

ఆంధ్రసాహిత్యవార
పత్రిక

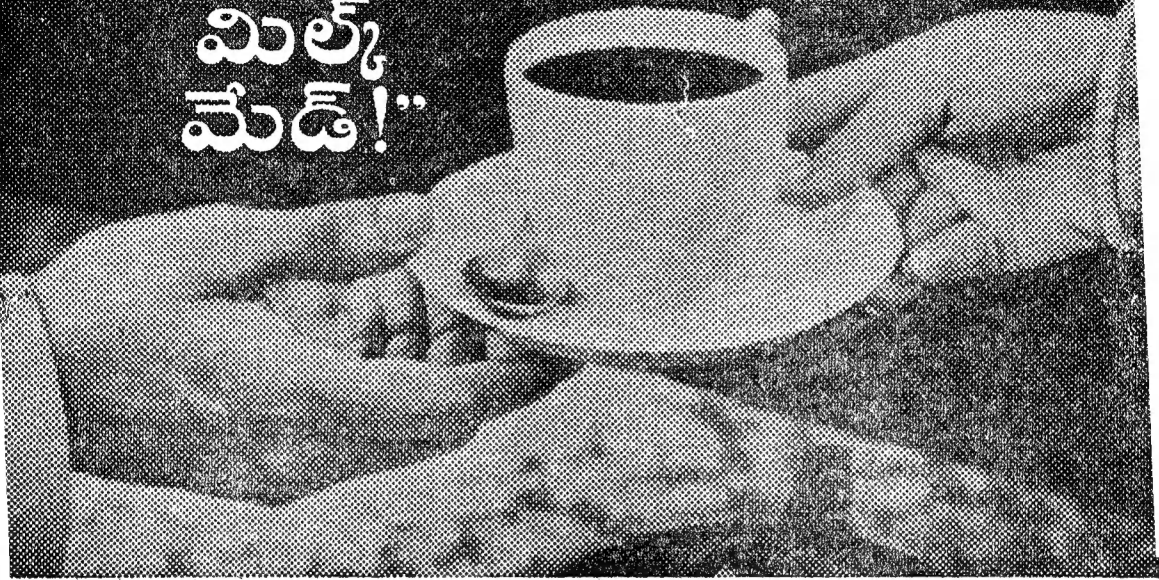
26-9-69

40
పైసలు

“పాలు పంచదారా!”

“కాదండీ
మిల్క్
మేడ్!”

మధుపూరితమైన పాలు - అది మిల్క్ మేడ్

‘మిల్క్ మేడ్’ ఆనలైన గడ్డపాలు
రిజిస్టర్డ్ ట్రేడ్ మార్క్ నెస్టలెర్ సృష్టి

నెస్టెల్ మిల్క్ మేడ్ గడ్డపాలు పూర్తి మిగడ పాలు, శుద్ధి చేయబడిన పంచదార సమ్మర్పిగా చేర్చి సిద్ధంగా తయారయేటట్లు మేళవింప బడ్డాయి....టి కాఫీలకు ఎంతో రుచికరము పరిశుద్ధమైన మిగడ పాలు కాబట్టి శ్రేష్టమైన తీయని తినుబండారాలు బూరెలు, ఫీరు (పరమాన్నము) బిర్రీ, వగైరాలు తయారుచేసుకోవచ్చు. మంచి గుమ్మ పాల రుచితో గుమగుమలాడుతూ వుంటాయి-చక్కెరకు అదనంగా ఖర్చువుండదు.

A, D, విటమినులు పుష్కలంగా వుండటంచేత మామూలు పాలకంటే మిల్క్ మేడ్ ఉత్తమమైనది. పెరుగుతూన్న మీ పిల్లలకు కావలసిన పుష్టినిస్తూ శక్తి సామర్థ్యాలను కలిగిస్తుంది. నిరపాయకరమైన పరిశుద్ధమైన తాజాగా సాకర్యంగా వుంటాయి. ఒకవంతు మిల్క్ మేడ్ కు రెండు వంతుల నీళ్లు కలిపితే ఒక డబ్బాకు సుమారు 1 లిటరు చిక్కని తీయని పాలు తయారవుతాయి. మీ పాలు పంచదార సమన్వయకు పరిష్కారమే-మిల్క్ మేడ్.

'అడైకిన్న పొదయం' అన్న కథనికే అద్దరు ప్రవాసాంధ్రులు, గణే, మాతాజి, పాపెనర్ పాత్రలు రచయిత రచనామృతంతో ప్రాణం పోసుకుని పాఠకుడి హృదయంలో అమరుంగా నిలిచిపోతాయి. ఇందులో నృకమయ 'మనిషి మరో మనిషికి మధ్య అల్లుకుపోయే మమతామబంధానికి బాధ ప్రాంతం ఎప్పుడూ అడ్డుగోడగా నిలవడం నందేశం నృజనాల్గుకమ్మనది.

కట్టెకోల యాదగిరిరావు, (హైదరాబాద్)

సీరియల్

మాతమ్మడు నాగేశ్వరరావు వ్రాసిన పుత్తరం చదివేను. మాతాతగారి యింటల్లో కుచి కుభటలకు లోటు లేక పోయినా హైదరాబాద్ లో పెరిగిన మమ్మల్ని చాలా అపురూపంగా చూసేవారు. హైదరాబాద్ మీద వాళ్ళకి పున్న అభిమానం కనచ్చు మరేచోటా కావచ్చును. పది నెలలందేళ్ళ మాతమ్మడు నాగేశ్వరరావు మిగిలిన తమ్ముళ్ళా కూడా ఏకాగ్రాశీతో బెడకాఫీ త్రాగడం చిన్నతనం కనుక వాళ్ళు మరిచిపోయినా నేనెలా మరిచిపోతాను. సహజంగా లేదని రాసేడు. పెద్దయ్యా బెడకాఫీనంగలి వాళ్ళు మరిచిపోతే అందుకు కథ విధానాన్ని అనడం న్యాయమేనా?

—శిఖావెంకటరమణ,

ముఖాంతం

మాకు రంగు రంగులలోపున్న ఈవారం ఆంధ్రపత్రిక (29.8.69) ముఖాంతం రాజశ్రీ బొమ్మ బాగుంది. పత్రికకు చాలా అందాన్ని ఇచ్చిందికూడ. ఈవిధంగా పత్రికకు మంచి ఆకర్షణీయంగా ఉండేందుకు, ఇటువంటి రంగురంగుల సీనియర్ పత్రికలలో పాటు, ఇతర బొమ్మలు వేయండి. ఒకవారం నివరీతిం, కార్టూన్లు అందాన్ని ఇస్తున్నాయి.

—తాదాలరత్నకుమారి, తాదాల సరోజినీదేవి, తాదాల రాజమల్లెపన (పితాపురము.)

వ్యాసాలు

తెలంగాణ ఉద్యమము యొక్క తీరుతెన్నులు చూస్తుంటే దేశభక్తుడైన ప్రతివానికి అతడు తెలంగాణీయడే కాని, ఆంధ్రుడేకాని మిక్కిలి బాధ కలుగుతుంది. ఏడు నెలలుగా పాగుతున్న ఉద్యమము వలన యాభైకోట్ల రూపాయలకు పైగా నష్టమయింది. ఇంకా ఎంత నష్టము జరుగుతుందో చెప్పలేము. ప్రత్యేక తెలంగాణ ఏర్పడవలెనంటే బహులను తప్పనిసరిగా కాలబెట్టాలా? దుకాణాలను, హోటళ్ళను లూటీ చెయ్యక తప్పదా? రైలు పట్టాలను తప్పనిసరిగా కాలబెట్టాలా? దుకాణాలను, ఊడబెరకడము తప్పనిసరిగా? ఇవన్నీ చేస్తేకాని ప్రత్యేక తెలంగాణ ఏర్పడదా? నగరములో శాంతి భద్రతలకు భంగము కల్గించినప్పుడు తిరిగి శాంతి భద్రతలను నెలకొల్పుటకై ప్రదభుత్వమువారు మిలిట్రీ సహాయము కోరడము తప్పి? దుకాణాలను లూటీ చేస్తున్న, బస్సులను తగుల బెడుతున్న, ప్రభుత్వము పోలీసులు చూస్తూ ఊర్కోవలసినదేనా? అలా ఊరుకొనబడినకేనా పోలీసుశాఖ ఉన్నది?

ఉత్తరాలు

తెలంగాణ వేరు కావాలని కోరే హక్కు నీకున్నది అదే విధముగా తెలంగాణ వేరు కావద్దనే వారికికూడ అలా అనే హక్కు వారికన్నది. నీకున్న హక్కుననీవు వినియోగించుకొనినప్పుడు అతని హక్కును అతడు వినియోగించుకొంటున్నాడు. అటువంటప్పుడు నమ్మక్యతావారులపై చపుర్ర న్యాయ జరుగడము అవినేక చర్యకాకపోతే మరేమిటి? ఒకరి హక్కులను గౌరవించలేని నీవు నీ హక్కులను వినియోగించుకొనటానికి కూడ నీకు అర్హతలేదు.

సత్యాగ్రహాన్ని మీరు గాంధీగారి పద్ధతులలో జరుపుకుంటారా? ఎక్కడి శాంతి అహింసలతో కూడుకొన్న గాంధీగారి సత్యాగ్రహము? ఎక్కడి దుర్భర న్యూక్లియర్ పూరితమీ సత్యాగ్రహము? దారిలో కనబడిన సీటీ బస్సుపై రాయిల్ల దువ్వడమే లక్ష్యముగా పెట్టుకొన్న మీ సత్యాగ్రహములో గాంధీగారి సత్యాగ్రహాన్ని పోల్చకండి.

మీ ఉద్యమానికి ప్రజల మద్దతు ఉన్నదా? నగరంతా శ్రవణించి ఒక్క రూపాయి సంపాదించి దానితో కుటుంబాన్ని పోషిస్తున్న పేదప్రజలు, అసలు తెలంగాణ అంటే ఏమిటో అంద్ర అంటే ఏమిటో తెలియని అమాత్యుక ప్రజలు మీ ఉద్యమానికి మద్దతు ఇస్తున్నారా? ఇస్తున్నారని ప్రకటనలు చేయడము ఎంత హాస్యాస్పద విషయము.

ఇకపోతే తెలంగాణ ఏర్పడటానికి విద్యార్థులు పాఠశాలలకు పోకపోవడానికి గల ఘనస్థి వంబంధ మేమిటో అర్థమవడమాలేదు. ప్రత్యేక తెలంగాణ ఏర్పడితే దీనికో ముఖ్యమంత్రి, ఇతర మంత్రులు ఏర్పడతారు. అనగా కొంతమంది రాజకీయ నాయకులకు పదవులు దొరుకుతాయి. మరి విద్యార్థులకు లభించేదేమిటి? "ఉద్యోగాలు" అని జవాబిస్తున్నారు కాని ప్రతి సంవత్సరము వేల విద్యార్థులు కాలేజీనుండి డిగ్రీలు తీసుకొని వస్తుంటారు. ప్రతి సంవత్సరము ఆ వేల మందికి ఈ నాయకులు ఎక్కడి నుంచి ఉద్యోగాలు ఇస్తారు. అతి ధనవంతు దేశమైన అమెరికాలో కూడ నిరుద్యోగ సమస్య ఉన్నది. మన దేశములో కూడ ఉన్నది. మన రాష్ట్రములో కూడ ఉన్నది. మన ప్రాంతములోకూడ ఉన్నది. ప్రత్యేక తెలంగాణ ఏర్పడితే అందరికీ ఉద్యోగాలు ఏర్పడుతాయనేమాట, నిరుద్యోగ సమస్య ఉండదనే మాట జరుగుదు కలలోని విషయము.

తెలంగాణ ఉద్యమానికి వ్యతిరేకముగా వ్రాసే ఉత్తరాలను పత్రికలు ప్రచురించటమాలేదు. తమ ఆఫీసును, తమ పత్రికలు ఏమిచేస్తారో అన్న భయముతోనే సంపాదకులు, అటువంటి ఉత్తరాలను ప్రచురించటమాలేదు. ఒకచోటా ఉత్తరము ప్రచురించటమయితే తెలంగాణ విప్లవీయులకు భయపడే ప్రచురించలేదనే నేననుకుంటాను. కావున అప్పుక ప్రచురించండి.

బి. రాములు, (జగిత్యాల)

మనకు వగ్గాలు పోయి రెండు పదులు దాటినా బానిసల బుద్ధి తక్కువైనట్లు లేదు. తెల్లగా గొప్ప అనేది మన నెత్తురులో ఇంకపోయింది. ఈ అమెరికా అంతచూసిన. మొగుడి పేరు పెట్టుకున్న ఒక్క అడవి కనపడలే. పెట్టికాకముందే ఇక్కడ ఆడోళ్ళకి మూడు పేర్లుంటాయి. ముందటిది అమె పేరు, నడిమిది వాళ్ళ అన్నపేరు, అఖరుది ఇంటి పేరు. పెండి. అయినా మొగుడి ఇంటిపేరు అమె అఖరి పేరవు తది. ఉదా. కుమారి బిల్లి ఎమ్.హార్వెస్ట్ లిలాయ్ అర్థర్ స్టీమర్ మెండి. చేసుకుంటే అమె బిల్లి ఎమ్. స్టీమర్ గా మారిపోతది. వాళ్ళని ఎవరికన్నా పరిచయము చేస్తే మిస్టర్ అండ్ మిస్ అమ్మర్ అంటారు. మన తెలుగు దేశంలో ఇంటిపేరు ముందరిపేరని అంతా మర్చిపోయినట్లున్నారు. ఉదా. రేకుల లలిత పంగనామాల రంగనాథం పెళ్ళాం కాగానే లలిత రంగనాథమ్మ కూర్చుంటుంది. కాని ఇక్కడోళ్ళ అచారం ప్రకారము మిస్సెస్. లలిత పంగనామాల లేకపోతే పంగనామాల లలిత ఐతే చాలు.

ఈ నడుమ తమ పేరు వెనక మొగుడి పేరు తగిలిచ్చుకొవడము ఒక పెద్ద పాపమే పోయింది. సీనియర్ ఆడోళ్ళు, కథలు రాసేటోళ్ళు....వారితో పాటు పీఠపూజ చేసే జనము. పులిని జూసి నక్క వాత పెట్టుకుందంటారా?

ఆకుల రామేశ్వర్, ఇధక (న్యూయార్క్)

ఒక పాఠకుడు (పెసిడెన్సీ కాలేజీ (మదరాసు) కథ ఒకటి చెప్పగా ప్రచురించారు. నవయువు కాలేజీ (మదరాసు) గురించి ఒక కథ చెప్పాను. కొన్ని సంవత్సరాలకి మునుపు పాత మదరాసు రాష్ట్రంలో 'కమ్యూన్ జి. ఒ.' ఒకటి ఉండేది. కాలేజీ సిట్లు, కులం వగైరాలని బట్టి ఇప్పవారన్న మాట. దానిని న్యాయస్థానంలో కొట్టి వేశారు! ఆ సందర్భంలో అప్పటి పచ్చయ్య కాలేజీ (సిన్సి పాల్ ఒకాయన విద్యార్థులతో— కమ్యూన్ జి. ఒ. ఉండాలని గడన చెయ్యండి ని అన్నారు. (సిన్సిపాల్ గారు ఏ కులంవారిని దృష్టిలో పెట్టుకుని కమ్యూన్ జి. ఒ. తీసుకువచ్చారో ఆ కులానికి చెందినవారు. కాని, కమ్యూన్ జి. ఒ. కావాలని అలబడి చేసినవారు ఎందరో ఆయన వైఖరిని పాగడారు. ఇంతకీ, ఆయనగారు వారి శ్రీమోఖిలషి అనాలా లేక ఆయన వారిని తక్కువగా చూసేవారు అనాలా? ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ఇన్ని సంవత్సరాలు తర్వాత కూడా వాడు తోచుంటేడు!

ఎ. వి. రావు (ఎన్. కల్లూరు)

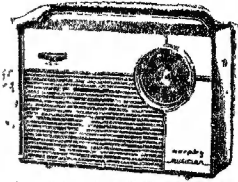
తెలంగాణ భాషలో, తెలంగాణ వీరులు వ్రాస్తున్న బిదిరింపు ఉత్తరాలు మన పత్రికలో ప్రచురించి, తెనుగు భాషకీ తీరని అవమానం కలిగించవద్దని మా ప్రవాసాంధ్రుల ముఖ్య కోరిక!

—ప్రవాసాంధ్రులు,

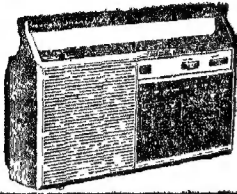
ప్రవాసాంధ్రసంఘం,

—భాగల్పూర్. (బీహార్.)

ఉత్త

మ్యూజియన్
మిడియం వేవ్
రూ. 125.00

మ్యూజియన్-2
2 వాండ్లు
రూ. 175.00

**మోత్రమ
ట్రాన్సిస్టరు**

అయోని

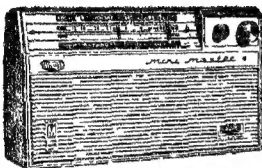
మర్చీ

ట్రాన్సిస్టర్

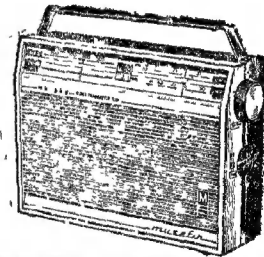
అన్నివిధాలా

మ్యూజియన్
మిడియం వేవ్
రూ. 110.00

మ్యూజియన్-4
2 వాండ్లు
రూ. 220.00

మ్యూజియన్
3 వాండ్లు
రూ. 283.00

మర్చీ ట్రాన్సిస్టరుకు కావలసినది, పెద్దపైకా బాక్స్ పెన్సిల్
దరలు ఎక్స్ట్రా వస్తుతో వహా, అమ్మకపు పన్ను అదనం.

ఉత్తమ శబ్దం, ఉత్తమ పరికల్పన, సముచిత మూల్యం
భారతదేశపు అత్యధునాతన ట్రాన్సిస్టరు కర్మాగారంలో తయారుచేయబడినది...
నాటి మర్చీ ట్రాన్సిస్టరు, రేడియో విద్యుత్తులో 20 సంవత్సరాల పరిశోధన, అనుభవం,
పాంకేటిక నైపుణ్యం ప్రతిబింబించే అత్యుత్తమ ట్రాన్సిస్టరే.
75 వేలకుపైగా, విదేశాలలో అమ్ముడుపోయాయి మర్చీ ట్రాన్సిస్టర్లు, రేడియోలు...
వాస్తవానికిది. మర్చీయొక్క ఉత్తమ కార్యశీలకతా విజయన విదర్శనం.

మర్చీ ఖరీదాలో అందరి ఆహ్వాదమునకు!

MAS (210)

లక్ష్మీ
కుంకుం పేను

ఇప్పుడు ఆకర్షణీయమైనరంగుల్లో
వారి వారి అభిరుచులకు తగినట్లు
ఎలుపు, నీలం, ఆరువచ్చు
రంగులలో లభిస్తున్నాయి.

అరవింద్ లెటరేటర్స్,
పి. వి. 1417, మద్రాసు-17.

వామదాత సంపుట ట్రాన్సిస్టర్

“వామదాత”
హామిలో
3 బ్యాండ్, అత్యంత
పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్

స్టేషన్ నెలకు రూ. 5/- వంటన చెల్లించే
వడ్డతిన పొందండి. ప్రతి గ్రామమునకూ,
నగరమునకు వందలము. నేడే వ్రాయండి:

HIND AGENCIES (67)
Kolhapur Road, Delhi-7-

ఉత్తరాలు

జంగరెడ్డిగూడెం నుంచి పాతకులు ప్రకారపు
గారు శ్రీమతి జెనర్వీ ఇప్పిన అంకల మొత్తాలు
కుదరటం లేదని రాశారు.

శ్రీమతి జెనర్వీ సమాధానం— కొన్ని ప్రాంతీయ
పాతకులని ప్రభుత్వం వారు ‘పూర్తిగా’ గుర్తించ
లేదు. వీటిని గురించి నేను వివరంగా రాయలేదు.
నేను వ్యయంగా చూసి వచ్చిన పాతకులని గురించి
మాత్రమే రాశాను. వివరాలకి నేను సంబంధించిన
వివేదికలు 1) ది రిపోర్ట్ ఆఫ్ ది సెకండరీ బోర్డ్
డిప్లీ 1968—69, 2) ది రిపోర్ట్ ఆఫ్ ది రీజనల్
మ్యూల్ మ్యూల్ కమిటీ డిప్లీ 1966, 1968
మొదలయినవి.

*
థ్యాంక్స్ జెనర్వీ! తెలంగాణ సమస్యపై
ఉత్తరాలు ఆమెని కోరటం వలన మా ఉత్తరాలకి
ప్రతికూల కాస్త చోటు దొరికేలా చేశారు.
శాస్త్రీకృష్ణవేణి. (కాకినాడ)

*
శ్రీ సామ్యవామసంవత్సరం శ్రావణ శుక్ల చశమి
శనివారం. సంపాదకులు, ఆంధ్రప్రదేశ్ వారపత్రిక,
మద్రాసు వార్షిక సమస్యగించి తమ వారపత్రికలో
ప్రచురించుచున్నట్లుగా సవినయంతో వంపు ‘లేఖ’
వారాయణ రెడ్డి, దాశరథి మొదలయినవారు
తెలుగు భాషను మరచిపొండి. ముఖ్యంగా వీరిద్దరు
ఆంధ్ర సినీ నిర్మాతలకు లాభం చేకూర్చుచున్నారు.
అనలు తెలుగులో పత్రికలు ప్రచురించడం
వాటినిన్నిటిని ఇతర భాషల్లో అచ్చువేయండి. ఎక్కు
డయినా తెలుగులో బోర్డులు వంటివియుండిన
వాని నిండా తారు పులిమవలయును. ఇంగ్లీషు
లేక తెలుగు బోధనా భాషగా యుండటం వీల
లేదు. హిందీ లేక ఇర్కూలలో బోధించవలయును.
అనలు నిర్ద్యులకు తెలుగుభాష బోధించరాదు.
పొరపొట్టునైవా బమ్మెరసోతన మొదలయినవారిని
ఎవ్వరును తలచరాదు. —సి. సుబ్బారావు.
‘ఆంధ్ర ప్రావిడ భాష’ (మచిలీపట్నం).

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

శుక్రవారం : 26-9-69
శ్రీ సామ్యవామ సం॥ భాద్రపద మా. బ. పాడ్యు
సంపుటము : 62 సంచిక : 3

స్థాపితము:
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రప్రతిక కార్యాలయము
జి. తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

పోస్టు ద్వారా

సంవత్సర చందా 26.00
6 మాసముల చందా 13.00
3 మాసముల చందా 6.50

విషయానుక్రమణిక

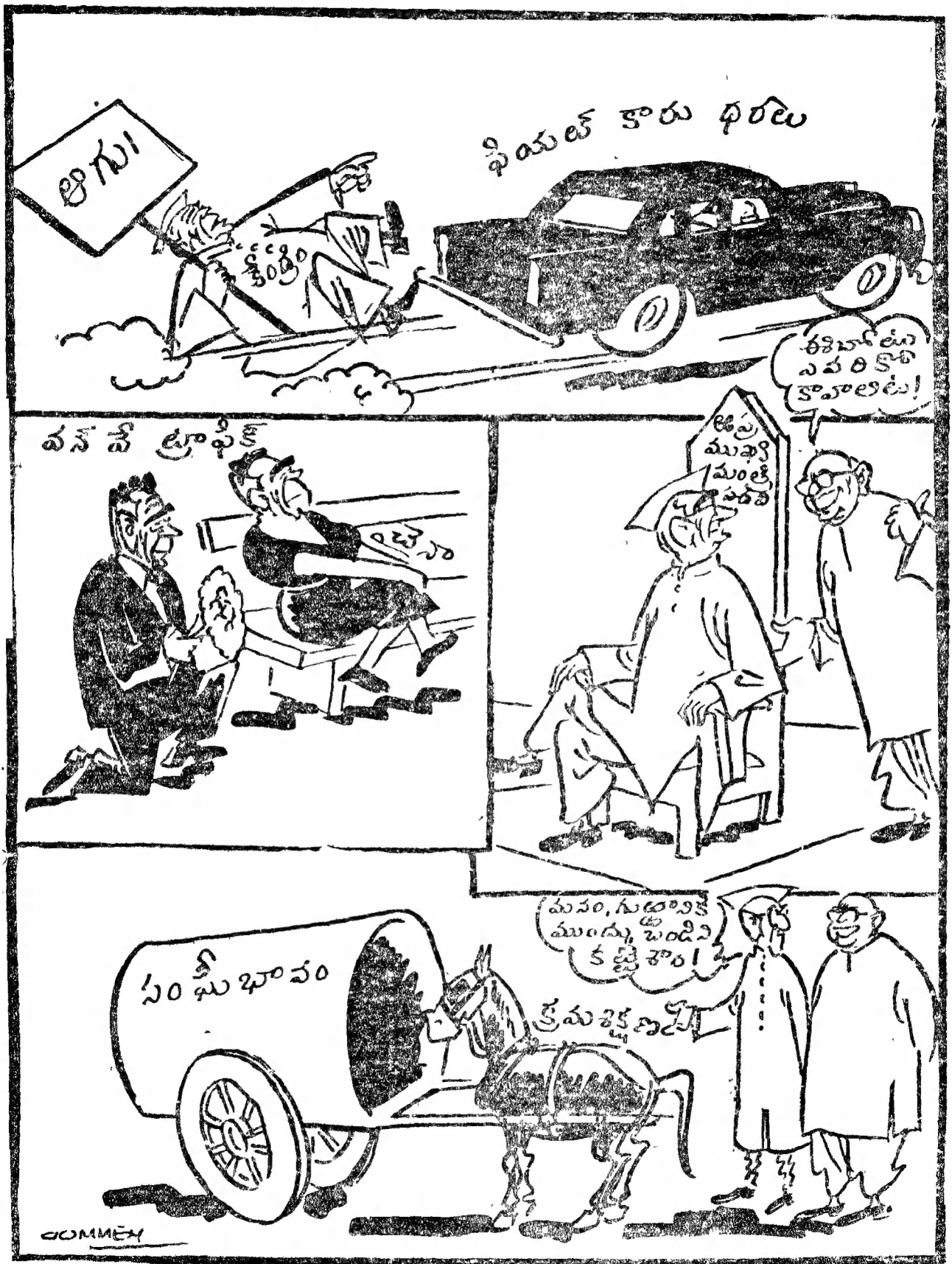
ముఖచిత్రం : ‘వీర పూర్ణ డో మాలి’లో
సాధనా.

కథలు :

రచయిత బి. ర. — 12
మనసుల భాష — 16
నవ్వజాతికుడు — 32
సిరియల్ నవలలు :
వరిలిప్తం — 24
అశలు-అనుభవాలూ — 42

వ్యాసాలు, శీర్షికలు. సినిమా :

ఉత్తరాలు — 2, ఊమెన్ కార్టూన్ — 5
న్యూఢిల్లీ లేఖ — 6, కొన్ని సందేహాలు — 8,
ఒకవారం వివరీతం — 10, ప్రశ్నావళి — 15,
ధర్మసభ — 23, ప్రా॥ అల్లాడి రామకృష్ణన్ —
40, వారపత్రిక — 50, డాక్టర్ కబుర్లు —
52, కార్టూన్ గేయాలు — 56, సినిమా,
తెరపై ముద్దు — కావాలా? వద్దా? — 57,
సినిమాడైరీ—58, మీకు తెలుసా?—62.

కాంగ్రెసురకం కమ్యూనిజం సృష్టించిందెవరు?

కాంగ్రెసు రకం కమ్యూనిజమ్ సృష్టించిందెవరు? అంటే శ్రీ వీలం సంజీవరెడ్డిగారే అన్నా అతిశయోక్తి కాదు. ఎందుచేతనంటే రాష్ట్రపతి ఎదవి విషయమయి జరిగిన యుద్ధాల మొదల అయ్యేదాకా మేడమ్ ఇందిరాగంధీగారు భారత దేశంలోని పేదవారి సంగతి అంతగా పట్టించుకోలేదు.

భారతదేశం ఎప్పుడినుంచో వీధి దేశం. 1901లో విలియమ్ షేక్స్ పిర్ అనే అతను ఈ దేశం ఆర్థిక సరిస్థితిని గురించి ఒక పుస్తకం ప్రచురించాడు. 1850 లో భారతదేశంలో రోజుకి తలసరి ఆదాయం 2 పెన్నీలు (మరకం విలువ మునుపు 2 పెన్నీలు సుమారు 2 అణాలతో సమానం) 1900 లో రోజుకి తలసరి ఆదాయం ముప్పాతిక పెన్నీలు. 'ఫిలియన్ సోషలిజమ్' నాయకులలో ఒకరయిన బార్బి బెర్నార్డ్ షే పేదరికాన్ని ప్రచారంలోకి తీసుకువచ్చాడు; నేరాలను చూసి భయపడేది బుద్ధి లేనివారే. 'మానం అందరినీ పేదరికాన్ని చూసి భయపడతా'మన్నాడు అందుకు.

సోషలిస్ట్ పార్టీలు

భారత రాజకీయాలలో సోషలిజమ్ అనేమాటకి ప్రాముఖ్యతని ఇచ్చినవారు జవహర్ లాల్ నెహ్రూ. ఇది వారి ఉపాయాలలో ఒకటి. ఎందుచేతనంటే, జయప్రకాష్ నారాయణంటేవారు సోషలిస్టు పార్టీని పెట్టారు. వారి పార్టీని వాణానం చేసే అవకాశం కాంగ్రెసుపార్టీకి కలిగింది. సోషలిస్టులు కొందరు, జవహర్ లాల్—నల్లభాయిల కలిసిన కాంగ్రెస్ లో తమకి స్థానం లేదు కాబట్టి విజాయితీలో ఆ పార్టీని వదులుకుని తమ స్వంత పార్టీని స్థాపించారు. ఎన్నికలలో సోషలిస్టుపార్టీ కొంత నెగ్గగలిగింది. ఇంకా ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందుతుందనే భయంతో సండిల్ జవహర్ లాల్ నెహ్రూ కాంగ్రెసులో 'డిమోక్రెటిక్ సోషలిజమ్' అనే మాటకి ప్రచారం వచ్చేట్లు చేశారు. అయితే వారి స్వక్రిత్యమూ, రాజకీయ దిక్కుతా మూత్రమే సోషలిజమ్ కన్నా అధికంగా కాంగ్రెసు విజయానికి తోడ్పడ్డాయి. వారికి రష్య అంటే అభిమానం. కానీ తమకి కమ్యూనిజమ్ విధానాలు ఏవైనవి గొంతు విందుకుని ఆరిచేవాన్నా అతిశయోక్తి కాదు. ఇవంటా మేడమ్ గంధీగారికి బాగా తెలుసు. వారికి తెలిసినంతగా పార్టీలో ఇతరులకి తెలియడేమో.

వర్గయుద్ధం

వర్గ యుద్ధం అనే భావం కార్ల్ మార్క్స్ తో పుట్టినదనవచ్చు. దానిని ఆచరణలోకి తెచ్చినవారు లెనిన్. మార్క్స్ ని గద్దెంథాలకి అతి ముఖ్యమయిన పని మూడు—సరిశ్రమ వాస్తవిక దృష్టితో పరిశీలించటం, పెట్టుబడి వ్యవస్థను, వర్గయుద్ధం.

రెండవదానిని గురించి కొంత చెప్పాను—పెట్టుబడిదారుల సంస్థలు క్రమంగా పెద్దవి అవుతాయి క్రమంగా పోటీ అగ్ని పోయి చివరికి కొందరు పెద్ద పెట్టుబడిదారులు మాత్రం మిగిలుతారు. ఇది జరుగుతూ ఉండగా పెట్టుబడిదారి వర్గాలవారు కొందరు కూడా కార్మిక వర్గంలోకినీ తరచుబడుతారు. ఈ పరిస్థితి పర్మినెంట్ క్లాస్ వ్యవస్థాయంతో కూడా ఏర్పడుతుందని మార్క్స్ అన్నారు. చివరికి పెట్టుబడిదారులవర్గం కార్మిక వర్గంతో పోట్లాడి తీరవలసి వస్తుందని ఎదురు చూశారు.

తర్వాత, వర్గ యుద్ధం—జీతగాడు—జీతగాడుగానే పెట్టుబడిదారు పెట్టుబడిదారుగానే ఉండవలసిందే? ద్వంద్వాలని మార్క్స్ ప్రతిపాదించారు. పెట్టుబడిదారులు జీతగాళ్లని దుర్బినియోగం చేస్తారు. ఈ దుర్బినియోగం ఫలితంగా కార్మికులకి, బూర్జువాలకి మధ్య ఉండే విభేదాలు మరింత అధికం అవుతాయి. చివరికి ఈ విభేదాలు వర్గ యుద్ధానికి దారి తీస్తాయి. కార్మికులు మాండు ఒక ప్రాంతంలో, తర్వాత ఒక దేశంలో అఖిరి ప్రపంచం అంతటా ఏకమవుతారు. అప్పుడు వారికి విజయం తప్పదు. భూమి, పెట్టుబడి అందరి సొత్తు అని వారు నిర్ణయిస్తారు. దుర్బినియోగం ఉండదు. పెట్టుబడిదారుల అన్యాయాలు మారినవివుతాయి. రెండు వర్గాలకాక మానవులంతా కలిసి ఉన్న ఒకే వర్గం ఏర్పడుతుంది.

జెహాద్

ఇటీవలే ప్రభుత్వం ప్రచారం చేస్తున్న విధానం మార్క్స్ ని గద్దెంథాలకి దగ్గరగా ఉందా? కొందరి చేతులలో ఉన్న ఆర్థికాధికారాన్ని వాణానం చెయ్యాలనే ఉద్దేశం ఒకటి ప్రారంభం అయిందనవచ్చు. ఇది ఇంచుమించు ఒక జెహాద్ ని పోలి ఉంది. అయితే ఇది నిలిచే ఉద్దేశమేనా? కాదనే అనుమానం కలగటానికి అవకాశం ఉంది. ఎందుకంటే బిర్లా సంస్థలని శోధించాలనే ప్రతిపాదనని బిర్లాలే మార్చించారు—దేశంలోని పెద్ద వ్యాపార సంస్థలన్నిటనీ శోధించాలనే సూచనని ఆచరణలోకి తీసుకువచ్చారు. అంతేకాదు, శాంతి సహాద్ బెయిన్ గారి కుమార్తె నేతృత్వంలో కాలిఫోర్నియా కంపెనీకి అత్యున్నతంగా వెయ్యటం గమనించుకో విషయం. వంట గది ముగ్ధివర్గంలో శ్రీ బెయిన్ కి మంచి గౌరవం ఉందిన్నమాట.

ప్రతిదినం ఉపన్యాసాలు

వర్గ యుద్ధం సంగతి వేరు. అది అంత తేలికగా తీసివెయ్యగలిగింది కాదు. ప్రధానమంత్రి ప్రతిదినం కమ్యూనిస్టుల సమాధులలో విచ్చుకొన్న సభలలో పేదరికాన్ని సరిగ్గా చెప్పటాన్ని గురించి, జాతీయం చెయ్యటం దీనిని ఎలా సాధిస్తుందనే సంగతిని గురించి

ఉపన్యాసాలు ఇస్తున్నారు.

మేడమ్ గంధీగారు ప్రధానమంత్రి అయి కొన్ని సంవత్సరాలు అయింది. అయితే, దేశంలో పేదరికం వారికి హట్టాల్లాగా ఇప్పుడే కలిగింది. వారి మంత్రులు పెద్ద కారులు కొనుక్కుంటున్నారు. ఇది కూడా పేదరికాన్ని ఎదిరించటానికి అనుసరించే మార్గమేనా? రాజా దిన్ దేవ్ సింగ్ అఫీసుగదిని మెరుగుపరచటానికి లక్ష రూపాయలదాకా కర్బు చేశారట. ఇంతకి ముందు రాజావారు మరొకశాఖనుండిగా ఉన్నప్పుడు వారి గదిమీద రెండు అక్షులు కర్బు చేశారట. ఇటువంటి దుబారా కర్బులు ఎన్నో టీవీ ఎయిర్ థియేటర్లు, నెహ్రూపార్కులు, ఇవీ అవీ.... రోజుకి రూ. 7.50

ప్రధానమంత్రి ఇంట్లో ఉంటున్నందుకు శ్రీ నెహ్రూ తాము రోజుకి రూ. 7.50 అమకూతురు రూ. 7.50 ఇచ్చే ఏర్పాట్లు చేసుకున్నారు. ఏర్పాటే ఇంకా సాగుతూ ఉండవచ్చు. ఈ రూ. 7.50 కి వారం, ఏకైక భవనం, ఉచిత వారం అభిస్తాయి. ఇదంతా పేదరికాన్ని మాపేందుకే. ఒక్క వ్యక్తి ఎందుకు కోట్లనుంచి కళ్ళ కట్టుగలుగుతున్నారో తెలుసుకుంటే ఆభ్యుర్రం వెస్తుంది.

బాంటు జాతీయం అకాలంగా చెయ్యబడినదని కొందరు కాంగ్రెసు సభ్యులే అన్నారు కానీ సోవియట్ ప్రతికూల ఇది చాలా గొప్ప పని అన్నట్లు రాకాయిట. దేశంలోని కమ్యూనిస్టు ప్రతికూల సంగతి సరేసరి. కాంగ్రెసులో ఉన్న కుడవత్సంవారికి ఇది పెద్ద డెబ్బ అని వారి అభిప్రాయం. ఈ వత్సం వారు జనసంఘం స్వతంత్ర పార్టీలతో చేరి ప్రభుత్వం అయినరేపటి ప్రజాస్వామ్య పరిణామాలని ఎదిరిస్తే అటు 'ప్రాద్' జులై 24 వ తేదీ ప్రాద్వా ప్రతికూల ప్రకారం. భారతదేశంలో కుడి—ఎడమ పక్షాల ధ్రువీకరణం, కాంగ్రెసుపార్టీలో సంచలనం గురించి ఈ ప్రతికూల చరిత్రధంగా వ్యాఖ్యానించేదేమోనని విస్తుంది. 'పురోగమన శక్తులు' అయి కమ్యూనిస్ట్ పని చెయ్యాలనే ఉద్దేశం కుడిపక్షాలవారిని ఉద్దేశించి చేసినదే అయినప్పటికీ, అది భారతీయ వారు పక్షాలవారి వ్యతిరేకం అయి కమ్యూనిస్ట్ సంగతి (కేంద్రంలోనూ రాష్ట్రాలలోనూ కూడా) చేసిన ఉద్దేశం కూడా అని చెప్పవచ్చు.

కాంగ్రెసులో చీలికలు

ఈ రకం వ్యాఖ్యానాలని భారతదేశంలోని సోవియట్ పక్షపాతం సహించే ప్రతికూల, సోవియట్ ప్రచారంచేసే ఇతర సంస్థలూ ప్రచారం చేస్తున్నాయి. కాంగ్రెసులోని చీలికలని అటు ప్రత్యేక నానికీ వాడుకవాలని కుడి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి రష్య సూచన ఉండవచ్చు. అఖిల భారతీయం ఒక వామ పక్షాల ఫ్రంట్ కుడి కమ్యూనిస్టు పార్టీ

నాయకత్వం వహించాలని వారి అభిప్రాయం అయి ఉండవచ్చు. ఇటువంటి ప్రంటికి కాంగ్రెసులోని వామపక్షాలవారి మద్దతు కూడా ఉంటుంది. దీని ఆర్థం ఏమిటంటే, కమ్యూనిస్టులు అమెరికా మార్క్సిస్టులతో కలిసినప్పటికీ—కాంగ్రెసుని పడకట్ట లేమనుకుంటున్నారన్నమాట. 1972 ఎన్నికలలో కాంగ్రెసువారిమధ్య చీలికలని తమ ప్రయోజనానికి వాడుకోవాలని మాస్కో కమ్యూనిస్టులు అనుకుంటున్నారన్నమాట. న్యూఢిల్లీ ప్రతిక పేట్రే యాట్ మాస్కో విలేఖరి ఇలా రాశారు—కాంగ్రెసు, కాంగ్రెసు—ఇతర శక్తులమధ్య పెద్ద తేడాలేమీ లేననీ, ఓడినవారివారి అనబడటం ప్రధానమైంది, అమె అమచరల చేతులలో ఉండనీ సోవియట్ అధికారవర్గాలవారు నమ్ముతున్నారట.

విజ్ఞప్తి
న్యూఢిల్లీకి చెందిన 'లింక్' వారప్రతికలో వచ్చే అభిప్రాయాల సాధారణంగా సోవియట్ వర్గాలవారి అభిప్రాయాలయి ఉంటాయి. ఇటీవల ఈ వార ప్రతిక కాంగ్రెసు వామపక్షంవారికి ఒక విజ్ఞప్తి చేసింది. కాంగ్రెసు వామపక్షవాదులు తమ పార్టీని వదిలి ఒక యువయువకుడి ప్రంటలో చేరాలన్నది. ఒక సంపాదకీయంలో కాంగ్రెసులోని యువ పురోగమనవాదులందరూ ఇతర వామ పక్షాలవారితో కలిసి పని చెయ్యాలని విజ్ఞప్తి చేసింది. 'కాంగ్రెసు—ఇతర' శక్తులని గురించి మాట్లాడే వామపక్షాల వారిని ఈ సంపాదకీయంలోనే లింక్ ప్రతిక విమర్శించింది. (పురోగ వ్యాసంలో కాంగ్రెసుపార్టీలోపల అరిగే మార్పులని గమనించడంకూ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు రెండింటినీ మందలించింది.) రెండు పోషలిస్తు పార్టీలతో చేసుకున్న రాజీ కాంగ్రెసులోని వామపక్ష వర్గాలవారితో కమ్యూనిస్టులు చేసుక నటలేదని గుర్తు చేసింది.

సర్ దేశాయి వ్యాఖ్య

దీనినిబట్టి మనం గ్రహించగలిగింది ఏమిటంటే, కుడికమ్యూనిస్టు పార్టీ విధానం లింక్ ప్రతిక ఆశ్చర్యంనంద సాహసవంతంగా లేదని 'వర్కర్స్ మోర్కింగ్ రివ్యూ' లో రాస్తూ శ్రీ ఎస్. జి. సర్ దేశాయి అన్నారు, కాంగ్రెసులోని రియూక్షనరీల, పురోగమన వాదులమధ్య చీలిక ఏర్పడిందనీ, పురోగమనవాదులకిది మంచి అవకాశం అనీ, అయితే కమ్యూనిస్టులు సంఘటనలని అదుపులో ఉంచాలనీ, సీద్ధాంతాలని వదులుకోకుండా వాటికి అగినట్లుగా వినియోగించుకోవాలని ఆయన నొక్కి చెప్పారు. బాంక్ జాతీయాన్ని ఆమోదిస్తూ కుడి కమ్యూనిస్టు పార్టీవారు చేసిన ప్రకటనలో కూడా వామ పక్షాలవారి మధ్య అయికమత్వం ప్రసక్తి ఉంది. ఇందులో కాంగ్రెస్లోని 'వామపక్షాలు' పేర్కొనబడకపోయినా ఉద్దేశం స్పష్టంగా ఉంది.

ఎడమ కమ్యూనిస్టు పార్టీ

అయికమత్వం గురించి ఇంత చర్చ ఉన్నా ఎడమ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సంధిమాత్రం కనుచూపుతేలో ఉన్నట్లు కనిపించదు. అంతే కాదు, ఎడమ కమ్యూనిస్టు పార్టీవారు ఇతర వామ పక్షాలవారితో

మంచివారు పనిలేరావని స్పష్టంగా అన్నారు. బంకుల జాతీయీకరణలో సోషలిజం అనేది లేదన్నారు. పార్టీవారి ప్రతిక 'పీపిల్స్ డెమోక్రెసీ'లో పడన ఒక వ్యాఖ్య కాంగ్రెసు వామపక్షంలో ఏర్పడిన చీలిక వర్గ విభేదానికి చాలా దూరం అన్నది. అయినప్పటికీ ఇందిరాగాంధీ వామకమ్యూనిస్టులతో వర్గం వారు తీవ్రమయిన రియూక్షనరీవర్గంవారు కలసి అంగీకరించింది. ఇందిరాగాంధీవర్గంవారిని గురించి కంటకన పోయినప్పటికీ రెండవవర్గంవారిని ఓడగొట్టడం తమ గ్యాయాలలో ఒకటి అన్నారు.

టికీ ఇందిరాగాంధీ వామకమ్యూనిస్టులతో వర్గం వారు తీవ్రమయిన రియూక్షనరీవర్గంవారు కలసి అంగీకరించింది. ఇందిరాగాంధీవర్గంవారిని గురించి కంటకన పోయినప్పటికీ రెండవవర్గంవారిని ఓడగొట్టడం తమ గ్యాయాలలో ఒకటి అన్నారు.

దర్బార్ కాండ్ (కుంకుం) & కాజల్ తయారు చేయువారు
రాంబీర్ కంపెనీ, హంబాయి-4 (ఇండియా)

కొన్ని సందేశాలు

తెలంగాణ ప్రాంత రాజకీయ నాయకులు; ప్రజలలో అధిక సంఖ్యాకులు ఆంధ్రప్రదేశ్ నుంచి తాము విడిపోవాలని గట్టిగా కోరుకుంటున్నట్లు కొంతకాలంగా జరుగుతున్న అలజడినిబట్టి గ్రహించ వచ్చు. ఈ అలజడిని ఎవరో కొందరు స్వార్థపరులు లేవదీశారనటం అంత తెలివి గల మాటకాదు. 'ఎవరో కొందరు' లేవ దీసిన ఉద్యమాన్ని అదుపులో ఉంచటానికి ఇంత పోలీసుదళం, మిలిటరీ అవసరం అయ్యేదికాదు. అయితే ప్రత్యేక తెలంగాణా ఏర్పాటుకావాలని కోరేవారి వాదాలని కొన్ని టీవీ పరిశీలిస్తే అవి పరిశీలించేవారికి మానసికంగా కొంచెం అయోమయ పరి స్థితి ఏర్పడక మానదు.

నాకు తోచినంతవరకూ కొన్ని సందేశాలు ఇక్కడ వెలిబుచ్చుతున్నాను. మొదటిది మిగుళ్లు గురించి. 'విశాలాంధ్ర' లేక 'ఆంధ్రప్రదేశ్' ఏర్పడినప్పుడు తెలంగాణా ప్రాంతం బాగా వెనుకబడి ఉన్న సంగతి అందరూ వప్పుకునేదే. ఇది జరిగిన సుమారు వన్మైండ్ కే తర్వాత ఆ ప్రాంతంలో జరిగిన వ్యయం ప్రాంతంలో వచ్చిన ఆదాయానికి సరయిన నిష్పత్తిలో లేదని అన్వాయాలు జరిగాయనే వారు చెప్తున్నారు. రాబడికన్నా

కర్చు తక్కువ ఉంటేనే మిగులు ఏర్పడు తుందని అందరూ అంగీకరిస్తారనుకుంటాను. అయితే, రాబడి ఎంతో, వ్యయం ఎంతో తెలిస్తేనే కాని మిగులు ఉన్నదీ లేనదీ తెలుసుకోలేము. కొన్ని నెలలకి మునుపు కుమార్ లలిత్ వివేదిక వెలు వడింది. ఇందులో జరిగిన వన్మైండ్ కల్ల కర్చులనీ, "అదాయాలనీ ఇటూ అటూ మార్చటం జరిగింది. ఈ మార్పులని ఏ విధంగా, ఏ సిద్ధాంతాలని అనుసరించి చేశారో శ్రీ లలిత్ స్పష్టంగా పేర్కొ న్నారు. వాటిని తెలంగాణా రాష్ట్రం కావాలనే వారే విమర్శించారు. దీనిని బట్టి శ్రీ లలిత్ చేసిన సర్దుబాట్లు వాదవివాదాలకి అవకాశాలు ఇస్తున్నాయని లేటెల్లం అవుతోంది. ఆంధ్రప్రాంతం వారి వల్ల తమకి అన్యాయం జరుగుతోంది కాబట్టి విడిపోవాలని ఒక రకం వ్యాఖ్య చేసేవారు అంటున్నారు. తెలంగాణా ప్రాంతంతో కలిసి ఉండటం చేత తమకి అన్యాయం జరుగుతోంది కాబట్టి ఆంధ్ర ప్రాంతం వారు వేరే రాష్ట్రం ఏర్ప రుచుకోవాలని మరొక రకం వ్యాఖ్య చేసే వారంటున్నారు.

ఈ రెండోరకం వ్యాఖ్య చేసే వారి లక్ష్యమూ, మొదటిరకం వ్యాఖ్య చేసే

వారి లక్ష్యమూ ఒకటే! ఇక్కడ సత్యా సత్యాల ప్రసక్తి లేనేలేదు. ఎందుచేత నంటే, ఒకరు పెద్ద మనుష్యుల వప్పందం ప్రకారం ఆదాయం ఒక నిష్పత్తిలో వ్యయం మాత్రం మరొక నిష్పత్తిలో కావా లంటున్నారు. మరొకరు అసలు ఈ పెద్ద మనుష్యుల వప్పందమే తమకి నష్టకార ణంగా ఉండినట్టి ప్రపంచంలో అన్ని చోట్లా వాడుకలో ఉన్న పద్ధతుల ప్రకారం ఆదాయం లెక్కింపుకీ, వ్యయం లెక్కిం పుకీ ఒకే నిష్పత్తిని వాడాలంటున్నారు.

మొదటివర్గంవారు పెద్ద మనుష్యుల వప్పందాన్ని ఉడకరించి తమకి అన్యాయం జరిగింది కనుక విడిపోవాలంటున్నారు. రెండవ వర్గంవారు కూడా తాము విడిపోవ టానికి ఓదోరకం వాదాన్ని వాడుతున్నారు! ఈ అయోమయపరిస్థితిని అర్థంచేసు కోవటం ఎలా? ఇద్దరూ విడిపోవాలని అనుకుంటున్నప్పుడు అడ్డు వచ్చేది ఎవరు?

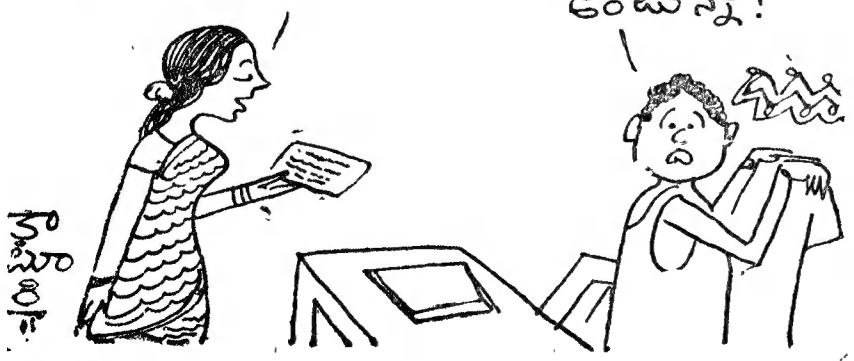
రెండవది, ఉద్యోగల సంరక్షణకి సంబంధించినది. వ్యయస్థానంవారు ఇచ్చిన తీర్పుని తప్పించుకుని పనిచేసే వదంతు లనీ, విధానాలనీ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం అమలుపరుస్తోందని వార్తలని బట్టి గ్రహించవచ్చు. ఇక్కడా ఇక చిక్కులేదు! ఇంతకి మునుపు 'ముక్తి' నిబంధనల ప్రకారం జరిగిందికూడా ఇంతేకదా? కొన్ని అక్రమపద్ధతులని అనుసరించి కొందరు 'దొంగముక్తి పర్తిపిక్కులు' కొనుక్కున్నా రనే ఆరోపణ విన్నాను. అప్పుడు దొంగ పర్తిపిక్కులు అమ్మినవారు ఇప్పుడు అమ్మ రని నమ్మకం ఏమిటి? ఇది చిన్నపిల్లల కుమనా రోచే సందేహం! ఇక ఈ సందే హాన్ని వెలుబుచ్చేవారిలో వాదోపవాదాలు డేనికి?

సంరక్షణలు అవసరం అనేవారు కూడా విడి తెలంగాణా ఏర్పాటునే కోరు తున్నారు కదా! నేను ఎందరినో 'ఆంధ్ర ప్రాంతం'వారిని, తెలంగాణా ప్రాంతంవారిని అడిగి చూశాను. అందరూ విడిపోవటం మంచిది; అంటున్నారు. శుభస్యశీఘ్రం! ఇంకా ఆలస్యం ఎందుకు?

—ఎమ్. ఎన్. ఆర్. రావు ●

ఏసంజోయ్! దేవోనవ
రాత్రులకు మమ్మ
మకాయ, చెత్తెళ్లు.
తమ్ముళ్లు ఏస్తున్నారు.

అందుకే జోతునప్పుం
మీదైనా సరే పదిరోజుల
బుణ్ణెలవు పడేసి మన
మే కెక్కడకెళ్ళదాం
అంటున్నా!

కా
మీ
రి

ఒకే ట్యూబుతో ఇరు రకాల ఫినిష్లు!

□ వివిధోపయుక్తమైనది—ఒక ట్యూబును వివిధ అప్లైకేషన్ల కోసం పెయింట్లతో వాడవచ్చును. వెంటనే మీకు వచ్చిన ఫినిష్లు—అదేము వంటి మెరుగు, మందమైన మెరుగు, మేట్ (తళతళలాడని) మెరుగు, హేమర్, మెటాలిక్ వంటి ఫినిష్లు—వసాయి.

□ వీటికి అప్లైకేషన్ చేసే పెయింట్లను వారడకోండి: సింథెటిక్ ఎనామిల్, అక్రిలిక్ ఎమల్స్, డెకోప్లాస్ట్

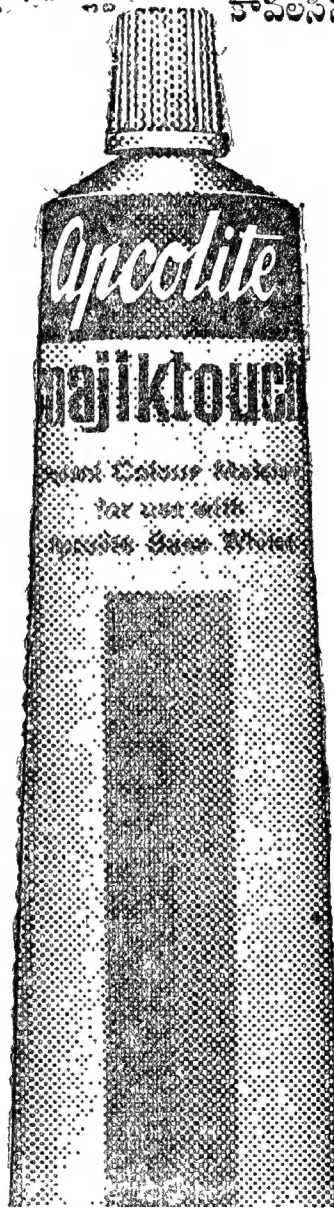
వాల్ ఫినిష్, సింథెటిక్ మేట్, హేమర్ మరియు మెటాలిక్ మరియు అక్రిలిక్ వాషెబిల్ డిస్ పెంషర్, కావలసిన రంగు తక్షణమే తెచ్చేది మేజిక్టచ్.

మేజిక్టచ్

కావలసిన రంగును తక్షణమే తెచ్చేది

ఎక్కడ రంగు కావాలెనో
అక్కడ
ఏషియన్ పెయింట్స్

ఏషియన్
పెయింట్స్

LPE-AYARS, A. 192A TEL

ఆలుమంగల హత్య- రు. 10 వేల చోరి

ఫరూకాద్ దోతు చెందిన మహ్మదాద్ దోతో నరేంద్రవాన్ జపుహరి అనే కామిటర్ ఇన్స్పెక్టర్ని అతని భార్యనూ నిద్రపోతుండగా నరికి చంపి, వారి ఇంటిలో నుంచి ఫది వేల రూపాయల విలువైన నగనగ్రా ఎత్తుకు పారిపోయారు. గొడ్డలి వెంటి ఆయుధం పువ్వుగాంచి పుండి పుండాలని అభిప్రాయపడుతున్నారు.

భార్యా భర్తల తగువు

కోలాట్ కు చెందిన ఒకపోలీసు (ద్రాహ్మణ వీధిలో అతనిని) తనభార్యతో ఓ అర్ధరాత్రి యూమ్మని బయట వేసుకున్నాడట. దాంతో అతనిభార్య పోలీసుని కేసులోకి వెల్లిపోయిందట. కొంసదీసి

నూతిలో దూకిందో ఏమో నని భార్యను వెతుకుతూ పెరట్లోకి వెళ్లి తనూ, ఎగిరి నూతిలో దూకాడట. అనక పైకి రాతే గావు కేసులు పెట్టేసరికి రాత్రి డ్యూటీలో వున్న హోసోలీసు విని చుట్టు పక్కలవారి సహాయంతో అతన్ని పైకి లాగాడట— ఇదొక రకం భార్యభర్తల సరాగమా! మేమీ.. మేనాట్నీ.

* * * పాపాపకార్యాలు అన్నివేళలా మనవి కావు. ప్రతి దానికి 'రైల్వే పాపాపే లక్ష్మీ' అనే ముక్క నవ్వుడు. 26 వ తేదీ వుడయం పనుమలై తిరువరంకుండం స్టేషనుల మధ్య నడుస్తున్న రైలుకింద పట్టాలు దాటుతున్న ఒకస్త్రీ, 2, 3 సంవత్సరాల వయసు గల చిన్నపిల్లలిద్దరూ పడి చనిపోయారట. రైల్వేపై తోగా దాట్లు తరచితనూ అని అనుకుంటుందాడో పాపం.

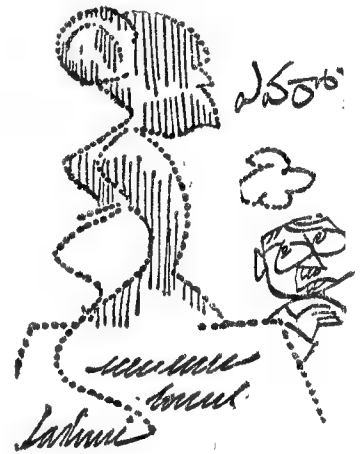
మిస్టర్ చందా అనే ఆయన యింటల్లో 4వ తేదీ ప్రాతాకాలంలో ఓ ముగ్గురు యువ పలు జొరవడి, కత్తితో భయపెట్టే, ఆయనను ఆయన భార్యను, కుమారుణ్ణి ఒక మూలకు చేర్చి 250 డాలర్లు, రాళ్ళు పొదిగిన పాతికాం కత్తి ఒకటి, కొంత మద్యం తప్పరించి పారిపోయారట. వెళ్లేటప్పుడు ఆయన్ను తాళ్ళతో కట్టేసి మరీ పోయారట. ఇది పవిత్ర భారతదేశంలో జరిగిన విపరీతం కాదు. న్యూయార్క్ లో జరిగింది. చందా యిల్ల న్యూయార్క్ మేయరు గారంటికి కూతవేటు దూరంలో వుండటం సో వాక్! ఎవరింటల్లో దోమకొవారో నిర్ణయించుకోడానికి దొంగలకు స్వాతంత్ర్యం లేదూ—దే హేవ్!

మంగవాడుగా మూరిన మగ్గువ

హంకాంగ్ మహిళల ఫుట్ బాలు ఆట జట్టులోని ఛాప్లిన్ అనే మహిళ శస్త్రచికిత్స ద్వారా పుటుక్కున మగడై కూర్చుండటం. ఒక మంచి అటకడై పోయిందని మహిళలు విచారిస్తే, మా మంచి ఆటగా డొచ్చాడని యువకులు అనం దిస్తున్నారుట—నామరల్—యల్ ఫంటాస్టిక్.

రంపిరా (రాజ్ కోట) అనే గ్రామంలో ఆ గ్రామ వాసు లెవరో ఒక కోటిని రాళ్ళతో కొట్టి చంపే శారట. దాంతో అపూరి వారంతా చేరి, కోటిని చంపిన పాప నివృత్తికి = కోటి భవతిక కాయాన్ని

పూరంతా పూరేగించి, సశాస్త్రీయంగా పాతి పెట్టారట. ఈ పూరేగింపులో ద్రమ్మలు, వాయిస్తూ కొన్నివేల మంది పాల్గొన్నారు. ఇంతే గాక, ఈ కోటిని పాతిపెట్టిన చోట ఒక చక్కని స్మారకచిహ్నం ఏర్పాటు చేయాలని అపూరి ప్రజా అలోచిస్తోంది—ఇన్ క్రెడిబుల్.

లంచం యివ్వజూపిన యిద్దరినీ చట్టానికి ఆప్పగించిన మంత్రి

మెడికల్ కాలేజీలో సీటు కోసం ఒక విద్యార్థికి చెందిన యిద్దరు పెద్దమనుష్యులు (మద్రాసులో) ఆరోగ్యశాఖమంత్రి నెడుంజెలియన్ యింటికి వెళ్లి కాపలసి వస్తే వ్రందం అని వో అయిదు వేల ఆయన ముందున్న టేబిలు మీద పెట్టారట వచ్చిన యిద్దరిలో ఒకాయన కోయంబత్తూరు కార్మికుల ఇమ్మారెన్స్ ఆసుపత్రిలో డాక్టర్లు పేరు నలురాజన్. డబ్బు చూపిన వారిద్దరినీ మంత్రి చట్టానికి వప్పగించారట.

తనకు తాను పొడుచు కున్న తమిళ నటుడు - అధికారుల అభిప్రాయం

తనను వెనుక నుంచి ఎవరో పొడిచారు మెర్రో అని ఆనువంత్రంలో చికిత్స పొందిన తమిళ నటుడు ఎస్. ఎస్. రాజేంద్రన్ చెప్పిన మాటలను అనేక కోణాల్లోంచి, అద్దాలలోంచి చూస్తే చివరికి, ఆయనకు మూర్ఖురంగం వుండనీ, కనుక బహుశా తనను తానే ఆయన పొడుచుకుని వుండి వుంటా రని అధికారులు అభిప్రాయపడుతున్నారు. మూర్ఖ రంగం వస్తూవారు తమని తామే పొడుచుకొనెదర! ఏమో!!

* * *
డీల్లీలో సీటీ బస్సు సిబ్బందికి, దేశభాను కాలేజీ విద్యార్థులకు వచ్చిన సంఘర్షణ ఫలితంగా

విద్యార్థులు కల్లాజీ పబ్లి టిక్ టిక్ మోటారు తగలేసి, మంటల నార్సు యంత్రం మీద, ఒక సీటీ బస్సు మీద రాళ్ళు రువ్వారట. ఢిల్లీ ట్రాన్స్ పోర్ట్ వర్కర్స్ యూనియన్ కథనం ప్రకారం బస్సులో ఓ ముగ్గురు విద్యార్థులు టిక్కెట్లు కొన విరాకించారని దానితో వచ్చిన ఘర్షణ గొడుచ్చి లాటగా మారిందనీ తెలుస్తోంది. తనని కాలేజీ ఆవరణలోకి రాత్రిళ్ళు గొడుచ్చి యిచ్చారని (!) సీటీ బస్సు డ్రయవరు చెప్పడట. మేము కొంచెం అలస్యంగా (రివాజాగా) వచ్చాము. మొత్తంమీద బూత్ తగలైడం రాళ్ళు రువ్వడం మాత్రం మేము చూశాము అన్నారు పోలీసులు. డ్రయ వరును కేవలం రక్షించాలనే వృద్ధేశ్యంతోనే అతిన్ని కాలేజీ ఆవరణలోకి తీసుకుని వెళ్ళటం జరిగిందని, అయితే డ్రయవరు తనని అడ్డమైన మూలూ అనడమే గాక, ఇనవ కిమ్మాతో కోట్ల ప్రయత్నం చాడనీ న్యూఢెంట్ యూనియన్ సెక్రటరీ అన్నా రట— కేసీమేనా బోధపడిందా! ధింకవైల్.

విద్యుత్ గింజ పై రాష్ట్రపతికి అభినందనలు !

శ్రీ వి. వి. గిరి ప్రెసిడెంటుగా ఎన్నికైన తుభ నందర్పుంలో అహ్మదాబద్ కు చెందిన 31 ఏళ్ళ రాజేష్ కన్నారీ అనే యువకుడు కంగ్రాటుస్ లేషన్స్ టు మిస్టర్ వి. వి. గిరి (మిస్టర్ వి. వి. గిరికి తుభాకాంక్షలు) అని వో బియ్యం గింజ విూద చెక్కి ఢిల్లీ వంపాడట. మైక్రోస్కోపు సహాయంతో చూస్తేగాని విషయం బోధపడ నంత సూక్ష్మంగా చెక్కిన యింటి నేర్పుకు అంతా ఆశ్చర్యపోయారు. అదేగాక జాతీయ గీతం జనగణమనను అగ్గి పుల్ల మీదా కూడా యీ యువకుడు చెక్కాడట. పెన్నుల మీద, చాచిల మీదా పేరులు చెక్కడమే యింటి వుత్తట. ●

మీ అభిమాన హోర్స్ వస్త్రములను ఎన్నుకొనండి!

<p>హోర్స్ ట్విన్ టస్కర్</p> <p>అత్యధిక నాణ్యతగల వస్త్రములు. పాస్టెలు, డ్రైలేలు, లాంగ్-క్లాక్ మొదలగునవి - సరసమైన ధరకు ఎన్నో ఉతుకుల అనంతరంకూడా 'కోత్తదనం' అనిపించేలా ఉండేవి గట్టివి, చాలాకాలం వున్నేటటు వంటివి, అదృతమైన పవిత్రనము కలిగినట్టివి.</p> 	<p>హోర్స్ సారాటోగా</p> <p>'శురీన్' కాటన్ షర్టింగ్ లు</p> <p>బచ్చితమైన నేత. అందమైన పని తనము, ఆకగజయమైన అనేక రంగులలో మికు లభ్యమవుతాయి.</p> 	<p>హోర్స్ సారాబాండ్ర</p> <p>'శురీన్' కలిసిన సూటింగ్ లు</p> <p>పురుషుల అభిరుచికి, ఫాషన్ కి ఎప్పుడూ తగినట్టివి. వస్త్రపుమైన తెలుపునుంచి ఎన్నో రకముల లేత, ముదురు రంగులనుంచి ఎన్నిక చేసుకొనవచ్చును.</p>
--	--	---

తయారచేయువాడు : మదుర మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, మద్రై

మదురకు చేరిన హోర్స్

అరోజు సాయంత్రం అఫీసునుండి యింటికి రాగానే వేణుగోపాల్ కి ఓ శుభ వార్తను తెలిపింది అతని భార్య మాధవి.

బతే ఆ శుభవార్తే దుర్వార్తగా మారి మున్నుండు తనకో ప్రాణసంకటమైన సమస్యగా తయారవగలదని అతను ఏమాత్రం ఊహించలేకపోయాడా సమయంలో.

స్నానంచేసి, అప్పరసలా అలంకరించు కున్న అర్ధాంగిని సరససల్లాపాలతో అలరించి, కడుపునిండా కమ్మని టిఫినుతిని, కాఫీలాగి, ఈజీవైర్ తో సంబ్రప్తిగా కూర్చున్నాడు వేణు.

నూదని అతని వెనకనే వచ్చి, కుర్చీ చేతి మీద కూర్చుని అతనిమీదకు కొద్దిగావంగి పెంబు జాజాల వాసవతో అతనికి మత్త

క్కిన్నూ 'మీకోసంగతి చెప్పనా?' అంది ముద్దుగా.

'ఒకటేమిటి? వంద సంగతులు చెప్పు. వింటాను. నా కంఠటికంటే వనేముంది కనుక యిప్పుడు?' కులాసాగా నవ్వేడు వేణు.

'అంటే ఏమిటి మి ఉద్దేశ్యం? నే నెప్పుడూ వాగుత్తుంటాననీ, మీరేమో ఊరికే కూర్చుని వింటుంటారవేగా మీ అరం?' చిరుకోపంతో కొంచెం దూరంగా జరిగింది మాధవి.

'అబ్బ అది కాదోయ్! నీనోటినుండి ఎప్పుడు ఎలాటి మాటలు వచ్చినా వినటం నా కిష్టమే! కమ్మని నీ కోకిల కంఠానికి నా గార భవ్యరాన్ని కూడా జోడించటం యిష్టంలేక అలా వింటూ కూర్చోనాని

పిన్నుంది. అంతే!' అన్నాడు వేణు.

అధునిక భార్యను ఆనందపరచాలంటే ఆమె రూపనిశేషణాలు, అలంకరణలు, అభిరుచులు మొదలైనవాటిని పొగడటమే కాక మగవాడు అడపాదడపా తనని తాను కించపరచుకుంటూ కూడా ఉండాలన్న పిపయాన్ని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాడు వేణు.

'ఇంతకీ అరికచూని ఆసలు సంగతేమిటా చెప్పు' అన్నాడు దూరంగా జరిగిన భార్యని దగర్నకు తీసుకుంటూ.

'అబ్బ. చెప్పాలంటే సిగ్గేస్తోందండీ... హూ!' హూ!

'నాముందు కూడా సిగ్గేమిటి? చెప్పు' 'మరే...మరి...నేను చెప్పేక మీరు నవ్వకూడదు మరి.'

చిన్న పిల్లలా వెరతులు పెద్దన్న మాధవిని చూస్తే నిజంగానే నవ్వుబింది అరచికి. ఇవా సీరియస్ గా ముఖంపెట్టి అబ్బి. నువ్వు నవ్వనద్దంటే నేనుమాత్రం ఎందుకు నవ్వుతాను? ఇంక చెప్పు నన్ను సంపక—' అన్నాడు.

'మరి...మరి...నేనో కథ వ్రాసేనండీ!' అంటూ ఓరగా భర్తవంక చూసింది అతని ముఖంలోని భావాలను దొంగబాటుగా కిక్కిరేపే ఉద్దేశ్యంతో.

పక్కన నవ్వుబోయి వెంటనే దాని పరిణామాలు ఎంత దారుణంగా ఉంటాయో అనుభం నేర్చిన పాఠాలనల్ల గ్రహించిన రాధనటంవల్ల బలవంతాన నిగ్రహించు కున్నాడు వేణు.

'అలాగా! కథ పేరేమిటి? తీసుకురా చూద్దాం' ఎంతో ఆసక్తిని, ఉత్సాహాన్ని ముఖానికి పులుముకుంటూ అన్నాడు.

భర్త అన్నదే తడవుగా ఛంగున లోపలికి గెంతి తను వ్రాసిన మొదటి కథను తీసుకొచ్చి భర్తచేతిలో పెట్టింది మాధవి.

ముత్యాల కోవసంటి అక్షరాలతో వ్రాసి ఉన్న 'ఆధునిక స్త్రీ' అన్న ఆ పదిపేజీల కథను చదివేసరికి తన కళ్లను తానే నమ్మలేకపోయాడు వేణు.

నిజం చెప్పాలంటే ఈనాటి వ్రతీకా సాహిత్యంమీద అందుకా కొల్లలు కొల్లలుగా పుట్టుకొస్తున్న తెలుగు రచయిత్రులమీద యేమంత సదభిప్రాయంలేదు వేణుకి. చాలామంది రచయిత్రులలానే యేవో వంటంటి కబుర్లు, స్త్రీజీవ వక్షపాతంతో వ్రాసే సిల్లీ గృహకలహాలు, ఊహాకల్పితమైన స్త్రీల సమస్యలు, ప్రాచీన సంస్కృతిపైన దండయాత్ర మొదలైన విషయాలేవో వ్రాస్తుందని ఊహించుకున్న వేణు భార్య వ్రాసిన కథను చదువుతూనే ఆశ్చర్యపోయాడు.

'ఆధునిక స్త్రీ'ని కథ అనేకన్న విమర్శ నాత్మకమైన వ్యాసం అంటే బాగుండు ననిపించింది వేణుకి. గత రెండు మూడు శతాబ్దాలుగా మన సంభాషణలో జరుగుతూ వస్తున్న మార్పులు, తదనుగుణంగా మారుతూవస్తున్న స్త్రీజీవితం, పరిణామ దశలో స్త్రీ ఎదుర్కొన్న సంఘర్షణ, ఆ తరువాత ఆమె ప్రస్తుతం ఎదుర్కొన సలసివస్తున్న ఆర్థిక, సాంఘిక, నైతిక

సమస్యలు...అన్నీ వరుసక్రమంలో ఎంతో సహజంగా, నిష్పక్షిణంగా, విమర్శనాత్మకంగా చిత్రించింది మాధవి. భాషకూడా చాలా వదునుగా, శైలి బిగువుగా ఉండి పాఠకులను విడవకుండా చదివించేలా ఉంది.

ఆకథ చదువుకున్నంతసేపూ తనకి అంత వరకు తెలియని ఒక 'మాతన వ్యక్తి'ని మాధవిలో చూడగలిగేడతను. ఎప్పుడూ కలకల నవ్వుతూ, మృష్టాన్న భోజనంతో, అందమైన అలంకరణలతో, సరసలల్లాపాలతో భర్తను ఆనందింపజేయటం తప్ప మరో వ్యాపకం లేనట్లు కనిపించే మాధవిలో అంతటి ఆలోచనాశక్తి ఉందంటే అతనే నమ్మలేకపోతున్నాడు.

'ఏమిటాలోచిస్తున్నాడు? నేను వ్రాసిన కథ బాగలేదా?' అన్న భార్య ప్రశ్నతో యీలోకంలోకి వచ్చేడు వేణు.

'కథకేం బ్రహ్మాండంగా ఉంది. దీన్ని ఏవైతరకు వంపించుదామా అని ఆలోచిస్తున్నాను' అన్నాడు.

భర్తనుండి అలాటి ప్రోత్సాహాన్ని ఎదురు చూడని మాధవికి ఆమాటలు అమృత తుల్యంగా తోచినయ్.

మర్నాడు ఉదయం ఆసీనుకు వెళ్ళా దాల్లోనే దానిని ఒక ప్రఖ్యాత వారపత్రిక పేర పోస్టుచేసేడు వేణు.

పోస్టుచేసిన దగ్గరనుండి వారం వారం వైతిక విప్లి చూడటం, అందులో తన కథ లేకపోవటంవల్ల మాధవి నిరుత్సాహ వడటం జరుగుతుండేది. చివరికెలాగైతేనేం రెండునెలల తరువాత మాధవి కథ అచ్చయింది.

దాంతో ఎక్కడలేని హుషారు వచ్చి వరుసగా నాలుగైదు కథలు వ్రాసి వివిధ వార, మాసపత్రికలకు పంపింది. మూడు నాలుగునెలలు గడచేసరికి అవన్నీ అచ్చయినయ్.

ద్యుగణీకృత్యాహంతో వెంటవెంటనే వ్రాయటం మొదలెట్టి చివరికి ఏడాది తిరిగేసరికి ప్రఖ్యాత కథానికా రచయిత్రీగా స్థిరపడిపోయింది మాధవి. ఇక నవలలు కూడా వ్రాయాలన్న ఆలోచన బయల్దేరింది ఆమెలో.

మాధవి వరంగా యిత ఆశాజనకమైన మార్పులు జరుగుతుంటే వేణు స్థితిమాత్రం నానాటికీ యరకాటంలో

పడసాగింది.

మొదట్లో మాధవి వ్రాసిన నాలుగైదు కథలు అచ్చయినరోజుల్లో ఆసీనులో అథవి సహోద్యోగులు—

'ఏమోయ్ వేణు గోపాల్? మీ శ్రీమతి యీమధ్య కథలు వ్రాస్తోందిటగా!' అనడిగారు.

'జేను...' అనందాన్ని, గర్వాన్ని అణచుకుంటూ ముక్తసరిగా జవాబిచ్చేడు వేణు.

'అదృష్టవంతుడివి...టాలెంటెడ్ వైఫ్ దొరికింది.' విరాగ్గా చూసేడు వేణు 'ఏం మీరంతా అంత దురదృష్టవంతులా?' అప్పమాట అతని నాయిక చివరిదాకా వచ్చి ఆగిపోయింది.

మరోరోజు ఒకప్రెండు కొంపలు ముంచుకు పోతున్నట్టు అడిగాడు 'అన్నట్టు వేణూ! ఇంకీ ఆ కథలన్నీ మీ శ్రీమతేనా వ్రాపేది, లేక మమీ వ్రాసి పెద్దావా?' అని

'నేనువ్రాస్తే, ఎవరిపేరో పెట్టుకునే ఖర్చేం పట్టింది? నాపేరుకేం, లక్షణంగా ఉంది. దాన్నే పెట్టుకుని వ్రాసేవాణ్ణిగా!'

'అహా ఆది కాదోయ్. ఈ మధ్య వైతికల్లో ఆడవాళ్ళకే ఎక్కువ డిమాండ్ ఉంటోందిగా. అందుచేత చాలామంది మగ వాళ్ళు తమ స్వంతపేర్లు కాకుండా భార్య పేరో, చెల్లెలి పేరో, ప్రేయసి పేరో పెట్టుకుని వ్రాస్తున్నారనీ, అప్పుడే వాళ్ళ రచనలు త్వరగా అచ్చవుతున్నాయనీ విన్నావోయ్. అందుకని ఆడగు తున్నాను'

అదేమోగాని, మా విషయంలో అలా కాదు. ఇవా అడ్డమైన చెత్తా వ్రాయటానికి నేనేమన్నా సెంటిమెంటల్ ఫూల్స్? అలాటి రాలెన్నీ ఆడవాళ్ళకే సరిపోతయ్' అన్నాడు విమర్శ వేణు.

మరికొందరు మహానుభావులు సూటిగా 'మస్య వ్రాసి పెద్దావా?' అని ఆడగక పోయినా—

'కథలు వ్రాయటంలో మీ ఆవిడకు నువ్వు ఏమైనా హెల్ప్ చేస్తావుటోయ్?' అనడిగారు.

అప్పటికే రచయిత్రీ భర్తగా అనేక మార్లు కానె ఎక్జిజిటేషన్ కి గురైన వేణు సహవాస్వి కోర్పేతూ 'కథలు వ్రాయటమంటే ఏమైనా నంట చెప్పు

టంటం! యితరులు పోల్చు చెయ్య
టానికి' అంటూ విరుచుకుపడ్డారు వాళ్ళ
మీద.

రచయిత్రభర్త

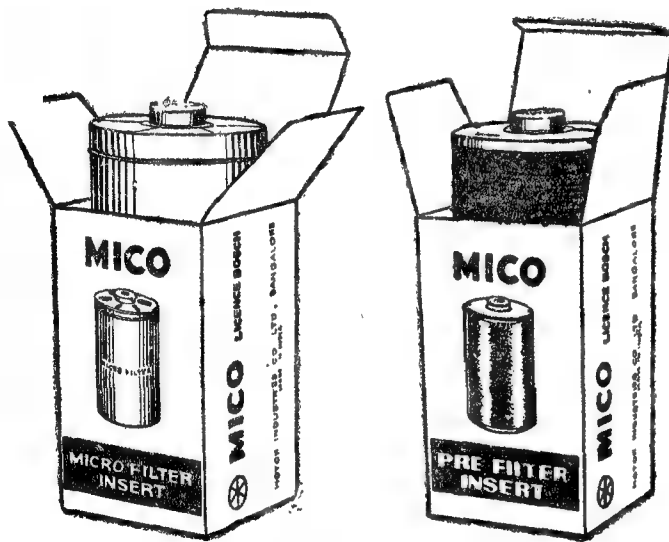
తున్నకొలదీ వేణు తమ యింటి వాతావర
ణంలో కూడా చాలా మార్పులు రావటం

మాధవ పేరు రచయిత్రగా సీదరవడు

మైకో ఫిల్టర్ ఇన్స్టర్టులను కొనండి...

మీ ఫ్యూయెల్ ఇంజక్షన్ ఎక్స్ప్లెమెంటును

సంరక్షించుకోండి

MICO

LICENCE BOSCH

హెటర్ ఇంజనీర్ కం. లిమిటెడ్, బెంగళూరు.

అనుమతి పొందిన ప్రతినిధులు

■ దుర్గా డిసెల్ హౌస్, గోపాలరెడ్డి రోడ్డు, విజయవాడ-2 ■ ఎస్. ఎస్. డిసెల్
సెల్స్ & సర్వీస్, ■ ఛెరనగర్, ఇక్కరినేపనల్ అటో & హార్వేర్ స్టోర్స్,
కాశ్యపరావు రోడ్డు, గిక్కింగహంపేట పోస్టు, విజయవార ■ ప్రసియర్ ఎజెన్సీస్,
'ఉద్ధారక' 141, రాష్ట్రపతి రోడ్డు, వికిందరాజు ■ శ్రీ ఆరుణ అటోమొబైల్స్,
రావరాజు లింగం, పో. బా. నెం. 42, సుబ్బా రోడ్డు, కాకినాడ-1 ■ శ్రీ ఆరుణ అటో
మొబైల్స్, బండరు రోడ్డు, విజయవాడ-2 ■ శ్రీ ఆరుణ అటోమొబైల్స్,
రావరాజు లింగం, పోదా రోడ్డు, విజయవాడ-4.

ASP-MICO-184 TEL

గమనించేడు.

ఎంతో అణకువగా, పొమ్మంగా వుండే
మాధవిలో అత్త విశ్వాసం, కింఛిత్ అహం
భావం కూడా తలెత్తినట్లు గ్రహించేడు.

ఇంతకు ముందు తను అన్న ప్రతి
మాటనీ జానని సమర్థించే మాధవి ప్రతి
చిన్న విషయానికీ వాగ్వివాదాలలోకి దిగ
టం, తన ప్రతి కదలికనూ, ప్రతి పలు
కునీ విమర్శనాత్మకంగా చూడటం, చర్చలు
జరపటం చేస్తోంది. మొదట్లో ఈ రక
మైన ప్రవర్తనకీ కొంచెం బాధపడ్డా వెం
టనే సహృదయుడైన వేణు ఆమె వ్యక్తి
త్వాన్ని గౌరవించటం నేర్చుకున్నాడు.

ఓసరి ఆమె వ్రాసిన కథను పొన్ను
చేసేముందు అలివాటు ప్రకారం శ్రద్ధగా
చదివేడు వేణు. 'ఓదేమిటి? నువ్వు కూడా
ఈ మధ్య మగవాళ్ళను దుయ్యబట్టటం
నేర్చుకున్నావే?' అన్నాడు నవ్వుతూనే.

'ఏం అలా వ్రాస్తే తప్పి?' ఎదురు
ప్రశ్న వేసింది మాధవి.

మొదట తెల్లబోయినా వెంటనే సర్దు
కుని నవ్వేడు వేణు.

'ఇందులోని తప్పిపుల సంగతి నేను
మాట్లాడటం లేదు. ఇప్పటికే రచయి
త్రుల కలాలనుండి వెలువడుతున్న ఈ రక
మైన రచనలతో పా కులు విసిగిపోతు
న్నారు. నువ్వు కూడా వాళ్ళ ప్రాణాలు
తీయటం ఎందుకూ అని నా బాధ! ఐ పిటి
దోజ్ పూర్ రీడర్స్' అంటూ బయటకు
వెళ్ళేడు.

'ఈయనకేం తెలుసు? ఈ నా డు
ప్రతికా సాహిత్యాన్ని పఠించే వాళ్ళలో
స్త్రీలే ఎక్కువగా వుంటున్నారు. వాళ్ళకి
అలాటి రచనలంటేనే యిష్టం. త్రీకాధి
పతులు కూడా చాలినే ఎక్కువగా ప్రచుర
ణకీ స్వీకరిస్తున్నారు. ఈ రోజుల్లో రచ
యితలకు కావలసింది సాఫ్టులారిటీ. వాళ్ళ
లోని 'సరుకు'ను చూసేదెవరు?' అను
కుంది స్వగతంలో మాధవి.

మరో ఏడాదివరకు అదే వంధాలో రచ
నలు చెయ్యాలని డబ్బీగా తీర్మానించు
కుంది మాధవి.

అప్పటికీ కొద్ది రోజుల్లోనే తల్లి
కాబోతోంది మాధవి. ఏ శాంతి తీసుకునే
ఉద్దేశ్యంతో నాలుగు నెలల వరకు యేమీ

(52వ పేజీ చూడండి)

డి. వి. ఆర్, శృంగవరపుకోట

...దేవదాసుగురించి ఎవరో ఏదో అన్నారని బాధపడడం అనవసరం. బాగూర్ చెప్పలేదూ మిణుగురులు నక్షత్రాలని చూసి నవ్వుకుంటాయని పెద్దవాళ్ళను గురించి చులకనగా మాట్లాడడంవల్ల తమ ప్రయోజకత్వం ఒక మెట్టు పెరుగుతుందనుకునే వాళ్ళు ఎప్పుడూ ఉంటారు అని సమాధానం ఇచ్చారు — ఈ విమర్శ ఎవరిగురించో మీకిపాటికి అర్థమయే ఉంటుంది... సాహిత్యంలో కూడా ఒకరి పై మరొకరు ఈర్ష్యానూయలతో ఉన్నారంటే ఏమనుకోవాలి?

మీరంతా గోరంతలు కొండంతలు చేసుకుని పూచాకి పని కల్పిస్తున్నారు. అంతే. దేవదాసు ఒక పాత్ర. శరత్ ఒక మహా రచయిత. వా కా పాత్రలో విశిష్టత కన్పించకపోవడం, పోనీ నా దృష్టి దోషమే అయినా — స్వంత అభిప్రాయం. అంత మాత్రంచేత శరత్ నీ కించపరిచానుకుంటే ఎలా? పెద్ద తలలు కొట్టి పేరు తెచ్చుకోవాలన్న అవసరం లేని చాకచక్యం నాకుంది. చదువు నాకుంది. సంస్కారం నాకుంది.... పదిమంది గట్టిగా చెప్పే అది నాకు నిజమనిపించితే తప్ప నన్నే చంచల స్వభావం నాకు లేదు ఇంకేం కావాలి మీకు... రచయితగా నాకో పెద్ద స్థానం ఏర్పాటు చేసుకుని పోదామన్న కావనం కూడా లేదు. నా తొలి ప్రకృతి ఇల్లు. మరి ప్రకృతే రచన. అంచేత ఇంటి విషయంలో అనూయలేగాని రచన విషయంలో అని నాకు అనవసరం. పోతే మీ రనుకుంటున్నట్లు అభిప్రాయ భేదాన్ని కించపరచడంగా అర్థం చెప్పుకునే చిన్ననాసు కలది కాదు — నాకు తెలిసిన మాత్రం.

బి. వి. ఆర్, సికింద్రాబాద్

అక్కయ్యా గ్రామంలో ఉండే స్వేచ్ఛ పట్టుకాలలో ఉండడంబారు నిజమేనా?

దానికి తలక్రిందులు బ్రదర్, పట్టుంలో ఎవరి గొడు వారిది. పల్లెలో ఒకరి గొడు అందరిదీ. కదూ?

యం ఎస్, బళ్లారి

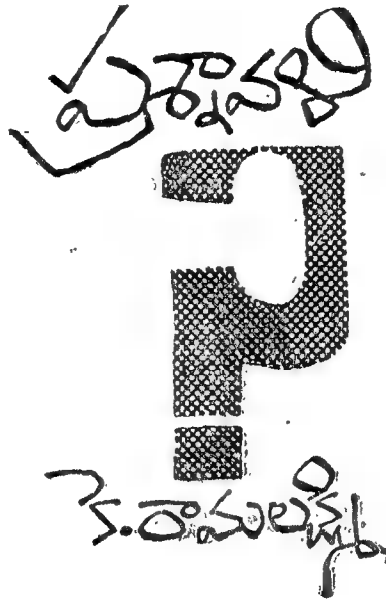
మీ దాంపత్యం వరకట్నానికి సరిబంధించినదా!

కాదే. మా వారేం రాజావారు కారు. మా నాన్నేం బహిందారూ కాదు — కట్నం ఇవ్వడానికి పుచ్చుకొందుకూ. మేమంతా వ్యక్తిత్వానికి విలువ నిచ్చే ధనం.

కె యస్. జి, అనంతపురం

గుడిలో ప్రవేశిస్తూ గంటకొట్టడంలో కల ఆంతర్యం ఏమిటి?

బహుశా దేవునికి బహుపరాక్ చెప్పడమేమో!

సాగరశ్రీ, అర్లగడ్డ

వివాహమనగా నరమేమిటి? నేటి యువ కాముకుల తుప్ప వాంఛలకు ప్రతి బింబాలైన యౌవనము వివాహమను ఎంత వరకు సమర్థించకలవు? సరితూగ కలవు! రుక్మిణి కృష్ణులు, శివపార్వతులు, సావిత్రి నత్తవంతులు, నలదమయింతులు, శక్కుంతలా దువ్యంతులు... వీరి వివాహములన్నీ ఏ వివాహం? యివి వనితత్వకేం భంగం తెచ్చాయి? కళ్ళు తిరిచి చుట్టూ ప్రపంచాన్ని వీసారి చూడండి. మీరింకా చాలా వెనకబడి ఉన్నారు.....

జీవితానికి జీతానికిగల బేధమేమిటో?

బేధం కాదు — ఇన్నిది అవినాభావ సంబంధం!

కళ్యాణ (శ్రీ), కోవెలకుంట్ల

స్త్రీలు భర్తలను అన్నం వడ్డించేప్పుడు వాళ్ళజడలు వళ్ళెంలోకి దిగబడ్డతూ ఉంటాయెందుకంటే?

తినేవాడి కర్మా, వడ్డించేవాళ్ళ పాగూ. లేకుంటే ఏమిటి? వడ్డనకి దిగేముందు కొంగు కిందుగా వాల్చడ (సవరం! కర్మ!) దోపుకోవాలని తెలియ వద్దా? ఎంత పెళ్లం ముద్దయితే ముటుకు అన్నంలో తలవెంట్రుక పన్నె అవప్పుమే కది!!

డి. ఆర్. సి. హెచ్, నంద్యాల

నవలను పుస్తకాలలోలాగా విడివిడిగా సంభాషణ వ్రాసి పంపాలా? లేక అంతా కలిపి రాసిపంపాలా?

వ్యాయానికి నవలలో అవసరానికి మించి సంభాషణ అనవసరం. కాని ఈ రోజుల్లో వాటకాలలో కంటే ఎక్కువగా నవలల్లో సంభాషణ లుండడం సామర్థ్య లోనుంది. మరి మీ చిత్తం.

ఎస్. ఆర్, బెక్కెం

రోజు రోజుకీ పుట్టగొడుగుల్లా పుట్టుకొస్తున్న ఈసెక్సు వ్రాతకం గురించి ఒక్కమాటలో చెప్పండి.

అడుగుడీ ఇవ్వబడుదురు!!

బి. జి. యం. కె, వీరవానం

వివత్సర పరిసిస్టులలో చిక్కుకొన్నాను అమూల్యమైన సలహా యివ్వండి అంటే...

ఏమిటబ్బా ఆ వివత్సర పరిస్థితి? నా సమాధానం వచ్చేదాకా అలాగే ఉంటే సుప్రసిద్ధ హీరోమేమిటి బ్రదర్, ఈలోగా కాస్త పైట్ చెయ్యాలి.

కె. ఎమ్. ఆర్, అల్లగడ్డ

'ఉద్యోగమే పురుషలక్షణం' అనే వాక్యానికి గల నిశ్చితార్థం మేమిటి?

నుగూడెప్పుడూ నిరుద్యోగిగా ఉండకూడదని, ఏదో పని చేస్తూనే ఉండాలని.

ఎమ్. ఆర్, గుండ్లూరు

ఆశ్చర్యార్థకం చేసినవి ఆశ్చర్యపడుతున్నారా? నేనొక నిరుద్యోగిని!

దాల్లో ఆశ్చర్యమేమింది!

పి. ఎస్. ఎమ్, చిత్తూరు

ప్రేమించినవాడు పోషించలేనప్పుడు ఏం చేయాలి?

ప్రేమించకూడదు. మీకు తెలియదా? — మనం నవ్వుతూంటే మనలో అంతా నవ్వుతారు. కాని మనం ఏదీస్తే కూడా ఎవరూ ఏదవరు. నుఖం పంచాలి. కష్టాలు పంచే పాక్కులేదు. కష్టాలలో ప్రేమకి చోటుక్కడ?

బి. జి, చొద్దులూరు

మీ ఫోటో పంపుతారా?

ఎందుకు ఈ మొఖమా రాసేదని చదవడం మానేస్తే!

ఎస్. ఎస్. ఆర్, పితాపురం

మీ జీవిత లక్ష్యం ఏమిటి?

బ్రతికినవాళ్ళు చేతనయినంత హాయిగా బ్రతికేందుడం.

మీ కెన్ని బాషలు వచ్చు?

పూర్తిగా ఏభాషే రారు!

పిరికివాళ్ళు, అర్థంలేని బ్రతుకులు బ్రతికేవాళ్ళూ చావడం మంచిధంటాను.

చిత్తం. అప్పుడు దేశంలో జనాభా కొరత ఏర్పడడం తద్వారా

సమస్యలు సీక్రెట్స్ అయితే ఏమో అనుకోవచ్చు కాని మామూలు ప్రశ్నలడిగే వారి పూర్తిపేరు వేస్తే మీ సొమ్మేం పోయింది?

ఏం కథ? పేరు చూసుకోవాలనుందా?

వ్యవసాయశాస్త్రం (అంగీకారమునందు)

కమల పోలలోంచి వీధిలోకి, వీధిలోంచి పోలలోకి కాలుగాలిని పిల్లిలాగా తిరుగుతుంది.

వరండాలో కూర్చుని రైలు బండితో ఆటలు ఆడుకుంటున్న పెద్ద కొడుకు ప్రకాష్ ను, 'ఏరా పోస్ట్ మెన్ వచ్చాడూ?' అని అడిగింది.

'ఆ, వచ్చాడు. ఇదిగో నీ పుత్రులం' అని నిక్కరు జేబులోంచి 'పుత్తుల్లి' పుత్రురం బయటికితీసి చేయిజాచి వకవక నవ్వాడు.

ఇంకో సమయంలో అయితే కొడుకు నెత్తుకొని ముద్దులాడి వుండేది కాని, యిప్పుడు మాత్రం 'అల్లరి వెధవ!' అని

గట్టిగా కసురుకుంది. వాడు చిక్క మొగం వేశాడు.

వరండాలో వాలు కుర్చీలో కూర్చుని వారప్రతిక చదువుకుంటున్న సుందరి ప్రకాష్ నంక జాతిగా చూచింది. పోస్ట్ కోసం కమలక్కయ్య వడే కంగారును ఇందాకట్టుంచి ఒక కంట కనిపెట్టు తూనే వుంది. ఈవిడ్డి మరీ చోద్యం. పిల్లాడు నవ్వులాటలకు అంటే, మరీ అంత యిదిగా కసురుకోవాలి కాబోలు. వాళ్లాయన దగ్గర్నుంచి పెద్ద లావో పుత్రురం తనకే వస్తుంది కదా అని మహా పెద్ద యిది. ఇందాకట్టుంచి వూరికే చిందులు తొక్కుతుంది— అని అనుకుంది సుందరి, 'తరువాయి 22 వ 'పేజీ'ని వ్రతికలో వెదుక్కుంటూ.

పోలలో పూలు గుచ్చుకుంటున్న రెండో చెల్లెలు అరుణను, ఏవే, అరుణా! పోస్ట్ మెన్ గాని వచ్చి వెళ్లాడా?' అని అడుగుతుంది కమల.

'పెద్ద బడాయి' అనుకుంది సుందరి వ్రతిక పేజీలు మడుస్తూ.

'ఏవోనక్కా, నేను చూడలేదు' అంది అరుణ.

'ఇరవై నాల్గంటలూ నీకు పూల తోనే సరిపోయే! నీకింకేం పట్టుతుంది?' అనహనంగా అంది కమల. సాసం అరుణ చిన్నబుచ్చుకుంది.

'అనమానమూ నీవు బావ రాసే పుత్ర రాలకోసం ఎదురుచూడటంలేదు, అదీ అంతే!'

కమల వాళ్లాయన దగ్గర్నుంచినచ్చే పుత్రురంకోసం వడే అరాటాన్ని చూస్తూ వుంటే సుందరి మనసు కుతకుతలాడి పోతుంది. 'మరీ బడాయి—' 'మరీ చోద్యం,' 'పెద్ద యిది' అని కమలను గురించి ఈ కాసేపటిలో విన్నిసార్లు అనుకుందో లెక్కలేదు.

పెళ్లయి ఏడు సంవత్సరాలు దాటు తున్నా, ముప్పైఫిభాగ్ మీద వడుతున్నా మూడో కాన్పుకు పుట్టంటికొచ్చిన కమ లక్కయ్యకు బావకు మధ్య ఎడతెరపి లేకుండా ప్రేమ లేఖలు నడుస్తోన్నం దుకు సుందరికి కంటగింపుగా వుంది. తనకెందుకా కంటగింపు అంటే తనకే అరకొడు. తన మనస్సును సమాధాన

పెట్టుకుని; మనస్సులోంచి ఆ కంట గింపును తుడిచివేయాలనుకుంటుంది. కాని, ప్రతిరోజూ నాగాలేకుండా కమలక్కయ్య దాన దగ్గర్నుంచి పుత్రులు అందు కోవటం. సమాధానాలు రాయటం చూస్తూ వున్నంతసేపు అది సాధ్యపడటం లేదు.

తనకుకూడ ప్రేమ లేఖలు రాసి, పుచ్చు మనే అవకాశము పుంటే అక్కయ్య ప్రేమ లేఖల భాగోతం తన గుండెలమీద సమ్మెట పోటులాగా పుండకపోను. కనీసం తన వందొమ్మిదేళ్ల జీవితంలో 'ప్రేమలేఖ'ను ఒక్కసారి తన కళ్లతో చూచివున్నా తని పుడు ఇంత బాధపడి పుండకపోను — ఆ ప్రేమలేఖ తనకు రాసినది కాకపోయినా సరే! తను స్కూల్లో చదువుకునే రోజుల్లో తన స్నేహితురాలు సుధ వాళ్ల ప్రక్కకింటి అబ్బాయితో ప్రేమ సాగిస్తూ వుండేది. యిద్దరూ ప్రేమలేఖలు రాసు కుంటూ వుండేవాళ్లు. అది రోజూ తను 'ప్రేమచేష్టలు' అన్నీ వివరంగా పూస గ్రుచ్చినట్లు చెప్పేది. కాని, ఒక్కసారి కూడ తనకోచ్చే ప్రేమలేఖను చూపించేది కాదు. అక్కడికి తనకసారి నోరు తెరచు కుని అడిగితే, ఏవరికీ చూపించనని పట్టు పెట్టానే అని దాటవేసింది.

తను మెట్రిక్ కు బ్యూషన్ చదువు కుంటున్న రోజుల్లో సుబ్బారావు అవేవాడు ఒకసారి తనకు తెలియకుండా తన జామెంట్రీబాక్స్ లో ప్రేమ లేఖ రాసి పెట్టాడు. దాన్ని తను కళ్లతోకూడ చూడలేదు. ఈ మహాతల్లె (కమల) బ్ల్యాండ్ కోసం పెట్టెతీసి చూచి యింటా అందరికీ చూపించి గొడవ గొడవ జేసింది. వాళ్లగారు ఆ సుబ్బారావును వాళ్లవాన్నను జడ్జి హోదాలో పిలిపించి క్షమార్పణ చేడించాడు. ప్రేమలేఖ రాయగలిగిన ఫూలో చేతికి ధైర్యంగా యివ్వకూడదా అని ఆ సుబ్బారావును ఆ రోజుల్లో చారిత్రాబద్ధమనస్సుతో తిట్టుకుంది.

సుందరి బలవంతంగా మనస్సును చేతి రోని వారప్రతికమీద లగ్నం చేసింది — అనిత (అనలు ఇలాటే పెక్కు పేరు పెట్టిన రవియ్యతిగారి కెంత పెక్కో అని తనుకుంది సుందరి!) ఆ సువత్రీలో నృపతీరూంలో పురిటి మంచమీద కూర్చుని భర్త సునిల్ కుమారుకు (బెంగాళి

దిగుమతి!)— బాబుకు అన్నీ మీ పోలికలే వచ్చాయి అని అంటూ, ఆ నాలుగురోజుల పసికండు రూపులేఖలు వర్ణించి పుత్రరం రాపోంది.

— ఏడవకపోయింది. పురిటి మంచమీద కూర్చుని కూడ మొగుడికి పుత్రరం రాయాలి? ఏం. ప్లానం అయ్యేవరకు అగగూడదు? ఛీ, పాడు మనుషులూ, పాడు కథలూనూ.

వ్రతీకను విసురుగా అనకం పారేసింది. ఇంతలో బయ్యుంచి, 'పోస్ట్' అని కేక వినిపించింది. హోటల్ తలదాపు కుంటున్న కమల అలా జాబ్బు విరబోసు కొనే వీధిలోకి వరుగట్టుటం మందరి చూచింది.

అదేమిటి పోలేరమ్మలాగా అలా జాబ్బు విరబోసుకుని వీధిలోకి వరుగట్టుతుంది. ఛీ, ఎవరన్నా ఏమన్నా అనుకుంటారని కూడ లేదూ! అరేరే, మీద సమిట జారిపోతున్నా చూచుకోకుండా పుత్రరం చూచుకుని ఓ మురిసిపోతూ గదిలోకి వెళ్లి తలుపులు గడియ పెట్టుకుందే! తలుపులన్నీ బిగుంపుకోనిగాని పుత్రరం చదువకూడదు కాబోలు! బయట అందరూ చూస్తూవుండగా చదువుకుంటే ఎవరన్నా చేతిలో పుత్రరం లాక్కుంటారని భయమా? ఛీ పాడు, ఏం మనిషా!

సీతమ్మ (కమలా; సుందరి వాళ్లమ్మ గారు) వచ్చి 'ఏమే సుంది, మీ ఆయన ఇవ్వాల మధ్యాహ్నం భోజనానికి యిక్కడికే వస్తానన్నాడు కదూ!' అని అడిగింది.

'ఆ—' సుందరి నిర్లీనంగా సమాధానం యిచ్చింది.

'అన్నట్లు అతడు కొకరకాయ వేవుడు తింటాడు కదూ! అదే అడుగుదామని—' సీతమ్మ మళ్లీ వంటంటాల్లా కెళ్లి పోయింది.

సుందరి కళ్లు మూసుకుంది. తన మనోలోకంలోకి వెళ్లిపోయింది. ఆమె ఆలోచనలు ఇలా సాగాయి;

మధ్యాహ్నానికి భోజనానికి వస్తాడా అని అడుగుతుంది. ప్రతిపూబా హోజరు వేయించుకోకుండా ఎక్కడికి పోతాడు? మహాతల్లి—చేశావుగా సమ్మంధం—పున్న పూళ్ల సమ్మంధం, పున్నపూళ్ల సమ్మంధమని; వాళ్లగారికిష్టంలేక

పోయినా పట్టుబట్టి; రెండోదయినా పున్న పూళ్ల చూడాలను కున్నప్పుడల్లా కళ్ల పడుతుందని యమతాప్రతయ వడిపోయా పుగా! తానో పిచ్చవచ్చింది. రెండు వీధులవ అత్తగారిల్లు. ఇవతల పుట్టిల్లు. కానలను కుంటే పోయ్యమీద నిసరుపెట్టి అన్నం పుడికేలోపం అమ్మగారింటికెళ్లి రావచ్చని అప్పట్లో పూరికే మురిసిపోయింది.

పున్నపూళ్ల సమ్మంధం నేనుకోవటం వల్ల అడపిల్లల ఎన్నో సరదాలు తీరిని సరదాలుగా అందుకోలేని గగన కునుమాలుగా; తీరిని వ్యధలుగా మిగిలిపోతాయని అనుభవమీద తెలుసుకున్నది, పెళ్లియిన కొద్దిరోజులుకే! ఎక్కడిదాకనో ఎందుకు ముచ్చటగా మొగుడూపెళ్లాలు ఒక్క పుత్రరంముక్క రాసుకుంటానికి లేదుగా తనలో తొలియావనం మొగ్గ తోడిగినప్ప ట్టుంచి; వయస్సు ప్రోదిచేసిన ప్రేమ పూహలు తీవల సాగినప్పట్టుంచి, తనూ ప్రేమలేఖలును అందుకోవాలి, ప్రేమలేఖలు రాయాలి అనే కోరిక తన లేత గుండెల్లో మెల్లమెల్లగా తావు జేసుకుని ఈ నాటికి అది గుండెలమీద పెద్ద బరువుగా నిలిచి పోయింది. పెళ్లియిన తర్వాత కోరిక తీరుతుంది అని అనుకుంటే పున్న పూళ్ల సమ్మంధం అవటం వల్లన అది తీరిని కోరికలాగే మిగిలిపోయింది...

నిండా అరగంట గడిచిన తర్వాత కమల కళ్ల నిండా వెలుగులు వింపుకుని గది తలుపులు తీసికొని బయటికి వచ్చింది. అనిర్వచనీయమైన ఆనందం ఆమెను నిలువెల్లా పూపేచేస్తుంది.

అక్కయ్య ఎంత అదృష్టవంతురాలు అనుకుంది సుందరి. పాతపడినా వచ్చి చావని ప్రేమ బావది, పరోక్షంలో కూడా ప్రతి క్షణం తనవే మనస్సులో నిలుపుకుని; తన లోని ప్రతి భావాన్ని; ప్రతి స్పందననూ ఏరోజా కొరోజా పుత్రరం ద్వారా భార్యకు నివేదించుకునే భర్తను కలిగి పుండటం కంటే స్త్రీకి కావల్సినదేముంది?

అలా అని సుందరి భర్త రాజారావు భార్య అంటే ప్రేమలేనివాడా అంటే అదీ కాదు. భార్య అంటే ఎనలేని ప్రేమ. ఆ విషయం సుందరికి కూడా తెలుసు. కాని, వచ్చిన చిక్కెల్లా ఎక్కడ వచ్చిందంటే సుందరికి తన చిరకాల వాంఛితం నెర

దేరే మార్గం కనిపించటం లేదు. పెళ్లయి నవనవరము దాటుతున్నా భర్తకు ఒక్క ప్రేమ లేక తానే అనకాళము కూడ కలగ లేదు. పెళ్లయిన దగ్గర్నుండి తననే అంటిపెట్టుకుని వుంటే ఎలా రాస్తుంది. అక్కడికి ఒకసారి చీకటితో భర్త కంటే ముందుగా లేచి, ఆ రోజు సాయంత్రం సినిమా కెళ్ళాలి అనే ప్రతిపాదనను అందంగా, అందమైన అక్షరాలతో ఒక చీటి రాసి టేబిల్ మీద పెట్టింది. రాజా రావు మొగం కడుక్కుని వచ్చి ఆ చీటిని చూచి మొగం చిరాకుగా పెట్టి, 'విదురుగా మనిషి వుంటే చెప్పకుండా ఈ చీట్లు ఏమిటి అనవ్వాంగా!' అన్నాడు. మందరి అంతటినీ నీళ్లు కారిపోయింది.

ఈ పద్ధతి లాభం లేదనుకుని మరొక విధంగా ఆ అనకాళాన్ని సృష్టించుకోవాలనుకుంది. అందుకనే వారంరోజుల క్రిందట మూలకేసులో అట్టులు పర్చుకుని పుట్టింటికి దక్కా వచ్చేసింది. రెండు మూడు రోజులు. ఈ విధంగా విదబాలు వస్తే, ఆ విదబాలును తీయటానికి, తీరని వ్యధగా తన మొదటి పుత్రురంలో వర్షిస్తూ రోజురోజున భర్తకు రాయాలనే స్లైనుతో వచ్చింది.

కాని, వచ్చిన రోజు సాయంత్రమే మల్లె పూలపొద్దుల పట్టుకుని రాజా రావు వచ్చాడు. ఏదో పొరిపోతున్నట్లుగా తన దినకాలి వచ్చిన భర్తను చూడగానే మందరి నీళ్లు కారిపోయింది.

మనసుల భాష

మర్నాడు కూడా వచ్చాడు. ఇక ఈ మనిషిలో ఇలా లాభం లేదనుకుంది.

'మీరు రోజూ ఇలా వస్తే మావాళ్లే మన్నా అనుకుంటారు. వేసిక్కడ వుండే వెరోజాల్లో మీరు నాలుగయిదు రోజులు ఒకసారి రాండి. మా బావ కూడ అంతే. వారాని కొకసారి వస్తాడు.' అంది. ఇలా అనటం వల్ల తనవాళ్లను తానే వంచన చేస్తోందన్న విషయం మందరికీ తట్టలేదు. తట్టినా పట్టించుకోలేదు.

రాజారావు వెంటనే సమాధానం చెప్పాడు. 'మీ బావంటే పొరుగురులో వుంటున్నాడు. అందుకని వారానికొకసారి వస్తాడు. ప్రక్కపీధిలో వుంటున్న నాకు ఆ కర్మేం పట్టింది. రోజూ రెండుపూటలా వస్తాను. ఇకపోతే మీవాళ్లు ఏమన్నా అనుకుంటారంటారు. మీ యింటా వుండి జేవారు తిండి తింటుంటే అనుకుంటారు. పూరికే నిన్ను చూడటానికి వచ్చినా అనుకుంటారు; అనుకోనియే. పెళ్ళాన్ని చూడకుండా వుండలేదు అనేగా అనుకునేది. వెరిగడ్—అది వాకెంతో క్లెయిట్.'

మందరిని ఇంకా బాగా దగ్గరకు జరిగి భుజంమీద చేయివేసి, తన అంత రాంతరాలలో వున్న ప్రేమంతా మాటల్లో పుట్టివడేటట్లుగా అన్నాడు. 'కాదునుంది; నిన్ను వరుసగా నాలుగయిదురోజులు చూడకుండా వేరు వుండగలరా? అది వాకెంతో

కలివాతి కలిసమైన ఇక్కడ తెలుసా! మన యింటనుండి అసీనుకు పోవాలన్నా; అసీనునుండి యింటికి పోవాలన్నా యిట్లుంచే పోవాలిగా. రోజూ అసీనుకు పోయేటప్పుడు; అసీనునుండి వచ్చేటప్పుడూ నిన్ను నాకళ్లార చూచుకుని కాసేపు మాటాడి వెళ్లిపోతాను నుంది? నీళ్లు యింటా కాసే కాలుకడా, కనీసం వచ్చి మంచినిళ్లయినా త్రాగను చూడు. నిన్ను నా కళ్లార చూచుకోవటమే ఒక గొప్ప వరంగా భావిస్తాను.'

రాజారావు మాటలు పూర్తి అయ్యే సరికి మందరికీ కళ్లనిండుగా నీళ్లు వచ్చాయి. తన కన్నీటిని భర్త దృష్టి నుండి తప్పించుకోవటానికి మళ్ళీ అతని భుజమే కావల్సి వచ్చింది. భర్త భుజం మీద తలపెట్టుకుని అతన్ని బల్బిల్లాగా కరచుకుపోయింది. తను పూర్తికే (పుత్రురాల మోజలో) అలా అన్నదికాని, తను మాత్రం తన దేముడ్ని చూచుకోకుండా వుండగలరా? అమ్మా!...

అప్పుడు అలా అనుకోవటానికి కారణం ఆ క్షణం కలిగించిన దృఢయన్వందన; అంతరాంతరాల్లోని ప్రేమ బరువును మోసిన ఆ క్షణం యొక్క గొప్పదనము; కోటానుకోటా క్షణాలలో నిండిన తన జీవితంలో ఆ ఒక్క క్షణం మహత్తర మైనదని; మిగతా క్షణాలనుగూడ ఆ క్షణమంత మహత్తరంగా చేసుకోవటం తన చేతుల్లోనే వున్నదన్న విషయం

మందరి గ్రహించుకోలేక పోయింది. అందు వలనే ఈ రోజు కమంక్రయ్య బావ పుత్రురాలకోసం వడిన ఆరాటం, పుత్రురం వచ్చిన తర్వాత వడిన అనందం తన గుండెల్లో కుములింపుకు కారణమయింది. ఎలాగైతే భర్తను నాలుగురోజులుపాటు యిక్కడకు రానియ్యకుండా చేద్దామనే ఆశతోనే మిగతా రోజులుకూడ యిక్కడే వుండిపోయింది. అందువలనే గుండెలో నొప్పి అనే పాకుతో వెల్లాల్పపాటు పుట్టింటా విశ్రాంతి తీసికోవటానికి వచ్చిన తనకు యింకా గుండెనొప్పి తగ్గటం లేదు.

చిన్నల్లాడు వారం రోజుల్నుంచి రోజూ రెండుపూటలా వస్తాన్నా యిక్కడ కనీసం కాసేగూడ త్రాగటం లేదన్న విషయం

నాకో నలమ చేయించి పెట్టాడు బాగానేవుంది—
ఇతే దానిమీద నానూ
అనే కెట్టు వేడుకుంటే
చూసుకోనాటి మరి!!

బ్రూక్ బాండ్ BRU

ఇన్స్టెంట్

క్షణంలో లెయూరు! కప్పులకోలది సంతృప్తి!

బ్రూ బెయ్యనం అని మలలో! వేడినీయ్య, రుచిపై పాలు, పంచదార కలపండి అంటే. నిజమైన కాఫీ దిక్కిరి మనాసనతో మీకు హాయి కొలిపే బ్రూ క్షణంలో

తయారవుతుంది!

జ్ఞానం ఉంచుకోండి. మాదానిది కాని, గాఢమగాన, వడపోయటంలో నమయనస్థం కాని బ్రూ లో లేదు.

అది గాఢ మీ రుచికి తగినట్లుగా, కప్పుకి కొంత హెచ్చుగా కాని తక్కువగా కాని కలిపి తగురితగా దేనుకోవచ్చును.

బ్రూ కొరత అడగండి—కాఫీ దిక్కిరి ఎలా రుచించాలో తెలిసిన బ్రూక్ బాండ్ నిపుణులచే, తాగ్రతగా కలుప లడినది.

ఇది క్షణంలో అయేది!
సమయం మిగిలిస్తుంది!
ఉబ్బు అదా చేస్తుంది!

అకర్షణీయమైన గ్లాస్
కావాలి! బ్రూ పిస్తే
రచ్చు రున్నది.

Bensons/3388/2 TEL

నుందరి నాన్నగారికి ఆరోజు పుడయినే తెలిసింది. తొమ్మిదిగంటలకు ఆసీసు కెళుతూ యిక్కడికి వచ్చిన రాజా రావును మధ్యాహ్నం భోజనానికి రమ్మని గట్టిగా బలవంతంచేసి వచ్చించారు. అందుకనే అందాక సీతమ్మ, 'మీ ఆయన కాకరకాయ వేపుడు తింటాడే!' అని అడిగింది. చిన్నల్లాడికి యిష్టమైన కూరలు చేసే ప్రయత్నంతో వుండి.

ఆ మధ్యాహ్నం భోజనాలు అయిన తర్వాత కమల మెల్లగా నుందరి వండు కున్న గదిలోకి వచ్చింది. కాసేపు ఆ మాటలు, ఈ మాటలు మాటాడి, 'నుండి, నీదగ్గరవున్న తెటర్ పాడ్ లోని నాలుగు కాగితాలివ్వవే!' అని అడిగింది. కాగితాలు కోసం వాదగ్గరికి వచ్చావుకాని, వామీద ప్రేమవుండి వచ్చావా అల్లి అని మనస్సులో అనుకుంటూ తెక్కపెట్టే నాలుగంటే నాలుగు కాగితాలు చించి యిచ్చింది.

'అబ్బ, ఎంత జాగ్రత్తగా తెక్కపెట్టే మరీ యిస్తున్నావే? కాపొయినా నాకు తెలియక అడుగుతానుగాని నీవు ఎవరికి వుత్తరాల గాస్తావనే ఆపాడ్ నీకు. అది నాకిచ్చేయరాదంటే!' అని అంది కమల; కాగితాలు తీసికొని బయటికిపోతూ.

ఆ మాటలు నుందరి గుండెల్లో ఎక్కడ తగలాలో అక్కడే తగిలాయి. అప్పుడు తను ఎవరికి వుత్తరాలు రాస్తుంది? ఎవరికి తను రాసే వుత్తరాలు కావాలి... నుందరి గుండెలు మూగగా వీడ్చాయి! తను ఉత్తరాలు తెగరాసేయాలని ముద్దులొలికే నీలి రంగు తెటర్ పాడ్ కొత్తది కొనుక్కుని మరి వచ్చింది యిక్కడికి. ఆ కొత్త పాడ్ లో సగం కాగితాలన్నీ కనులే తీసికొని వాటిమీద మొగుడికి వుత్తరాలు రాసుకుంది ఈవారం రోజుల్లో!

సాయంకాలం అయిదుకొట్టే వరకు కమల వుత్తరం రాస్తోనే వుంది. నుందరి రెండు మూడుసార్లు దొడ్లోకి వంటింట్లోకి వెళ్లుతూ వస్తూ కమల గదిముందు తరబట్టింది. మంచంమీద బోర్లా వడుకుని దిండుమీద కాగితాలు పెట్టుకుని జడ ముందుకేసుకుని కాళ్లు పైకెత్తి పూపుతూ వుత్తరం రాస్తోన్న కమలను చూడగానే నుందరికేలాగో అనిపించింది.

మనసుల భాష

అక్కయ్య ఎంత అదృష్టవంతురాలు. అంత తన స్మయత్వంతో ఆలా తన వారికి వుత్తరాలు రాసుకోవటం నిజంగా ఒక పుణ్యమనే అనుకోవాలి. తను ఆ పుణ్యానికి నోచుకోలేదు కదా!

కాలేజీనుండి వచ్చిన చిన్న తమ్ముడు రవిని రైల్వేస్టేషన్ కెళ్లి ఆర్. ఎం. యస్ లో వుత్తరం పోస్ట్ చేసి రమ్మని (బలిమూలపుంది) కమల.

మరీ చోద్యం కాకపోతే, రైలువెంటటి పరిగెత్తించటం మేమిటి? రేపు వేయ కూడదా? అధిక అర్జంటు అనుకుంటే పోస్ట్ టైం కాకముందే వుత్తరం రాయటం పూర్తిచేయకూడదు— అనుకుంది నుందరి.

రవి కాసేపు గునిసి పైకిల్ ఎక్కి స్టేషన్ కు పోయాడు.

నుందరి సూట్ కేసు సర్దుకుని అత్త వారింటికి బయలుదేరింది. ఇంట్లో నాళ్లంతా, ఇంత అకస్మాత్తుగా బయలు దేరావేమిటని గొడవ మొదలుపెట్టారు. మీరెంత గొడవచేసినా నేను ఈ గొట వెళ్లి తీరవల్సిందే అని కూర్చుంది. పోనీ ఆసీసు నుండి రాజారావు ఎటూ ఇప్పుడు వస్తాడు కదా, వచ్చిన తర్వాత యిద్దరూ కలిసి పొండనిసీతమ్మ అందిచస్తే వెళ్లిపోయాను అని చెప్పండి, అని రిహా పీలిపించుకుని వెళ్లిపోయింది. వెళ్లబోతూ, మిగిలిపోయిన తెటర్ పాడ్ ను కమలకు యిచ్చివేసింది. ఎందుకే అంటే, 'నేనెవరికి రాస్తాను, నీవు బావకి రాయి బావకి నీలిరంగు కాగితాల మీద రాసే నీ వుత్తరాలంటే యిష్ట మన్నావుగా!' అని అంది.

కబురులేకుండా అకస్మాత్తుగా వచ్చిన కోడల్నిచూచి, 'అదేమిటమ్మాయి అప్పుడే వచ్చావు?' అని అంది ముసలి అత్తగారు.

'ఏం రాకూడదా?' అంది పెడసరంగా.

'రాకూడదని నేనెందుకంటాను అల్లి!' అని, మళ్లి కోడలుకు పొయ్యిమీద బియ్యం వడసేసింది.

స్నానంచేసి జడేసుకుంటూ అనుకుంది— విలాగూ ఈ మనిషి తనను చూడకుండా ఒక్కరోజుకూడ వుండలేడు! అమ్మగారింటి దగ్గరుండి లోకల్ పోస్ట్ లో వుత్తర. ప్రత్యుత్తరాలు జరపాలనుకున్న ఆశ

అడియాశ అయిపోయింది. ఇలాటమ్మడు తనిల్లు వదులుకుని వాళ్లు కొంపలో వుండటం దేనికి? అక్కడవున్న దగ్గ ర్నుంచి 'ఆ వుత్తరాల మనిషి' కమలక్కయ్యను చూస్తూ వుండాలి; తన దుర దృష్టినికీ క్షమిలిపోతూ వుండాలి. వచ్చేయటమే మంచిదయింది.

మర్నాడు సాయంత్రం రాజారావు ఆసీసునుండి దిగులుగా వచ్చాడు. నుందరి కంగారుగా, 'ఏమిటి, ఏమయింది ఎందు కలా వున్నారు?' అని అడిగింది.

'హైద్రాబాద్ లో మా రేడ్ ట్రైనింగ్ పెట్టారు. పదిహేనురోజులు అక్కడ వుండాలి. రేపే వెళ్లాలి' అన్నాడు సీర సంగా.

నుందరి ఎగిరి గంతేసినంత పనిజేసింది. పట్టురాని సంతోషంతో వుబ్బి తబ్బిబ్బయి పోయింది. 'అయితే ఈ రాత్రికి వెళ్ల తారా? రేపు ఉదయమా? హైద్రాబాద్ నుండి వాకమీ తీసికొస్తారు—' ఇలా ఏవో మాట్లాడింది పుషారంగా.

నుందరి వుషారు చూచేసరికి రాజా రావుకు మతిపోయింది. తనను పదిహేను రోజులు వదిలి వుండటానికి నుందరి, వాప్పుకోడు, తనను పోవద్దని పట్టుబడు తుంది, అని అనుకున్నాడు. నుందరి కోసమయినా ఏదో వా క ఏ థం గా ఈ ట్రైనింగ్ కు వెళ్లకుండా తప్పించుకోవా లని నిర్ణయించుకున్నాడు. కాని, తీరా నుందరి వుషారు హడావుడి చూస్తువుంటే, తనను ఈ రాత్రికే హైద్రాబాద్ బండి ఎక్కించేటట్లు వుంది. తనలాగే తనని చూడకుండా ఒక్కక్కణమైనా వుండలేదని పూహించుకోవటం పొరపాటే అయింది. ఈమధ్య నుందరి చాలా మారిపోయింది. మొన్నకూడ ఇంతే, తను వాళ్లమ్మ గారింటికొస్తాను అంటే వదు అని అంది. తనే వుండబట్టక రోజూ రెండుపూటలా వెళ్లేవాడు. తనను గేలుబయట చూడ గానే ఏదో పాక్ తిన్నట్లు కృంగిపోయేది. తనని కావాలని దూరంచేస్తోంది. ఎందు కిలా మారిపోయింది.

'ఏమిటి ఏదో తెగ ఆలోచిస్తున్నారా? సూట్ కేసు సర్దునా? ఎన్నిజతలు పెట్ట మంటారు?'

'కాదు నుండి, నిన్ను వదిలేసి విలా

వుందా? నీ ట్రైనింగ్ కు నీ—
 'అలాంటి చిన్నపిల్లడిలాగా మాటాడు
 తాళేమిటి? ట్రైనింగ్ యిస్తాం రమ్మంటే
 పోను అంటారేమిటి? నేనేం అయిపో
 తాను. నన్నెవరూ ఎత్తుకుపోరు లేండి.
 తోడుగా మీ అమ్మగారుకూడ వున్నారా?'

రాజారావు నీరసంగా కుర్చీకి అంటుకు
 పోయాడు. ఇది అను పూర్తిగా ఆశించని
 సహించలేని జవాబు. సుందరి ఇలా
 మాటాడుతుండేమిటి?

'ఆ! అన్నట్లు మర్చిపోయాను సుందరి!
 హైద్రాబాద్ లో చాల గొడవలుగా వున్నాయి.
 అక్కడివాళ్లంతా ప్రత్యేక తెలంగాణకు
 ఆందోళన చేస్తూ నానా గొడవలు చేస్తు
 న్నారు. పేదర్లో మాడటంలా— అనేక
 అత్యాచారాలు జరుగుతున్నాయిట. అందు
 ల్లోనా వచ్చేస్తున్నారు— ఈ దెబ్బతో
 సుందరి హాడలిపోయి ట్రైనింగ్ వద్దా
 పొడవద్దా, అని తప్పనిసరిగా అంటుంది
 అనుకున్నాడు.'

సుందరి అలా అనలేదు. వకవక నవ్వి,
 'మీరేదో అనుకున్నాను. పుత్ర పీఠికవారండి.
 అడవిల్లాగా మాటాడుతున్నా రేమిటి?
 అక్కడ మీమ్మల్ని ఎవరేం జేస్తారండి.
 ఎవరిన్నా వింటే నవ్వుతారు పూరుకోండి—'
 అంది.

రాజారావుకు విపరీతమైన కోపం వచ్చింది
 అక్కడంత ప్రమాదంగా వుందని తెలిసినా
 పొండి పొండి అని నెట్టుతోంది. తనకే
 మయినా అవుతుందనే భయం కాస్త కూడ
 లేడు. పైగా అడవిల్లా, పీఠికవాడగా
 అంటుంది. కడుపుతో ఇంత కవటం
 పెట్టుకున్న మనిషికోసం, ప్రేమకోసం
 ఆశించటంకూడ పొరపాటే! ఏది ఏమైనా
 వరే అని రాత్రికే వెళ్లిపోవాలి.

రాజారావు భోజనం కూడా చేయకుండా
 అప్పటికప్పుడే బయలుదేరాడు. సుందరి
 సంతోషంగా సాగనంపింది. రోజు విడిచి
 రోజు పుత్రరం రాయనుని ఒకటికి వది
 సార్లు గట్టిగా నొక్కి నొక్కి చెప్పింది.
 హైద్రాబాద్ లో అతని అడ్డం అడిగి
 తీసివేసింది, తనుకూడా రాయటానికి. పెద్ద
 ప్రేమ కారిపోతున్నట్లు వెధవ కుమారు
 ల్లా మనస్సుతో అనుకుంటూ రివ్వా ఎక్కి
 వెళ్లిపోయాడు బస్సుస్టాండ్ కి.

తన చిరకాల వాంఛితం ఈ విధంగా

వానకూడబోతుంది కదా అని సుందరి తన
 సంబరపడిపోయింది.

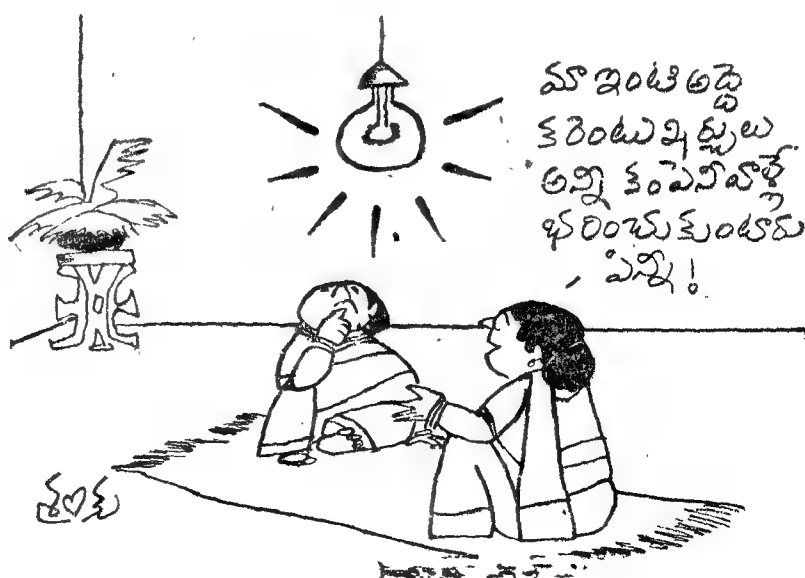
మర్నాడు ఉదయమే కాఫీలు త్రాగటం
 అవగానే భర్తకు 'ప్రేమలేఖ' వ్రాయటం
 మొదలుపెట్టింది. గడిచినరాత్రి వంటరిగా
 తనంత విరహాన్ని అనుభవించింది,
 చంద్రుడు తనని ఎలా వెక్కిరించింది,
 వెన్నెల ఎంత వేడిగా సోకింది, నిద్రలో
 తనెన్నిసార్లు ప్రక్కన తనకోసం తడుము
 కుంది—పున్నె లేనిది కల్పించి అన్నీ రాసే
 సింది. ఆ పుత్రరం ఆ రోజంతా రాస్తూనే
 వుంది. మర్నాడు పోస్ట్ వేస్తా మంటే ఆది
 వారముపోయింది. మళ్ళీ అయివారు
 'రాజాకలాలు' రాసింది.

సోమవారంనాడు ఆ పుత్రరాన్ని పోస్ట్
 డబ్బాలో వడేసింది. ■ ఉణంలో, ప్రవం
 చంలో తనంత అదృష్టవంతులెవరూ
 పుండరని పూహించుకుంది. ఆరోజు పెద్ద
 పండుగ చేసుకున్నంతగా సంబరపడి
 పోయింది. శనివారంనాడు పుత్రరం పోస్ట్
 చేస్తే సోమవారం అందుతుంది. ఒకవేళ
 భర్త దగ్గర్నుంచి జాబు వస్తుందేమోనని
 పోస్ట్ మేన్ కోసం ఎదురు చూచింది ఆరోజు.
 కమలక్కయ్యేకాదు తనుకూడ పోస్ట్ మేన్
 కోసం ఎదురుచూస్తూ వుండన్న భావం
 అమెకెంతో గర్వాన్ని కలిగించింది. ఎదురు
 చూచిన పోస్ట్ మేన్ ఎదురింట్లా పుత్ర
 రాలు యిచ్చి కనీసం యిటుకేసి కూడ
 చూడకుండా చక్కాపోయాడు. సుందరి

కొన్నికొద్దా దిగాలనడిచిపోయింది. అయ్యో
 ఈ మనిషికి ఆ ధ్యానవుంటే యిక అను
 కునేదేమిటి అని మనస్సుతో అనుకుంది.

రెండ్రోజుల తర్వాత అంటే బుధ
 వారం నాడు దీపాలు పెట్టి తర్వాత
 సుందరి తన భర్తకు రెండో పుత్రరం
 రాయటానికి కాగితం పెన్ను తీసికొని
 కూర్చుంది. అత్తగారు దొడ్లో తురిసికోట
 గూటిలో దీపం పెట్టుతూవుంది. ఇంతలో
 వీధి తలుపు చప్పుడయింది. సుందరి
 విసుక్కుంటూ లేచి వెళ్లి తలుపు తీసింది.
 తలుపుతీసి ఎదురుగుండా కనిపించిన
 దృశ్యం చూచి ఆశ్చర్యపోయింది. నోటి
 వెంట మాటకూడ రాలేదు. ఎదురుగుండా
 రాజారావు వున్నాడు. ఎలా వున్నాడు. పెరిగిన
 గడ్డంతో, మాసిపోయిన గుడ్డలతో, చెరిగి
 పోయిన చిందర చందరగావున్న శ్రావుతో
 బికారిలాగా వున్నాడు. పుత్రచేతులతో
 వచ్చాడు. వెంట తీసికెళ్లిన మాటుకేస్తే
 ఎయిర్ బాగ్ లెపు.

మెల్లగా లోపలికివచ్చి కుర్చీలో కూర్చు
 న్బాడు. దొడ్లోంచి లోపలికి వస్తూ
 కుర్చీలో పిచ్చివాడులాగా కూర్చున్న కొడు
 కును చూచి మునలమ్మ కంగారుపడి
 పోయింది. కొడుకును కావలించుకున్నంత
 వనిచేసి, 'ఇదేమిటా నాయనా, ఇదేమిటా
 తండ్రి!' అని బావురమెత్తింది. కాస్తేపటికి
 మెల్లగా మండిసిట్లు కావాలని అడిగాడు.
 సుందరి లోపలి కెళ్లి తీసికొని వచ్చింది.

మో ఇంటి అద్దె
 కరెంటు ఇట్లు
 అన్ని కంపెనీలతో
 భరించుకుంటారు
 , ఎన్ని!

తనకు

అర్ధశతాబ్దము ముగిసిపోయినా గానంబడి
కొన్నాడు. ఆ మాపుకు నుందరి భయపడి
పోయింది.

సిక్కి (తాగిన తర్వాత మాటాడ
డానికి కాస్త వాసికవచ్చింది.

జరిగిందేమిటంటే—రాజారావు పైద్రా
బాద్ కు వెళ్లిన మర్నాట్టుంచి అక్కడ
అల్లర్లు పెచ్చురేగిపోయాయి. ప్రత్యేక
తెలంగాణాకోసం సత్యాగ్రహకులు అందో
ళన జరుపుతుండగా గుండలు ఎక్క
డుంచి వచ్చారో ఎలా వచ్చారో గాని
రంగంలోకి దిగారు. దొర్లన్య చర్యలకు
దిగారు. పోలీసులకు అందోళనకారులకు
మధ్య ఘర్షణ జరిగింది. పోలీసులు
కాల్పులు జరిపారు. ఎంతో మంది చని
పోయారు. అంతా అల్లకల్లోలమై
పోయింది. కర్నూళ్ళ కూడా విధించారు.
రాజారావు రెండురోజులు తిండిలేక హోటల్
గదిలోనే ఉండిపోయాడు. మంచినీళ్లు
త్రాగి పొట్టు నింపుకున్నాడు. బయటికి
రావటానికి కర్నూళ్ళ అమలురో ఉంది.
మూడోరోజు పుదయం యిట్టిలు తెచ్చు
కుని తింటుండగా కాదీమూరలు అతని
రూం మీద దాడి చేశారు. చేతినున్న వాచీ,
పుంగరం, వర్చు, బట్టలు, నూటుకేసు-
వంటివిద పుస్తక గుడ్డలు తప్ప మిగతా
వన్నీ ఎత్తుకుపోయారు. కొడు దర్జాగా
శిశుకాని పోయారు. అరికి సిగరెట్టు
వెట్టే, అగ్గిపెట్టే కూడ తీసికున్నారు.
కట్టుబట్టులలో పూరుగాని పుళో

మనసుల భాష

రెండు రోజులపాటు వస్తులలో నకనక
లాడుతున్న కడుపుతో వదిరోడ్డున నిల
బడ్డాడు. హోటల్ వాడి బిల్లు పూర్తి
పంపిస్తాను అంటే వాడు పాపం సరే
అని వచ్చుకున్నాడు. పైద్రాబాద్ అంతా
పిచ్చికుక్కలాగా తిరిగింది. అలా తిరుగు
తుంటే తన కాలేజీమేట్ ఒకడు కనిపిం
చాడు. అతని దగ్గర ఇరవైరూపాయలు
తీసికొని బయలుదేరాడు. బిన్నులు లేవు.
తుపాను మూలంగా రైళ్ళు ఆలతకు
ముందే ఆగిపోయాయి. ఒక రోజు అంతా
కొంతదూరం లాగిలోను, కొంతదూరం
చిన్న కారులోను, మరికొంత దూరం
బిన్నులోనూ ప్రయాణం చేసి చావు తప్పి
కన్ను లోట్టుపోయి ఎట్టుకేలకు యింటికి
జేరుకున్నాడు. వెళ్లినరోజు తప్ప మళ్ళీ
ట్రైనింగు అసేమొగం కూడ చూడ
లేదు.

అంతా విని రాజారావు తల్లి మళ్ళీ
బాపురుమంది. 'బిడ్డ వెళ్ళనే అన్నా
డమ్మా. మహాతల్లి ఈడగారు వెళ్ళ
వెళ్ళ అని ముడ్డివట్టుకుని నెట్టింది.'
అని కాసేపు ఏడ్చింది.

వేదేనీళ్ళ స్నానం చేసి, కాస్త మజ్జిగ
అన్నం తిని గదిలో మంచం మీద పండు
కున్నాడు. స్నానం దగ్గరకు, భోజనం
దగ్గరకు నుందర్ని రానియలేదు. దగ్గరకు
వస్తేనే చాలు కనురుకున్నాడు.
నుందరి (గుడ్లనీళ్ళు (గుడ్ల కుక్క

కాని మంచుకొమ్మన్న ఏడ్చును వంటి
బిగువున ఆవుకొని ఎలాగో గడిపింది.
దేనికో గదిలోకి వెళ్లి, మంచం మీద
బిల్లిలాగా కరుచుకుపోయి పండుకున్న
భర్తను చూడగానే దుఃఖం ఆవుకోరిక
పోయింది. అతణ్ణి వాటేనుకుని బాపుర
మంది. అలా ఎంతసేపు ఏడ్చిందో.

భర్తే జాలినదీ చివరికి నుందర్ని
వోదార్చవలసి వచ్చింది. నుందరి కుదట
బడిన తర్వాత చేత్తో మెల్లగా పిచ్చుమీద
రాస్తూ, 'ఏందుకని నుంది, ఈ ఘట్టన
సేపు ఇలా చూసిపోయావు? నేనేం తప్పు
చేశానని నన్నీలా దూరదూరంగా పెట్టు
తున్నావు' అని అడిగాడు.

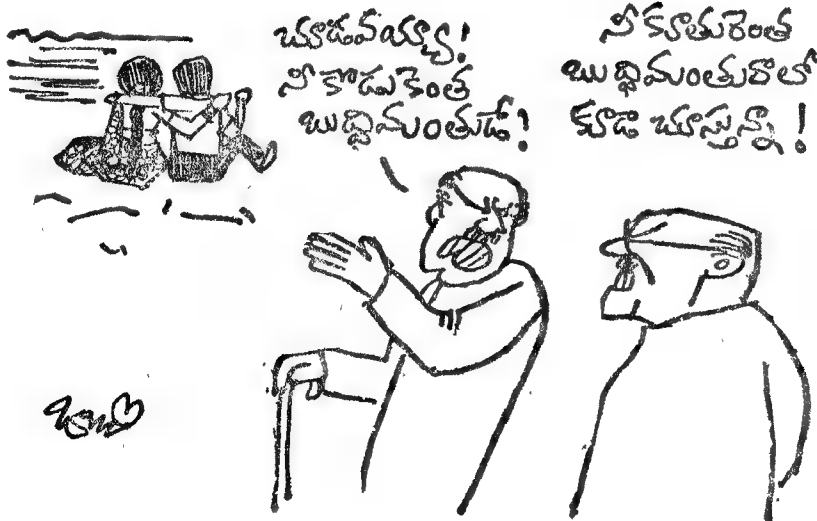
ఏమని సమాధానం చెప్పతుంది ?
మళ్ళీ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది.

'ఇండాక అమ్మ మరీ బెంబేలు పడి
పోతుంధని చెప్పలేదుగాని. ఒక చోట
ఫైరింగ్ జరుగుతున్నప్పుడు వేరొక పిచ్చు
చూరు కింద నిలబడ్డాను. వా కళ్ళెదుట
తుపాకి గుండు తగిలి నలుగురు అక్కడి
కక్కడే నేలకూలారు. ఆ గుండే వాకు
తగిలివుంటే—'

మాట పూర్తి చేయనీయుకుండా నుందరి
భర్త నోరు చేతితో మూసేసింది. మంగళ
మాత్రాలు తీసి కళ్ళ కడ్డుకుంది.

భర్తను కరుచుకుని పండుకుని మెల్లగా
తనకు పున్న 'ప్రేమలేఖల పిచ్చి'ని గురించి,
కమలక్కయ్యకు పుత్రులూ వచ్చే విషయం,
తనకున్న మోజా తిరుక్కవలూనికి గుండే
నొప్పి సాకుతో పుట్టింటి కెళ్ళటం, ఆ
మోజులోనే అతణ్ణి పైద్రాబాద్ కు పోగే
పంపటం—అన్నీ వరుసగా చెప్పింది.

అంతా విన్న తర్వాత రాజారావు పక
పక నవ్వి, 'పిచ్చి బొంద!' అని అంటూ
ఇంకా దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. అతని
గుండేం మీద అలపెట్టి పండుకున్న
నుందరి అనుకుంది, ఈయన గుండెలు,
'నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. నిన్ను ప్రేమి
స్తున్నాను' అని అంటూ ఎన్నో ప్రేమ
రహస్యాలతో ఇంత పుష్కలంగా వలుకు
తుంటే, ఇంకా పుత్రులతో వనేమిటి?
మనసును పరికించలేనివారికి, మనసు పరికే
ప్రేమభాషను అర్థంచేసుకోలేని వారికి
పుత్రులూ, పత్నీలూ కావాలి గానీ
మాకు దేనికి? ●

మనీకి విద్యనల్లనే గౌరవం కలుగుతుందంటారు. లోకకద్యష్టిలో—విద్య పున్నంతమాత్రాన గౌరవం కలుగుదు. విద్యతోపాటు వినయంవుండాలి. ఇవి రెండూ పున్నప్పటికీ మాట మంచితనం వుండాలి లేకపోతే సాగుబోలని అందరూ ఈనడిస్తారు. పిటికితోడు శరీరం సహజంగానో అనాహజంగానో అందంగా—అకర్మణీయంగా వుండేటట్లు కనబడాలి. అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది. చక్కని దుస్తులను ధరించడం !

చక్కని దుస్తులను వేసుకునివుంటే—అతడు బాగా చదువుకున్నవాడినీ, గొప్పవాడినీ, మర్యాదవుండే కుటుంబం లో పుట్టినవాడినీ అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది. మంచి దుస్తులు వేసుకునివుంటే దొంగలైనా మర్యాదను అవలెనే చెలామణీ అవుతారు.

ఒక శ్రీమంత్రుల యింటా గొప్ప చైతన్యంగా ఒక వివాహం జరిగింది. దిందరో శ్రీమంత్రులూ, గొప్ప ఉద్యోగస్తులూ ఆహూతులయినారు. ఆ సాయం కాలం పేరుపొందిన గాయకుల పాటకచేరీ, దానికి అనుబంధంగా అల్పాహారమిందూ జరిగాయి. ఘరానా మనుష్యులే తప్ప అనాహూతులయిన సామాన్యులు లోపం వ్రనే శిలచక్రండా వుండేటట్లు కూడడానికి గోటుదగ్గర కొంతలా మనుష్యులు కూడా వున్నారు. సామాన్యుడును వేసుకున్న ఒక వ్యక్తి వ్రసేద్ద గాయకుల పాట వినానే కుతూహలంతో రాగా, ద్వారపాలకులు అడ్డుగించారు. 'కమ్మని ఫలాహారాలు ఆరగించడానికి లోపలికి పోతున్నట్లు వారిలో ఒకడు అన్నాడు. తనకు టిపార్మిలో సంబంధం లేదనీ, ఆవైపు వెళ్లననీ, పాటకచేరీ జరిగేవైపు వెళ్లడానికి అనుమతించాలనీ ఆ వ్యక్తి ప్రాధేయపడినా వ్రయోజనం లేకపోయింది.

ఒక్కనిమిషం ఆలోచించి ఆ వ్యక్తి వెనుకకు పోయాడు. అతడు ఇంటికిపోయి

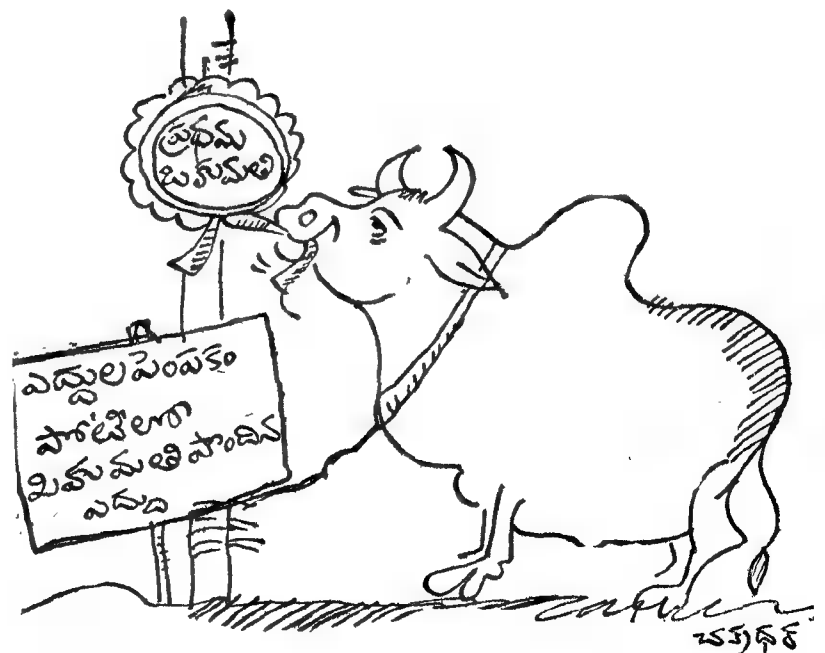

విలువైన వస్త్రాలు, ఆల్ఫా కోటు, నన్నని జరిఅంతు తంపాగా, వెడల్పు జరిగం అంగవస్త్రమూ, ఖరీదైన కాలిజోడా ధరించి అరగంటలో—అంటే సరిగా పాట ప్రారంభమయ్యే సమయానికి వచ్చి జంకూ, కొంకూ లేకుండా ద్వారందాటి లోపలికి పోయాడు. ఎవరో గొప్పవారు వస్తున్నారని

ద్వారపాలకులు నమస్కారంచేసి వక్రలకు జరిగారు. అతడు అయిదారు అడుగులు వెళ్లసరికి ఒక వ్యక్తి 'దయచేసి, ఆవైపు వెళ్లి అల్పాహారాలు స్వీకరించి, ఆ తర్వాత సభవైపు వెళ్లాలని ప్రార్థించి, దారి మాపాడు. అనాహూతుడైన ఆ వ్యక్తి లోలోపలనే నవ్వుకుంటూ— నిరంబంధమీద వెళ్లనట్లు ఆ వైపువెళ్లి అల్పాహారాలనూ, సానిటూలనూ స్వీకరించి, తర్వాత సభానాల్కిపోయి, గాయకుల పాటను విని ఆనందించాడు. అర్పాటంగవున్న అతని వేషమే అతనికి అవకాశాన్ని కలిగించడమే కాకుండా గొప్ప మర్యాదను కూర్చింది. అందువల్ల లోకంగా వస్త్రానికి గౌరవం. వకారాంన్నిట్లా అదే ప్రధానమైనది. అంచేతే అన్నారు పెద్దలు—

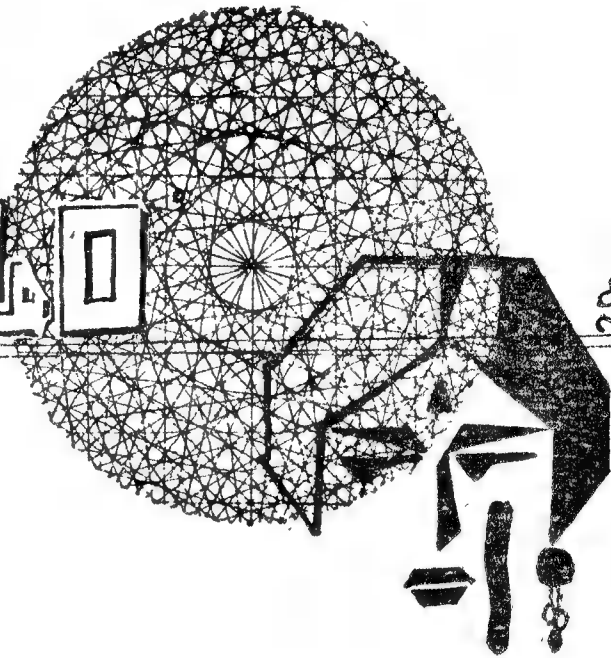
'వస్త్రేణ వపుజి వాచా
విద్యయా వినయేన చ,
వకారైః పంచభి ర్హీనో
సరో నాయాతి గౌరవమ్.'

వస్త్రం, వపువు అంటే శరీరం, వాక్కు, విద్య, వినయం— అనే ఈ అయిదు వకారాలూ (మొదట వకారం వుండేవి) లేకపోతే మనుష్యుడు గౌరవాన్ని పొందలేడు' అని.

పరివర్షం

శిఖా వెంకటరమణ

సిరియల్

Ar. Murthy

జరిగిన కథ

జయ మేనమాను కొడుకు కాళిదాసు. చదువుల కోసం మద్రాసుకి వస్తారు. అక్కడ జయకి సాంబు కనిపిస్తాడు. సాంబు జయని గుర్తు వడతాడుగాని, జయ సాంబుని ఎరగనంటుంది. సాంబు కాళిదాసుతో తన కథ చెబుతాడు. రాజ కీధరం జయని పెళ్లి చేసుకోమని కాళిదాసుని అడుగుతాడు. భారతికి అన్యాయం చెయ్యడం ఆరనికి ఇష్టంలేదు. జయ సాంబుని గుర్తు వట్టినట్టు చెబుతుంది. మార్గరట్ సాంబుని ప్రేమించిన వ్యక్తి. ఆమెకి జయ అంటే గిట్టదు. మార్గరట్ సాంబుచేత తిరస్కరింపబడి స్వదేశానికి వెళ్లిపోతుంది. కాళిదాసు భారతి భార్య భర్తలవుతారు. జయ గర్భవతి అవుతుంది. కాళి సాంబుకోసం వెతుకుతాడు. అతను దొరకడు.

8

రెండువారాలు దాటకముందే కాళిదాసు మరదల్ని వెంటబెట్టుని బయలుదేరి వచ్చే శాడు. ఆపద్బంధపుడిలా ఆయన అడు కోవడం కాళిదాసు ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. భగవంతుడు మంచివాడనీ, అన్యాయకుల పట్ల పుంటాడనీ యెన్నో పుస్తకాలు చదివి 'ఓహో' అనుకున్నాడు. యెంతో మంది అనగా విని 'అలాగా' అనేవాడు. కానీ ఆ విశ్వాంతర్యామి యెట్టుయెట్టు అదృశ్యంగా చేసే పునకారానికి తలమునకలే అయిపోయేడు. ఈ ఆనందం వట్టులేక

తానేమీకాదు కద! అనుకున్నాడు. భగ వంతుడి పునికిని అవహాసంగా చిత్రించే ఒకశిల్పద్ధరిదగ్గర యెలుగెత్తి తన స్వాసు భవాన్ని విప్పి చెప్పాలని తహతహలాడి పోయేడు.

'బాబుగారూ ఈ ఋణం' అన్నాడు కాళిదాసు భయపడుతూ.

'హూ' ఆయన 'వేదాంతిలా' నవ్వేరు : 'ఇందులో ఋణం ప్రసక్తిలేదు కాళి దామా! నా స్వార్థం కొంత లేకపోలేదు. ఈ వృద్ధాప్యంలో యే క్షణాన అయినా పండుటాకు రాలిపోవచ్చును. తరికి కొరివి పెట్టేందుకు కొడుకు కావాలని మన శాస్త్రాలు విప్పిచెప్పేయి. నువ్వు నాకు బిడ్డని కావాలనే స్వార్థంతో ఈ సమ యంలో నిన్ను అడుకున్నాను' అన్నారు ఆయన మందలిస్తూ.

ఆయన బీచ్ వైపు షికారు బయలు దేరుతూ కాళిదాసుని కూడా రమ్మన్నారు. కాళిదాసు ఆయన వెనుకే బయలుదేరాడు. కారు అయిదు విమిషాల్లో బీచ్ చేరుకుంది. జననందోహంగా చాలా కోలాహలంగా వుంది ఆ ప్రదేశం పూర్తిగా. ఆయన కాలినడకన కొంతదూరం నడిచి కొద్దిగా నిర్మాను ష్యంగావున్న ఆవైపున యిసకలో కూర్చు న్నారు. పిల్లలు యిసకలో గూళ్లు కట్టు కుంటున్నారు. జంటగా వచ్చిన కొందరు

కబుర్లలోపడి లోకాన్ని మరిచిపోయినట్టు ప్రవర్తించసాగారు. సాయంత్రం ఆరుగంట లైంది. అదివారం మూలాన చాలా సంద డిగా వున్నది బీచ్ ప్రాంతం అంతా. సము ద్రపు కెరటాలు విరుచుకుపడుతున్నాయి. పాత కెరటం కొత్త కెరటం తాకిడికి తట్టుకోలేకపోతోంది. మరో కెరటం వచ్చేసి ముందున్న కెరటాన్ని దూరంగా తరిమేస్తోంది. ఆయన విశృంభంగా సము ద్రాన్నే తిరికిస్తున్నారు. కాళిదాసు మోకాళ్ళమీద చేతులు వేసుకుని ఆయన్నీ, సముద్రాన్ని మార్చిమార్చి చూస్తూ నవ్వు స్వయం పరుచుకుంటున్నాడు. సముద్రంలోగా ఆయన యెంత లోతైన మనిషి. ఆయన పెదవి విప్పుతే కడలి కెరటాలాగే ముద్ర వేస్తాయి. యేవిటే అనుబంధాలు? కలా? నిజమా?? ఈ వ్యక్తికి తనకీమధ్య పరి చయం యెంత అల్పం?

ఆయన భారంగా నిట్టూర్పు వదలి అన్నారు: 'కాళిదామా! జయలక్ష్మిని నేను పరీక్షగా చూసేను. నాకు అర్థం అయి పోయింది. అడపిల్లచేసే తప్పుని చిలవలు వలవలు అల్లి సృష్టించి అవహేళన చేయడం మాత్రమే మన సంఘానికి తెలుసునోయ్. నిజానిజాలు గుర్తించాల్సివస్తే అవసరం యేమాత్రంలేదు ఈ సమాజానికి మనం పాపిలమాదిరి తేలిపోతున్నాం.

పిప్పిలోకంలో. జయలక్ష్మికి 'నొమ్మం బాలిజం'. మనం మెంటల్ పెషియన్లకి ఛూపించడం యెంతైనా శ్రేయస్కరం.'

కాళిదాసు అన్నాడు: 'నేనే స్వయంగా గమనించేను బాబుగారూ! యిదమిద్దరంగా తేల్చుకోలేక భారతి మొదట్లో నాలో చెప్పలేకపోయింది. అప్పుడే తెలుసుకునివుంటే యింత అనర్థం సంభవించేది కాదు.'

'మొదట్లో కాన్వన్ బ్రెయిన్ మిద అన్ కాన్వన్ బ్రెయిన్ చేసేదాడి ఫలితం ఈ జబ్బు.'

'అంటే?' కాళిదాసు అర్థం కానివాడిలా కుతూహలంగా ప్రశ్నించేడు. అతనికి తెలియకకాదు, ఆయన నోటి వెంట వివాలని.

'చేయాలని మనసు వేధించే పనులేవో గారణంగా ఆగిపోతాయి. ఐ మీన్ నాటిని

కంట్రోల్ చేస్తుంది బ్రెయిన్. ఒక చిన్న పురావారణ: స్పేహం విషయమే తీసుకుందాం. ఆ డిపిల్ల మగపిల్లడితో స్పేహం చేయాలనుకుంటుంది. అది మన సాంఘిక వ్యవస్థ దృష్టిలో అపవాదులకి గురి చేస్తుందని భయపడి తన కోరికని బలవంతంగా అణిచేసుకుంటుంది. అలా చేయకూడదని కాన్వన్ బ్రెయిన్ ప్రబోధం వల్ల లొంగిపోతుంది తాత్కాలికంగా. రాత్రిళ్లు కాన్వన్ బ్రెయిన్ యే సంచలనమూ లేకుండా స్వబుద్ధంగా వుండిపోతుంది. అప్పుడు ఈ అన్ కాన్వన్ బ్రెయిన్ వట్టపగ్గాలు లేని క్లెయిర్ విజృంభించి దాడి చేస్తుంది. అక్కడే మనిషిలో అణగారిపోయిన కోరికలు రెక్కలు తెచ్చుకుని పిప్పి చేస్తాయి.'

'మర్నాడు ప్రొద్దువాయదంతా గమనించి ఆ వర్షాలన్నీ ప్రత్యక్షంగా చూసిన యెవరూ ఎన్నివిధాల కూపీ లాగా అని ప్రయత్నం చేసినా ఫలితం వుండదు. ఆ పంగతులేవీ పేషెంట్లకి జ్ఞాపకం వుండవు.'

'జయలక్ష్మి బుద్ధి పూర్వకంగా ఈ పని చేయలేదని నేను విశ్వసిస్తున్నాను. యిందుకు మార్గం మీరే ఆలోచించాలి బాబుగారూ!'

'ఆలోచించేను. తగిన ట్రీట్ మెంట్ యిస్తే పూర్వపు మనిషి అవుతుంది. యిందుకు నీదీ భారతిదీ యొక్కన నహా కారం కావాలి.'

'చెప్పండి బాబుగారూ!'

'దెలివరి నాటికి భారతిని యిక్కడికి తీసుకు వచ్చేయాలి. యిద్దరికీ మన కి నిజ్

తానె ప్రపంచం జరిగిల్లు చూడాలి.

'అలాగే బాబుగారూ!', కాలిదాసు అన్నాడు. అతని అంతరంగంలో అన్నీ సమస్యలే. 'అందుకే జయ కారణం చెప్పలేక పోయింది,' అనుకున్నాడు సానుభూతిగా. ఆయన చెప్పే సంగతులు ఎంటూ కాలిదాసు తలెత్తి పరిసరాలపై దృష్టిని నిలిపాడు. సూర్యుడు అప్పటికే పశ్చిమాదిన దిగింతాలలోకి కృంగిపోతున్నాడు. యెర్రని కాంతులు ప్రపంచాన్ని అముకున్నాయి. పాలపట్టలు ఆకాశం మీదుగా యెగిరిపోతున్నాయి. సూర్యాస్తమయానికి ముందున్న కాంతులు చెదిరిపోయాయి. చిత్రకారుడి రంగులపేటిక కలగా పుంగం అయిపోయింది. ఆకాశం వివిధ రంగులతో నిండిపోయింది. తూరుపు వైపున విరుపు రంగుతో చల్లగా పైపైకి సాగి మేఘాలమీదుగా వండ్రుడు బయటికి వస్తున్నాడు.

'మాకానా కాలిదాసు! భయంకర సాంధ్య ఏకల్లు యెన్నో క్షణాలు కాపురం చేయవు. కన్నీటితో అంతే. చల్లని చంద్రోదయం మనసులో గుబుల్ని పోగొట్టుతుందంటే లేదూ.'

కాలిదాసు తెప్పరిల్లి 'అవును బాబుగారూ!' అన్నాడు విషయంగా.

'మాడు కాలిదామా! నేను యింత నడవలేను. దీనిని కాదుని యిక్కడికి తీసుకురా. మనసుతో అవసరంగా వెంగలు చెండుకోకు. కట్టెలు మునుపేంకూ రాకపోతే మన చేతికి వస్తయే. నీకు నేను బాబుగారూ! ఆయన అభిప్రాయం యిప్పుడున్నట్లు భయపడక వెంటనేకాదు. కాలిదాసు అడుగుతో అడుగువేసుకుంటూ కారు అవసరమైతే వెళ్తున్నాడు.

రాఘవరావుగారు అక్కడ అగి వెళ్లి యువకుడిని పరీక్షించడా చూడడానికి. యిదివరకు తాళలేకపోయింది. అతను కాలిదాసుకి తప్పుకోలేని కారణంగా నీకా నడిపోయి నున్నప్పుడే అతనిని కలిగిస్తున్నాడు. 'సిల్లెటికి పరిష్కారం ఏమిటా? యిప్పుడు. బాక్సరుకి ప్రయోగపడిన అల్లెకాయ యిదా? అనుకుంటున్నాడు మనసులోనే.

ప్రపంచంలో అందరి మనుషుల గురించి తాను అందరికీ తెలియకుండా ఉండిపోయాడు.

పరిలిప్సం

రాఘవరావుగారు విస్వార్థంగా మరో ప్రాణికి యింత సహాయం చేయడంలో యెటువంటి అపార్థాలూ కనిపించవు. అందరూ కలిసులే అయివుంటే జయ లక్ష్మీలాంటి అడవిల్లులు సమాజానికి అనవసరంగా బలి అయిపోయేవారేమో. కృతజ్ఞతవల్ల అంత సమ్మకమే వుండివుంటే కాలిదాసు ఈ అనవసర జంజాటాన్ని శిరస్సుమీద వుంచుకునే వాడుకూడా కాదు.

కాలిదాసు వ్యక్తిగత విషయాల్నిపెట్టి దాచిపెట్టి మామూలు క్షేమసమాచారాలతో యింటికి వుత్తరాలు రాసేవాడు. దానికి కావాలు తండ్రో, మేనమామో, వీలుకానప్పుడు తల్లీ యెవరో ఒకరు రాసేవాడు. యే వుత్తరం విప్పి చదివినా ముఖం అడుగుతూ రాయడం తప్ప ప్రత్యేకమైన సంగతులేవీ వుండక పోయేవి. భారతి గురించి తప్పని సరిగా ఆ వుత్తరాలలో రెండోమూడో వాక్యాలు వుండేవి. జయ పేరైనా కనిపించేదికాదు. అక్కడికి ఒకటి రెండుపాటల్లు ఆ వుత్తరాన్ని పడేసడే చదువుకునేవాడు. తన దృష్టిలో తోడం పుట్టడమో అనే భ్రమతో. కానీ... అతనికి త్వరలోనే మనస్థిర వ్యధానం అర్థం కాసాగింది. క్రమంగా యిటువంటి కూడా వుత్తరాల వరకూ తగ్గిపోయింది. వెంకటే, రెండవవెంకటే అతడు కాదు రాసాడు. మరోరక ప్రేమిటి ప్రేమిటి పృథ్వీయగత స్థితిని అర్థం చేసుకోగల మతస్థులు. దామూ తనే జయ విషయం రాస్తూ ఆ విషయానికి జవాబు రాయడం కోరుతూ, వెళ్లతి బూడిత చూసుకోమని అర్థమైతే...

కన్నుటిని కాగితం మీద వ్యక్తం చేయలేని మిథ్యావస్తంలో దీనాతిదినంగా రాసేది. కాలిదాసు చదువుకుని పిచ్చిగా తనలో తనే నవ్వుకునే వాడు.

తల్లి స్వాంతన వచనాలు అతన్నిపూరట పరచకపోగా పైపెప్పు పైరాగ్యంలోకి త్రోసేసేవి. భారతి అన్నమాట ప్రకారం పురుడుపోసుకుందికి రాఘవరావుగారి ఇంటికి వచ్చేసింది. తను నిండుమనిషే అయినా జయకి కావలసింది దగ్గరుండి అడిగితెలుసుకునేది. అలాంటి సమయాల్లో జయ కన్నీరు కురిపిస్తూ 'నామీద సీకింత శ్రద్ధ దేనికి భారతి, నేను పాపిష్టిదాన్ని. దోర్బాగ్గు రాల్సి. నా నుదుట భగవంతుడు వక్ష రేఖల్ని యెన్నోగీసి వుంచేడు. నేను నతితని. వాక్కావలసింది యేమిటి అని అడుగుతున్నావా' అంటుంది.

భారతి జాలిగా చూస్తూ 'ఫ' అలాగని ఈ యింట్లో యేవరూ అనడం లేదు జయూ. యిది యెలాగో జరిగిపోయింది. జరిగితానికి యేవరూ యేమీ చేయలేరు. ఈ యింటి వున్నది మనుషులుకారు' అంటుంది.

'అవును ఏళ్లు మనుషులుకారు. బాబూ, కాలిదామా...అఖరికి మచ్చూ... యే ఒక్కళ్లా మనుషులుకారు భారతి మీరంతా దేవతల్ని మించిపోయారు. వాకి యింటి యింత స్నానాన్నియిచ్చి మీ సరసన నిలబెట్టుకుంటున్నారు. యేం దుకో? యేమిటో?'

'మచ్చ యే కుక్కవగా మాట్లాడుతున్నావు'

'మరిచిపోయేను భారతి. నేను యింత మాట్లాడకూడదు. నిజమే. వెర్రగా యేమిటో అనేస్తున్నాను. అసలు' జయ మధ్యలో మాట ఆపేసి భారతినైపు అర్థం కానిదానిలా చూస్తుంది. వెంటనే సిగ్గుపడి తం దించేసుకుంటుంది. నెలలు నిండు తూంటే జయలక్ష్మికి అర్ధరాత్రి మెలుకువ రావడం క్రమంగా తగ్గిపోయింది. దురదృష్టవశాత్తూ ఫుడియలు నెత్తిన శివతాండవం చేస్తూంటే అప్పుడు ఆవిధంగా జరిగి పోయింది. రాఘవరావుగారి కృషి ఫలశ్రీకృతం అయిపోయింది. అందుకే జయ క్రమంగా మనుష్యుల్లో పడసాగింది.

క్రమంగా నెలలు నిండాయి. భారతికి

జయకీ రెండుమూడురోజుల తేడాలో ప్రసవం జరిగింది. జయకీ మేజర్ ఆవరేషన్ డాక్టరు. రాఘవరావుగారి మొసంతో తృప్తి యంతో సేపు నిలవలేదు. జయకీ బిడ్డ దక్కలేదు. కాలిదాసు జయనక్కనే కూర్చుని దోషిలా వుండిపోయేడు. జయ దోసిట్లా మొసాన్ని దాచుకుని పిచ్చిగానిలా యేడు సూండ్డిపోయింది. జయని వారించేందుకు డైర్యం చాలలేదు అతనికి: 'బావా!' జయ చాలాకాలానికి అతన్ని గుర్తుపట్టినదానిలా తావురునుంది.

'ఊరుకో జయా! యేది జరిగినా మన మంచికే. నేను పెద్దవాడిని నామాట వినాలి' రాఘవరావుగారు జయ శిరస్సుమీద అమరాగంతో చేయి వేశారు.

జయ కళ్ళురెండూ పైకెత్తి కాలిదాసు బ్రహాంలాకి నూటిగా చూస్తూ అడిగింది: 'మేం బావా బిడ్డ పుట్టగానే పోయేదా?'

'అవును తల్లీ,' రాఘవరావుగారు మెధ్యలో కల్పించుకున్నారు. 'బావా! నువ్వు తీసుకు వెళ్లేవా, బాబాయి తీసుకు వెళ్లేరా?' 'నేనే నమ్మా,' కాలిదాసు దుఃఖాన్ని దిగమింగు తున్నవాడిలా అన్నాడు.

జయ చిన్నగా శబ్దం లేకుండా నవ్వింది: 'తీసుకు వెడితే తీసుకు వెళ్లావు బావా. వెళ్లేముందు నేను స్పృహలో కూడా లేను. నాకు స్పృహ వచ్చేవరకూ యేండు కుంచేపు కాపు నువ్వు. మనిషి చూపు కోసం మనం యెన్నెన్నో ప్రయోగాలు చేసి శవాన్ని చెక్కు చెదరనీయకుండా దాచివుంచు తాంకదా. అటునంటిది కొన్ని గంటల కోసం అపి వుంచలేక పోయేవా!

వింటున్న కాలిదాసు నిశ్శబ్దంగా కన్నీరు కారుస్తున్నాడు. రాఘవరావుగారి గుండెలు చెరువులపుత్రువాయి.

'నువ్వెందుకు బావా యేడు పాపు.

అవును మరి యేడవక యేం చేస్తావు. ఈ బాధకి యేడవ్వలసిన వాళ్లంతా కట్టు కట్టుకుని నీ మీద భారం వేసి నిన్నొక్కడినే వాతో కలసి యేడవమంటున్నారు. విజం బావా! ఈ బాధ నువ్వు భరించ లేవు' జయ పెద్దగా నవ్వుతూ అన్నది: 'యింక నేను నవ్వను బావా! మువ్వేడు సూంట్టే నాకూ యేడుపు నస్తాంది. బావా! బిడ్డ బాగున్నాడా! సాంబశివంలా వున్నాడా బావా! నువ్వు గుర్తుపట్టలేమా. చా! యింక యేడవకూడదు. చచ్చి పోయే దుగా, మంచివని చేకాడు జేవుడు. ఈ పోతే ఈ సంఘానికి వేసేం నమాదానం చెప్పగలిగేదాన్ని? వాడు చనిపోక పోయినా బలవంతంగా యేదో ఓ రోజున బా చేరిలో హాకిమవేవాడు...'

'తప్పు జయా! నువ్వు రెన్ను తీసుకో వాలి. యిలా పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడతే

వీణా

Veena.

ఎంబ్రాయిడరీస్

అక్కర్లేయనిన ముస్తాబునకు సరికొత్త, అందమైన డిజైనులతో ఏదా ఎంబ్రాయిడరీస్ మీకు మీరూ యివ్వగలము. మనోహరమైన ఎంబ్రాయిడరీ నదిగల ఎంబ్రాయిడరీ వస్త్రములు, మరియు కుటుంబ మీద పొంగున వానితోకూ మెత్తము!

ఉత్పాదకం:
ఎస్. ఎస్. ఎం. బ్రదర్స్ (ప్రై) లిమిటెడ్,
సి.వి. వెం. కి. కొమరసాంబం పి.డి. శివార్ల, తూర్పు (రేడియో ఇంటి)

విశేషం: దీనియే పోలికలు:
గతి శివార్ల & బ్రదర్స్
139, వస్త్రం. చింతావతి-1.

అయింతి టెక్స్టైల్స్
220వ తూర్పు, రోజుకో ఒకటి, రేడియో ఇంటి (అ. కె.)

అందరూ చూసి నవ్వుతూ

జయ కళ్ళనిండా నీళ్లు కమ్ము కున్నాయి. 'నిజం నిజం. నవ్వుతారు. మరి నవ్వుతూ. యిలా వాగుతూంటే నిజం తెలిసిపోయి పగలబడి నవ్వుతారు. నేను వాగుతుంటే బావా. నోరు మూసుకుంటున్నా నాగ! కాళిదాసు ప్రేమ? యేడున్న జయ భుజంమీద చేయి వేశాడు. జయ గొంతు విప్పలేదు. మరి. భారతి వక్కనే అందాలు చిందిస్తూ మంచంలో చాలాభాగం పసి పిల్లలెవరూ ఆక్రమించనంత నల్లాన్ని స్వంతం చేసుకుని మరి పుట్టేడు రఘు రావ్. కాళిదాసు ఆయనమీద భక్తి శ్రద్ధ లనీ, ప్రేమనీ అంతక్రమించి వ్యక్తం చేసుకోలేకపోయేడు.

రఘురావ్ యద్దరు తల్లుల ముద్దుల బిడ్డడు. యెవరి చేతుల్లోనో ఒకరి చేతుల్లో వుండడమేగానీ వాడికి సామాన్య గా 'ఊయరి' అనేది ఎలా పుంటుందో తెలియదు. అదీ యిదీ కాకపోతే తాతగారి మంచంమీద బోసినవ్వులు చిందిస్తూ దర్జాగా పడుకోవడం మాత్రమే వాడికి తెలియని నిజం. మేడనునే కాదు పూర్తి ప్రపంచానికి కన్ను కప్పగల న్యాయాని సమర్థత ఆయనకి వుంది: 'నువ్వొక మన హాస్పిటల్ చూసుకోగలవా తల్లీ' అన్నారు జయని చేరబలిచి. జయ ఆయన వక్షస్థలంమీద వాలిపోయి తనివి తీరా యేడ్చింది: 'యిలా యెందుకు జరిగింది బాబాయ్. సాంజివం యెమ్మ పోయేడు? నాకు ... కనీసం వాడుకూడా దక్కలేదు' అంటుంది గుండెలు మండే వేదనతో.

ఆయన కళ్లు అశ్రుపూరిత అవుతాయ్: 'అదంతా ప్రారబ్ధం తల్లీ. గతాన్ని పూర్తిగా మరిచిపోవాలి. నా రైపు చూడు. నేను చెప్పేది అర్థం చేసుకుంటావా?' జయ కళ్లు పెత్తెత్తి చూస్తుంది.

ఆయన చెప్పేది వింటూ.

'ప్రపంచాన్ని కొంతవరకే మోసగించ గలం జయ. మాత్రప్రేమని అణిచి పెట్టేసి బ్రతకడం మహా దుర్మఘం. నీ బిడ్డడే బ్రతికివుంటే సంఘానికి యేమని సమాధానం చెప్పేదానివి? రైపు వాడు పెరిగి పెద్దవాడై నా తండ్రి యేడీ అని నిలదీసి అడిగితే ముప్పిచ్చే నాబు అలో

పరిలిప్తం

చించగలవామ్మా'

'తల్లీ తండ్రి చేసిన తప్పుని తన శరీరానికి రుద్దుకుని ఆ పిల్లడు జ్ఞానం తెలియనంతవరకూ హాయిగానే బ్రతకగలడు. పాపిష్టి ప్రవచనం నీ తల్లి యిటువంటిది అని గురిచూసి రాయి విసురుతుంది; సరిగ్గా వాడి గుండెలమీదికి. అప్పుడు ప్రారంభం అవుతుంది రభస. నువ్వు అలోచించి చూడు. దయామయుడైన దేవుడు నీకు పుత్రకోకం కలిగించాడనే అనుకుంటున్నావు కానీ యేటువంటి సమస్యని పరిష్కరించేడే గ్రహించగలిగేవా?' జయ చూసంగా విని ఆయనకి దూరంగా జరిగి నిలబడి అన్నది: 'నా మనసు సింఘితం లేదు బాబాయ్. సాంజివం నా జీవితంలో యిలా కలిసినట్లే కలిసి మాయం అయిపోయేడే? పోనివ్వండి బాబాయ్. ఈ అవస్థలో నేను హాస్పిటల్ కి రావడం కూడా అంత మంచిది కాదనిపిస్తోంది!'

జయ అభ్యర్థన ఆయన త్రోసివేయ లేక పోయేరు. చేదేడు వాదోడుగా భర్తకి, రాఘవరావుగారికి భారతే సహాయం చేస్తోంది. భారతి పూర్తిగా జయ విషాద పరిస్థితిని అర్థం చేసుకుంది. తల్లి అయేక పిల్లడినే పోగొట్టుకుంటే అటువంటి విషయ పరిస్థితుల్లో మాతృ హృదయం తల్లడిల్లిపోయే బాధ యేటువంటిదో వూహా మాత్రంగా అలోచించి గజగజలాడి పోయింది. రఘురావ్ అందరికీ ముద్దుబిడ్డే. తోటచూలి దగ్గర నుంచి నాయర్ దాకా అంతా యెత్తుకునే వాళ్లే.

కన్నతల్లి దగ్గర పాలకి మినహా వాడు ఆ ఛాయలకే రాడు. జయ వంటరి జీవితంలో బాబు పాత్ర అద్వితీయమైన ముద్రవేసింది. యింటపట్టునే వుండే జయ ప్రొద్దుటే లేవగానే బాబుకి మొసాం కడిగించడం, పాలు పట్టడంతో ప్రారంభం అయిన పనులు సాయంత్రం భారతి వచ్చి చేతులందించే వరకూ తీరిక చేసుకోదు. క్షణికాలం ఆలోచించేందుకే వ్యర్థం వుండదు. కాళిదాసుతో రాఘవరావుగారు నెమ్మదిగా పీలిచి అన్నారు: 'ఈ ప్రేమ యింతటితో ఆగిపోవాలి. జయ మళ్లీ మామూలు మనిషి యిన్నాళ్లకి అయింది. పసిపిల్లడి

బంధంతో ఆవిడ తనని తాను మరిచిపో కూడదు. నువ్వు జయని నీతోబాటు డిస్కిస్సరికి తీసుకువెళ్లే ప్రయత్నం చేయి. కాళిదాసు 'అలాగే', అన్నాడు బుర్ర వొంచుకోనే. జయ తన గదిలో కూర్చుని బాబుని వాళ్లొ కూర్చోపెట్టుకుని ఆట పన్నువుని యిచ్చి ఆడిస్తోంది. గుమ్మం దగ్గరే ఆగిపోయిన కాళిదాసుకి గొంతు లోంచి మాటలు పెగిలిరాలేదు. చాలా సేపటికి అక్షరంలో అక్షరం కూడబలు క్కుంటున్న వాడిలా అన్నాడు: 'అలా చూడు జయ!'

జయ తలెత్తింది. 'నువ్వు మెడపాస్ చదివావు. నీ వల్ల బయటి ప్రపంచానికి యెంతో లాభం వుంది. నా మాటకి కొంచెం నిలువ యిచ్చి డిస్కిస్సరికి రాకూడదుటమ్మా.'

'నేను కూడా హాస్పిటల్ కి వచ్చేస్తే బాబెలాగ బావా?', అన్నది అంటి ముట్ట పట్టు.

'బాబుని యింతమంది నోఖర్లున్నారు యెవరో ఒకరు చూడకపోరు. నువ్వు మాతో బాటు రావాలి తల్లీ.'

జయ అతని వైపు విసుగ్గా చూసింది: 'యేమిటి బావా ప్రొద్దుటే బోర్. నేను యిప్పట్లో హాస్పిటల్ కి రాలేను. ప్లీజ్', జయ రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కారం చేస్తూంటే యేమీ అనలేక పోయాడు.

భారతి అతన్ని దూరంగా తీసుకువెళ్లి అన్నది: 'క్రమంగా ఆ విడే హాస్పిటల్ కి వస్తుంది. మీరు అడిగినకొద్దీ యెక్కువ అవడమేకానీ యిందులో లాభంలేదు'

కాళిదాసు మనసులో 'అనుకున్నాడు: 'చివరకి నీ కు కూడా అర్థంకాకుండా పోతుంది' అని.

బాబు ముద్దు మరిపాలతో, తప్పటడుగులతో, వచ్చిరాని మాటలతో జయ మనసు పులకరించి పోతుంది. అనలే అందంగా ఆరోగ్యంగా పుట్టిన బాబు డాక్టర్ గారింట అద్వైతైక్ష్ణో బొమ్మలాగు బొద్దుగా, ముద్దుగా తయారయ్యేడు. గిరజాల జట్టుతో తెల్లగా నీమదారల పిల్లడిలా కొంచెం నీలరంగుకి తిరిగిన కనుసావితో యెత్తుకుంటే మోయలేనంత వొళ్లుతో అద్భుతం అంటే భార

తేదే అనిపించేట్లువుట్టేడు. జయని క్షణం కూడా విడిచి పెట్టు నివాడిని పంచ(పాణి) బా పెట్టుకుని కళ్ళల్లో పావమాదిరి జయ రక్తే వాడి భద్రతని పూర్తిగా తీసుకుని వెనువెంటేంది.

'బాబాయ్! యివాళ మన రఘురామ్ మేం చేశాడో తెలుసా? బావా! బాబుకి అత్త అనడం వచ్చేసింది. భారతి, అదృష్టం అంటే సిదోయ్!' అంటూ రాయంత్రం రాగనే ముగ్గురినీ మూడు పకాలుగా పలకరిస్తుంది.

జయ రాఘవరావుగారికి తీరని సమస్య అయిపోయింది. బాబు ను దూరంచేస్తే జయ సాంబశివంనైపు మొగ్గు చూపు తుంది. సాంబశివాన్ని మరిచి పోవాలంటే జయలో ఈ ఆకర్షణ తప్పనిసరిగా వుండి తీరాలి. అనే తీర్మానానికి వచ్చేశారు.

బాబుకి మూడోయేడు ముద్దు ముద్దుగా సహృదయంగా భారతికి నెల తప్పింది. నెల తప్పింది మొదలు యింటిపని పూర్తిగా జయే చూసుకోసాగింది. క్లినిక్ కి వెళ్ళడం తగ్గించేశాక భారతి దగ్గరా, జయ దగ్గరా సమానంగా చూపిని అయేడు బాబు. 'పిన్న అమ్మకి యింత పాప వుందేం పాట్లలో', అంటూంటే జయ వాడిని గుండె ల కి అడుముకుని తనవితీరా ముద్దుల వర్షం కురిపిస్తుంది. జయ వాడి మొహంలోకి చూస్తూ వున్నట్లుండి కన్నీళ్లు కారు స్తుంది. 'నువ్వెందుకు పిన్న యెలుత్తు న్నావు', అంటే 'లేదు బాబూ. నువ్వు బంగారు కొండవి. నువ్వు వుండగా నాకేం తోటు', అనుకుంటుంది వెంపల మీదుగా కారే కన్నీటిని తుడిచేసుకుంటూ.

జయలక్ష్మిని అబ్బూన పెంచి పెద్ద చేసిన తల్లితండ్రులు వుండి లేని వార య్యేరు మరిపించే లోకానికి తీసుకు వెడతా నని ప్రమాణాలుచేసిన సాంబశివం భారత దేశానికి దూరంగా విసిరివేయబడిపోయేడు. యిచ్చినట్లే యిచ్చి చూతూవు మమ తెలాంటిదో గ్రహించలేని స్థితిలో ఆకొరి కని మొదట్లోనే నరికివేశాడు, భగవం తుడు. జయ సంధ్యామయంలో వెండి గిన్నెలో పాలు తీసుకువచ్చి వాడి నోటికి చందమామని చూపించి అందిస్తూ, 'నా బిడ్డ పున్నా యింతవాడయ్యేవాడు' అను కుంటుంది. అంతలోనే వాస్తవం గుర్తుకు

వచ్చి 'చ! యిదేమిటి విడుమూత్రం... నీడు మాత్రం వరాయివాడు కాదు' అని సమ ర్థించుకుంటుంది. వాడిని హృదయానికి ప్రేమగా హత్తుకుంటూంటే రాఘవరావు గారు కిటికీలోంచి చూడడం గమనించి యెన్నోసార్లు తప్పుకునేది పట్టుపడ కుండా.

'మన తరం కాదు. యిక యింత!' అయిన వృద్ధాప్యంలో కుమిలింపు అది.

* * *

భారతి జయని పిలిచి అన్నది. 'నేను యింక యే విధంగానూ జీవితమిద ఆశలు పెట్టుకోవడం లేదు జయ. వాకింక బ్రతుకుతాననే నమ్మకం పోయింది. ఆడ దానికిది పునర్రజ్వ అంటారు పెద్దలు. ఈసారి నాకు తెలుసు జరిగేదేమిటో. నాకు పుట్టిన పిల్లడిని రఘురామ్ తో సమా నంగా చూస్తావా జయ'

జయ నోటమాటరాని దానిలా వెళ్ళిగా చూస్తూండి పోయింది.

'నా బిడ్డల్ని యిద్దరినీ సరిగా చూసా నని ఒక్కమాటయివ్వు. ఆ తృప్తితో వచ్చి పోయినా నేను విచారించను జయ!'

జయ కళ్ళలో జలజలా కారేయి కన్నీళ్లు: 'నీకేమీకాదు భారతి. నీ పట్ల దేవుడంత నిర్దయంగా వుండడు. నువ్వన్నట్లు ఆ భయం స్రీకి చూమాలే. డాక్టరుని

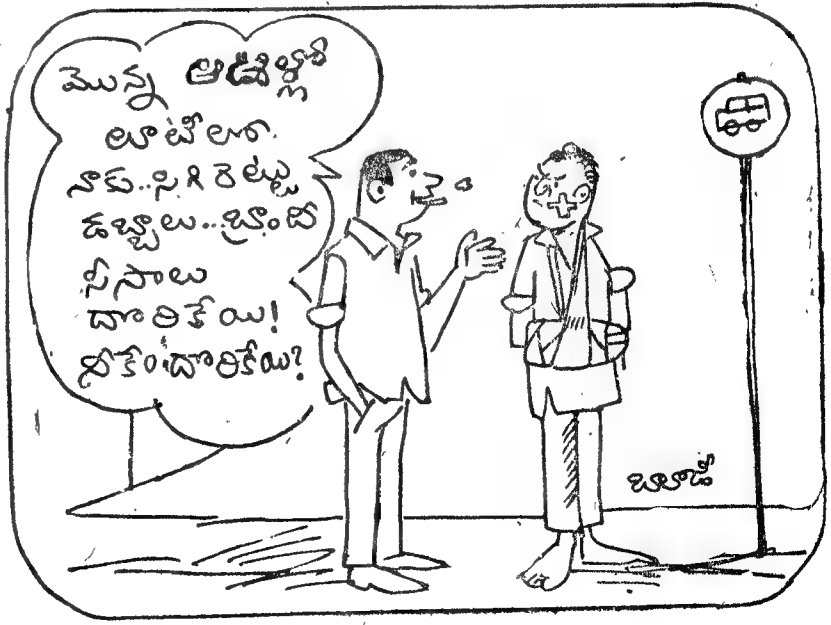
నువ్వు. నువ్వే అంత బేజారై పోతే యెలా?'

ఆ రోజునుంచి భారతిని యే చిన్నవని చేయనివ్వలేదు. నెలలు నిండినకొలది భారతి ఆరోగ్యాన్ని వుంజాకుంది. జయ పుత్నా హంత బాబు పెంపకంలో యింటి వను లలో నిమగ్నరాతై పో యే ది. భారతికి ఆరాతి సుఖంగా ప్రసవం జరిగింది. భారతి కన్నబిడ్డడు మొదటిసారిలాగే యెంతో అందంగా పున్నాడు. తల్లిపక్కనే మరో పాపని చూసి బాబు సహజంగా పిల్లల కుండే ఈర్ష్యని వ్యక్తం చేసుకుండా వుండలేక పోయేడు. 'అమ్మా అమ్మ లోడు. పిన్నికిచ్చేయి', అంటూ వాడు గుండెలోకి జరిగిపోతుంటే కాళిదాసు రెండుచేతుల్తోనూ అందుకుని వాడిని సము దాయించలేక నతమతం అయిపోయేడు.

'యిప్పుడైనా క్లినిక్ కి రా తల్లి' అన్నాడు కాళిదాసు

జయ అ త ని నైపు యిబ్బందిగా చూసింది: 'నీకు తెలివా బావా. భారతి ఒక్కరీ యిద్దరి పిల్లలతో యింట్లో చూసుకోవడం కష్టం కమా'.

కాళిదాసు రాఘవరావుగారి నైపు చూశాడు. ఆయన జయలక్ష్మితో అన్నారు 'చూడమ్మా జయ: నేను యింకా క్లినిక్ కి వెళ్ళగలిగే స్థితిలో వున్నాననే అనుకుంటున్నావామ్మా, కాళిదాసు ఒక్కడి

వల్ల ఈ క్లిష్టస్థితిని జరుగుతాయనుకోకుండా సువ్యయిష్టాదులు అలా నడుచువంకతో యింటా వుండేపోతే మనస్వమో ఆలోచించు ఆయన మామూలుగానే అన్నారు. జయ ఈ సారి క్షోభాభియపడింది. ఎప్పటికప్పుడు ఆయన మాటల్ని నిర్లక్ష్యం చేయడం వ్యాయం కాదనిపించింది. కానీ మెనుకే బయలుదేరింది.

బాబు యిప్పుడు యింటపట్టున వుండడం బాబు తక్కువ శని ఆదివారాలు కాన్వేంటుకి సెలవలు యిస్తే వక్కింటో, వక్కినీధితో గడిచేస్తాడు. ఆ శని ఆదివారాల కోసమే జయ తన తన లాడిపోతుంటుంది. 'అబ్బ బయట బోల్చు నులు స్నాయి పిన్నీ! మవ్వేమో యింటానే కూర్చోనుంటావు. నేను వెళ్లాల్సి అంటాడు హీరో పోజు పెట్టి. అటువంటప్పుడు జయ బాధపడుతుంది. 'కన్నతల్లిని కాననే బాబు యితని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాడు', అనుకుంటుంది మనసులోనే.

ఒంటరిగావున్న అనేక సందర్భాల్లో దిక్కులు వగిరిపోయేలా తలగడతో జలదూర్చి బావురుమని యేడుస్తుంది! జయ జనిపించని సాంబరీహంకోసం. రాఘవరావు గారు స్త్రీమతు వుండకూడా సాంబరీహం ఆచూకీ తెలుసుకోలేక పోయేరు: 'భారత దేశంలో తనకోసం జయ కుమిలి కృశించి పోవడం తెలిస్తే మాత్రం ఆతను రాకుండా వుండేవాడా', అనే ఆయన అంచనా.

బాబుని మరిపిస్తూ చిన్నారి మోహన్ జయవోల్లో పెరగడం ప్రారంభించేడు. జయ సవ్యతూ భారతితో నిర్మాహ కూటంగా అనేది: 'మాడు భారతి యిట్టేరా వసిపిల్లలే. యేమిటో ఏడంటే నాకు 'యిది' లేదు.'

రఘురావోని చేరబిలిచి 'నీకు యెవడు కావాలిరా రామా', అనేవాడు కాళిదాసు.

రఘు తల్లిరక్తుండా, పెడచి తడవకుండా జయ వోల్లోదూరి కొంగుఅడ్డంగా మొహానికి వేసుకునేవాడు.

భారతి వచ్చేసి 'మాడు జయ, సువ్యవమ్మిలానో లేదో కానీ బాబు లిద్దరూ నీ దగ్గరే వున్నా బాతెంతో భృష్టిగా

పరిలిప్తం

వుంటుంది. పిమ్మట ప్రేమ అని కాదుగానీ నిన్ను వాళ్లు కాదంటే నాకు మనసు చివుక్కు మంటుంది. నన్ను తల్లి అనుకున్నా లేకపోయినా సువ్య పిన్నవనే మమత వాళ్లకి చిరస్థాయిగా వుండాలని నేను దేవుడిని ప్రార్థిస్తున్నాను', అనేది.

రఘు, మోహన్ పోటీపడి చదివే వయసుని సంపాదించుకున్నారు. యిప్పుడు రాఘవరావుగారి క్లిష్ట పూర్తిగా కాళిదాసు చేతుల్లోకి వచ్చేసింది. రాఘవరావుగారు యింటపట్టునే వుంటూ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు. ఈ ఏడెనిమిదేళ్ల కాలంలోనూ ఆయన స్వంత కూతుళ్ల మనవలూ వచ్చి రెండేసినెలలు వుండి మరి వెళ్లారు తండ్రి చేసిన యేవరి ఆ పిల్లలు వేరెత్తి చూపించరు. ఆయనకు తెలుసు. జీవిత విధానం యేమిటో అనే నమ్మకంలో వుండిపోయిన స ప్పాదయలు, తండ్రి రక్తాన్ని పంచుకున్నట్టిన ఆ యిద్దరప్ప చెల్లెళ్లా: వున్న నాలుగురోజులూ కాళిదాసుని స్వంత అన్నదమ్మడికన్నా యెక్కువగానే చూశారు.

జయ వంటరిగా గదిలో వున్నప్పుడు ఆవిడ గదిలోకి వెళ్లి ఆ రోజు ప్రవధమంగా అన్నారు: 'మాడమ్మా జయ! యిప్పుడు మించిపోయింది యేమీ లేదు; తప్పులు అందరూ చేస్తారు. సువ్య తెలియక చేశావు. తెలిసి తెలిసి యెంతో మంది పాపిష్టిపనులు చేస్తూ వుంటే దాన్నెవరు నిలదీసి అడుగుతున్నారు చెప్పు. మవ్వక యింటవాని అవుతే'

'బాబాయ్', జయ కలవరపడి పోయింది: 'మీరేనా బాబాయ్ ఈ మాట అంటున్నది. నేనా యిప్పుడు పెళ్లి చేసుకోవడమా? యిదేమైనా వ్యాయంగా అనిపిస్తోందా మీకు.'

కాళిదాసు అప్పుడే గదిలోకి అడుగు పెట్టి సమయంవచ్చింది కనుక రాఘవ రావుగారి మాటని సమర్థించేడు.

జయ అతనివైపు తీక్షణంగా చూసింది: 'మవ్వేమింటున్నావు బావా! నేనా! పెళ్లి చేసుకోనా? యెవర్ని. మనం దిద్దుకున్న తప్పుల్ని యెవరూ గుర్తు పట్టలేరనే తదాపి ధైర్యం. యెవడు గుర్తించినా,

లేకపోయినా సైనున్న వాడెలా తప్పించుకోగలం. నేను చేసినవని మీరు దయ నీయంగా సమర్థించినా నిజాన్ని నేను చప్పేదావను బావా! ఆయన నాకు పెళ్లేమిటి?'

రాఘవరావుగారు ఆప్యాయంగా అన్నా: 'నిజమే జయ! సువ్య అన్నట్లు మనచేసిన తప్పిదం కష్టపుచ్చడం ధర్మంకాదు. ఈ విషయాన్ని చెప్పేసి యెర్రైనా యిష్టపడితే అలాగే నిశ్చయం చేద్దాం.'

జయ పరుగున వచ్చేసి ఆయన కాళ్లని చుట్టేసింది: 'ఒద్దు బాబాయ్! నేనా సరకం భరించలేను. నిమిష నిమిషం చస్తూ బ్రతికే ఆ చేదు జీవితం నాకు వొడ్డు. సాంబరీహం వున్నాడు. నా కోసం అతను యెప్పటికైనా తిరగిస్తాడు అనే భ్రమలో రేపు మీది ఆశతో వూపిరి పోసుకుని బ్రతుకుతున్నాను. నన్ను వదిలేయండి బాబాయ్. మీకంత బరువైపోయేనా నేను' గుండెలు బద్దలయ్యేలా యేడుస్తున్న జయని చూస్తూంటే ఆయన హృదయం ముక్కుతైపోయింది. జయ మానసిక స్థితిని ఆయన తుణ్ణిగా అర్థం చేసుకోగలిగేరు. కాళిదాసు వైపు ఒక్కసారిమాసి వశనంగా జయటికి నడిచేరు.

కాళిదాసు మరదలికి దగ్గరగా వచ్చి అన్నాడు: 'డాక్టర్ చంద్రవదన్ ఈ మధ్యే భార్యని పోగొట్టుకున్నాడు జయ! ఆయనకి పిల్లలున్నారు. నా ఈడ్చువాడే. యిందులో బలవంతం యేమీ లేదు. తన యిద్దరి పిల్లలకి తల్లి కావాలనే తప్ప తనకి భార్య కావాలనే పాడు వుద్దేశ్యం ఆతనికి లేదు. సువ్య లోకాన్నిగురించి ఆలోచించడం మానుకున్నావు. కొంతవయసు వచ్చేక ఆదా మగా బేధం లేదు, పెళ్లి తప్పనిసరిగా చేసుకునేందుకు యెన్నాళ్లైనా యిదే జీవితం. కొంచెం మార్పు కావాలి ప్రాణికి. అందుకే మనవాళ్లు దీనికి అండంగా 'పెళ్లి' అన్నారు. సువ్య నన్ను అర్థం చేసుకో.'

'బావా!'

'నీ బాధ వాకుతెలుసు జయ! నన్నేం చేయమంటావు? సాంబరీహం యెక్కుడున్నాడని వెతికి పట్టుకోను? అతను కోర్పు పూర్తి చేసుకున్నట్లు తెలిసిందే కానీ అక్కడే వున్నాడో మరెక్కడున్నాడో

మీలాగ తెలుసుకోవడం. నాకు శక్తి వున్నంత
రక్తా నీకోసం యేది చేసేందుకైనా
సీదంగా వున్నాను. అప్పుడే కొడు జయ
మొప్పటికీ నీకు అన్నలా నేను అండగా
వుండగలను. కానీ లోకం పూరుకోదు.
అనవసరంగా నిండలు వేస్తుంది. యెన్నా
రల్లని భరించగలవు?

‘సంఘం దృష్టిలో యెన్నేళ్లు దోషిగా
వుంటావు. అతను వుత్తముడు. నీగురించి
విన్నాడు. యిందులో నీ అప్రేం వుంది?
నువ్వే అటువంటిదానవేతే యింత కుమిలి
పోయే దానివేకాదు.’

జయ మౌనంగా వింటోంది.
‘నువ్వు దాక్టరువే. నీ కాళ్ళమీద
నువ్వు ధైర్యంగా విరిబడగలిగే శక్తి భగ
వంతుడిచ్చేడు నీకు. నా అధీనంలో వున్నం
దుకు బలవంతం చేస్తున్నాననే అపోహలు
లేవు యిందులో. నీ బ్రతుకి లా భగ్నం
అయిపోకూడదు. తెలియకచేసిన తప్పుకు
యింత శిక్షా...వీల్లేదు జయా! వ్యాయం,
సంఘం యేమనుకున్నా నాకు యిబ్బంది
లేదు. చంద్రవదన్ తో రేపే మాట్లాడు
తాను.’

‘నా బ్రతుకు యింత త్వరగా ముగు
స్తుందనుకోలేదు బావా, జయ లా నీ గా
అన్నది.

అదిరపడ్డాడు కాళిదాసు : ‘యేమి
టమ్మా నువ్వనేది?’

‘అంతే బావా! పెళ్లి చేసుకోవాలనే
కోరిక నాకు యేమాత్రం లేదు. వదిలం
నిలో వటాటాపంగా తిరగాలనే వుబలాటం
లేదు. ఈ బ్రతుకు మీ అందరిముందూ
వెళ్లిపోతే యింతకుమించి నేను కోరుకునేది
లేదు.’

‘యిదేం ధోరణి జయా!’

‘అదంతే. వేనెంత పొరబాటు చేశాను.
చేసిన ఈ తప్పిదాన్ని నువ్వు దాక్టరు
గారూ ప్రేమాభిమానాలు చంపుకోలేక
అందంగా సమర్థిస్తున్నారు. వేనెంత దెబ్బ
తిన్నాను. అ సంగతి ఆలోచించేవా?’

‘ప్రపంచంలో యెవరూ తప్పుచేయడం
లేదనే నువ్వు అనుకుంటున్నావా జయా.
నీలాంటి దురదృష్ట వంతులు మరెక్కడా
వుండరనే నీవూహ, సాంబళివం నమ్మాలి
కాదు తల్లీ.’

‘వాళ్ళ సంగతి మనకెందుకులే బావా!

యింతవద్ద తాపి మరొక ఆడవల్ల...
ఒడ్డు = పూహకూడా వొడ్డు. అందరి
ఆడవల్లలకీ అపురూపం అయిన జీవితమే
కావాలని నేను మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుం
టున్నాను. అతనివంగతి,’ అని ఆపేసింది.

‘నా మాట విను జయా! నీ విషయం
చంద్రవదన్ అరం చేసుకున్నాడు.’

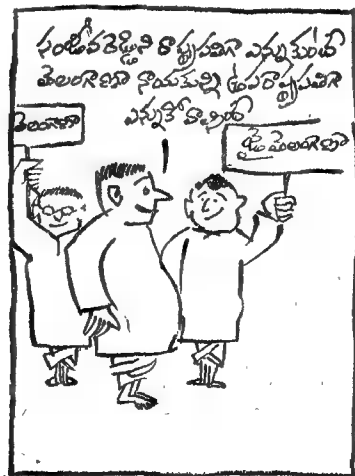
‘పిచ్చిబావ! ఆడవల్ల మంచిది కాదని
తెలిసే త్యాగంచేసే మగవాళ్ళంటే నాకు
యిష్టం లేదు. నేను చేసిన తప్పుకి శిక్ష
నన్నే అనుభవించనీ. ఒకళ్ళ దయా దాక్షి
ణ్యాల మీదా, సామభూతిమీదా బ్రతకడం
అంటే నాకు సరమ అనవ్వం.’

‘యిలా యెంతకాలం అని?’

‘నీకు భారంగా వున్నా నా బావా?
యెవరూ నన్ను గుర్తుపట్టని చోటికీ,
యెవరికీ నా వునికి తెలియని చోటికీ వెళ్లి
పోవాలని యెప్పటి కప్పుడే అనుకుంటు
న్నాను. కానీ నీ కొడుకు రఘురామ్ వల్ల
నాకు తెలియకుండానే బ్రతుకుమీద మమత
పెంచుతున్నాడు. వాడిని వదిలి ఒక్కక్కటం
కూడా వుండలేనేమో అనిపిస్తోంది. బావా!’
జయ పిలుపులో యెంతో దేవిరింపు కని
పిస్తోంది.

‘యేమిట’న్నట్లు చూశాడు కాళిదాసు.

‘నువ్వు నన్ను యింత ప్రేమగా
చూస్తున్నావు. కన్న తల్లి తండ్రులకీ
భారం అయిపోయిన నేను నీ ప్రాణానికి

గుడబండకా రజ్జుకాయ నబినాంది.
నావల్ల నీకెంత దుఃఖం.’

కాళిదాసు ప్రేమగా జయ శిరస్సుమీద
చేయివేశాడు. అతనికి ఆ ఘడియలో నోటి
వెంట మాట రాలేదు. నెమ్మదిగా అన్నాడు:
‘యిది నా బాధ్యత. నాకే ఓ చెల్లెలు
వుండివుంటే ఆ చెల్లెలే యిలా అయిపోతే
అది బాధ్యతే అనుకునేవాడిని కానీ గుడి
బండ అనే ద్యావతో వుండేవాడిని కాను’

‘బావా! రఘురామ్ ని తీసుకుని ఈ
పూరువదిలి వెళ్లిపోతాను బావా!’

అతను పులిక్కిపడ్డాడు.

జయ గ్రహించిన దానిలా ‘నాకుతెలుసు
రకాన్ని పంచుకున్నట్టిన నీ బిడ్డని నాకు
యిచ్చేంత ధైర్యం నీకు వుండదు. నీ ప్రేమ
... నా విషయంలో కొంతవరకే తిగిండుకు
పోయింది’ అన్నది.

‘నువ్వు నన్ను అర్థం చేసుకోవడం లేదు
జయా. ఆ భావం నా కనలు లేదు. బాబుని
నీకన్నా శ్రద్ధగా ప్రేమగా వాళ్ళమ్మ
కూడా చూస్తుందంటే నేను నొప్పుకోను.
భారతి నామాట యెప్పుడూ జనదాటదు.
కానీ నువ్వు వాడితోవుండడం ప్రాశంభిస్తే
అందరూ యేమనుకుంటాకు?’

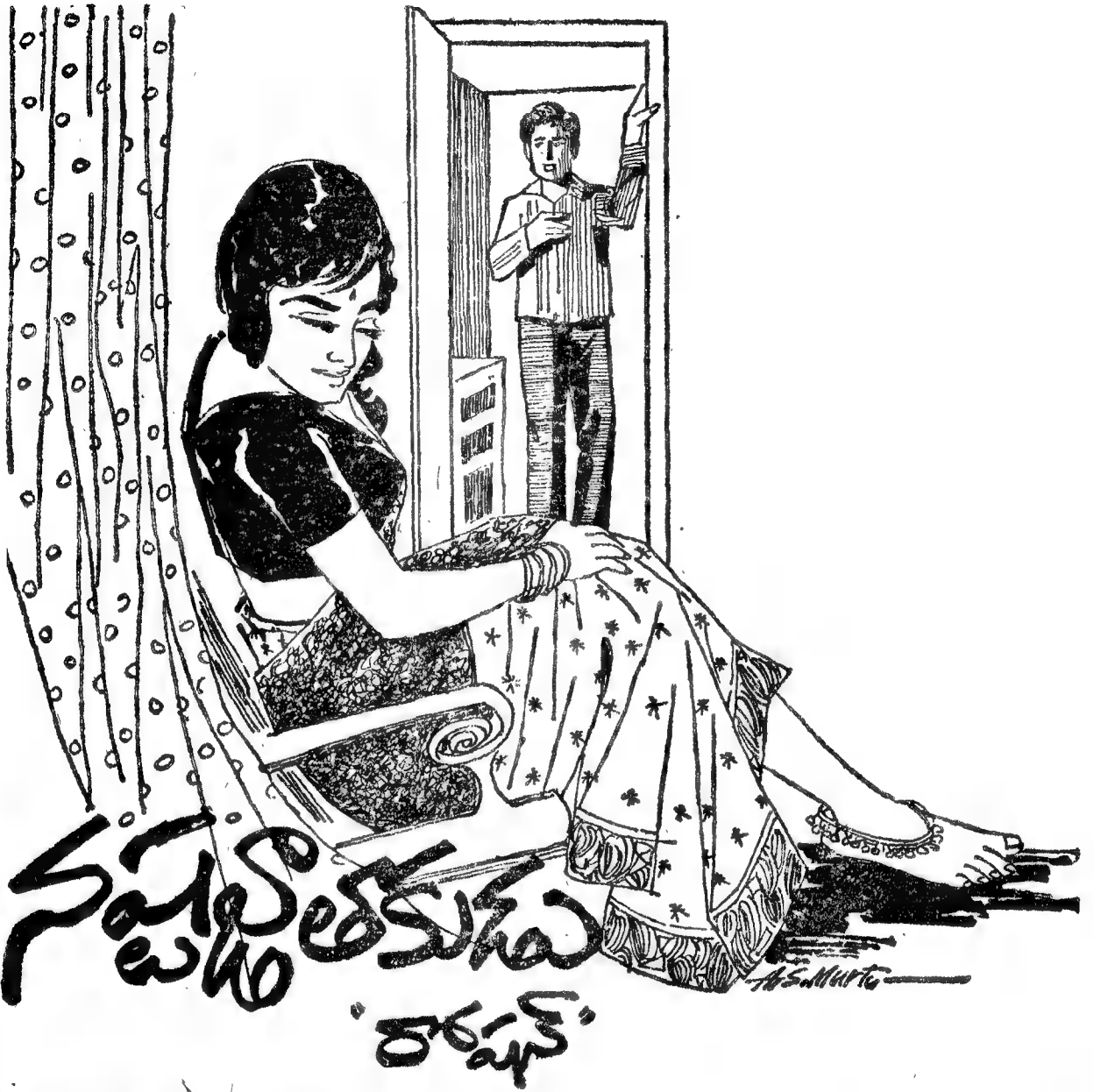
‘నా కొడుకే అని’

‘చూశావా! నిజం యెంత మూటిగా
బయటికి వచ్చేస్తుందో ఈ మాట విష
కూడదనే కద మనం యింత ప్రయత్నం
చేశాం. నువ్వు మళ్ళీ మొదటి కొస్తు
న్నావ్. వాడీ, దాక్టర్ గారిదీ శ్రమ పడా
కాకూడదు జయా!’

జయ ఆసన మాట్లాడలేదు.

కాళిదాసు ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు.
జయ తలుచుకున్నదంటే అన్నంతవనీ చేసి
తీరుతుంది. అపిల్ల జీవితాన్ని మూడ
నాళ్ళ ముచ్చటగా చేయడం అతనికి యే
మాత్రం యిష్టం లేదు. పెత్తనోపు
భుజాన వేసుకుని హోల్స్ కివచ్చి భార్య
గదిలో అగి అవిడకి చెప్పేసి, రాఘవరావు
గారితో ‘మరి నేను క్లినిక్ కి వెళ్ళా
స్తాను బాబుగారూ’, అంటూ గారేజ్
వైపు ధారితిశాడు.

(ఇంకావుంది)

కష్టమేమిట 'తాత'

ఇన్నింటిలోనుండి తెలుసుకొని లోపలి గదిలోకి అడుగుపెట్టిన సువర్ణ అప్రయత్నంగానే అడుగు వెనక్కి వేసింది. 'అన్నయ్యా!' అనుకుంటూ.

చప్పుడుకు తలతిప్పి మాతాడు డాక్టర్ కృష్ణమోహన్.

చప్పున సువర్ణ కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. చిన్నగా నవ్వింది.

మొహం తిప్పేసుకున్నాడు కృష్ణమోహన్.

'నీ నిజటింగ్ కాదు మామూలే కొద్దిగా అనుమానించానుగాని నువ్వే అని అనుకోలేదు. యంతకూ ఏవిషయం కన్నల్లో

చెయ్యానికి వచ్చావు?'

చిన్నబుచ్చుకున్న మొహంతో మాటావలకూలేకుండా అల్లాగే నిల్చుండిపోయింది సువర్ణ.

'రియల్లీ అయామ్ సో సారి మిసెస్ పారిప్రసాద్. క్షమించాలి. యిలా వచ్చి కూర్చోండి.' కుర్చీ చూపించి విదురుగ్గా వున్న వున్నంతలోని పేజీను త్రిప్పితూ అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

'అవున్నా! నేను...నేను నీ చెల్లాయిని...'

చివ్వున తల దిల్చుడు కృష్ణమోహన్.

'మా చెల్లాయి చనిపోయి చాలరోజు అయిపోయింది. పైగా యింకోవిషయం. యిది నా కన్నల్లింగ్ రూము' నేను యిక్కడ డాక్టరునేగానీ వివరికీ అన్నయ్యను కాను.' గంభీరంగా చెప్పాడు కృష్ణమోహన్.

గుండెల్లో పొంగుతున్న బాధంతా కన్నీళ్లరూపంలో రాబోయిందిగాని అభిమానం అడ్డొచ్చింది. కన్నీళ్లను అదిమి వట్టి వెల్లి కూర్చుంది సువర్ణ.

'మీ 'శ్రీవారికి' ఏం జబ్బు?' అదో విధంగా 'శ్రీధారు' అనేవోట వ్యంగ్యంగా

వల్లి వలికాడు కృష్ణమోహన్.

అతడి మాటల్లోని వ్యంగ్యాన్ని గుర్తించినా పూర్కుండిపోయింది సువర్ణ.

‘కాన్సర్’ అతి మెల్లిగా, శాంతంగా అంది సువర్ణ.

ఎదురుగావున్న పేవరుమీద ఏదో వ్రాస్తున్నట్లు అభినయిస్తున్న వాడలా చటుక్కున తలెత్తాడు కృష్ణమోహన్.

తల దిండుకొని కూర్చున్న సువర్ణ తెల్లటి పాపిలతోని ఏరటి కుంకుమ మరింత ఎర్రగా కన్పించింది.

చెల్లెలి ముఖాన్ని తేరిపార చూడాలనుకుంటూవుంటేనే సువర్ణ తలెత్తింది.

అతి ప్రయత్నం మీద బలవంతంగా జూపుల్ని త్రప్పేసుకున్నాడు కృష్ణమోహన్.

బ్యాగ్ తెరిచి మడతపెట్టి వున్న తల పిలవరంగా వల్లిటి కాగితాన్ని తీసియిచ్చింది సువర్ణ.

కావల్సినంత నిర్లక్ష్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూ అందుకుని విప్పాడు కృష్ణమోహన్.

బొంబాయిలోని డాక్టరు జగన్మోహన్ వ్రాసియిచ్చిన రికమెండేషను తెటర్ అది.

పూర్తిగా చదివి తిరిగి యిచ్చేస్తూ అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

‘అయాన్సారి! ఈ కేసు నేను బ్యాండిట్ చెయ్యలేను’ అని.

తలెత్తి సూటిగా కృష్ణమోహన్ కళ్ళలోకి చూసింది సువర్ణ.

‘అన్నయ్యా!’ అర్థంగా పిలిచింది.

‘అయాన్సారి’ నాటకంతోని ప్రతలా చెప్పేసి తేచినిల్చున్నాడు కృష్ణమోహన్.

‘మీరు మరో డాక్టరును కల్సుకొండి.’ అన్నాడు.

తెలియకుండానే సువర్ణ చెంపమీదకు వీళ్ళు జారాయి.

‘నువ్వు చనిపోయిందనుకున్నా నేను చనిపోలేదన్నయ్యా. నేను యింకా బ్రతికే వున్నాను. వారిని బ్రతికించన్నయ్యా!’

కళ్ళుత్రప్పి చూశాడు కృష్ణమోహన్.

‘బ్రతికించడానికి నేనేమన్నా దేవుణ్ణి కుంటున్నావా? ... చూమూలు డాక్టర్ని చూసవ మాత్రుణ్ణి.’

‘నువ్వలా అనడానికి నీల్లేదు.’

‘హా! చిన్నగా నవ్వాడు కృష్ణమోహన్.

‘ఏందుకు నీల్లేదు? నాకీష్టంలేని

కేసును ఏవాడూ తీసుకోను నేను. నా యింట్లోంచి అడుగుపెట్టిన మరుక్షణమే నా యింట్లో నీకు స్వాగతంలేకుండా పోయింది. మర్చిపోయిన సంబంధ బాంధవ్యాల్ని గుర్తు చేసుకోడానికి నాకు వ్యవధి లేదు. నువ్వు మరో డాక్టరును చూసుకుంటే చాలి సంతోషం.’

సువర్ణ కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి అయినా మెల్లిగా అంది.

‘సరే నేను నీ చెల్లాయిగా అర్పించడం లేదు. వాపు బ్రతుకుతోన్న వున్న ఓ పేషంట్లు భార్యగా ననువు కుంకుమలకోసం ఆరాట పడే ఓ స్త్రీగా ప్రాణిస్తున్నాను.’

నిర్లక్ష్యంగా నవ్వాడు కృష్ణమోహన్.

‘నీ ననువు కుంకుమల్ని కాపాడేందుకు నేను దేవుణ్ణికానవి ముందే చెప్పాను. చూమూలు డాక్టర్ని, నీ భర్తకు ఆయుష్షు లేకపోతే నేనేం చేసినా చస్తాడు. ఆయుష్షు వుండి నేను చూడకపోయినా బ్రతుకు తాడు. అయినా నేను కేసు తీసుకోనప్పుడు నాకెందుకిదంతా? నేను తీసుకోవడంలేదు.’

బచ్చితంగా చెప్పేశాడు కృష్ణమోహన్.

‘అంతేనా?’

‘అంతే!’

రోషంగా చూసింది సువర్ణ.

‘నీ! నువ్వు డాక్టరువేకాదు మనిషివి కూడ కాదు. డాక్టరు చెయ్యవలసిన విద్యుత్ ధర్మవేకాదు మనిషికుండవలసిన మానవత్వంకూడ లేదు. వంశాంతం

నిండు ప్రాణంపోతూవున్నా చూడగలవు. ఒకవేళ ఆయనవస్తే...’ గొంతు వణికింది సువర్ణకు ‘ఉహూ! ఆయన్ను చావనివ్వను. వస్తాను.’ విసురుగా గుమ్మం అవతల అడుగు పెట్టబోతున్నది ‘సువర్ణ!’ అన్న పిలుపుకు చటుక్కున అగి వెనక్కితిరిగి చూసింది.

అవతల గుమ్మంవైపు అర్ధనయ నాంతో వదిన నిల్చేవివుంది. చెలియలి కట్టుతెగిన నముద్రుడిలా పొంగింది దుఃఖం సువర్ణకు.

క్షణంలో ‘వదివా! అంటూ వారి పోయేదే దూరంగా నిల్చున్న కృష్ణమోహన్ మాటలతో ఆనకట్ట వెయ్యక పోయివుంటే.

‘వద్దా! అది నా చెల్లాయి సువర్ణ కాదు. మిసెస్ సువర్ణ హరిప్రసాద్...

నాదగ్గరికి వచ్చి ప్రతిపేషంట్లుతో నువ్వు మాట్లాడటం నాకు నచ్చదు’ గంభీరంగా అన్న కృష్ణమోహన్ మాటలు ఎక్కుడివారి నక్కడే నిలబెట్టేశాయి.

కళ్ళెత్తి కృష్ణమోహన్వైపు చూసిన సువర్ణ అప్రయత్నంగానే అనుకుంది.

‘అన్నయ్య... అంత నున్నిత హృదయం డైన అన్నయ్య... ‘చెల్లాయీ! నువ్వు లేక పోతే ఈ అన్నయ్య లేడమ్మా!’ అనే అన్నయ్య యింతగా మారిపోయాడా?’

‘వద్దా! నువ్వు రోపరికివెళ్ళు.’ అన్న కృష్ణమోహన్ మాటలకు మరి ఈ రోకం రోకి వచ్చింది సువర్ణ.

కళ్ళు తుడుచుకుంటూ రోపరికి పోయింది వద్ద.

చిన్నగా నిట్టూర్చి గుమ్మం అవతల కాలుపెట్టింది సువర్ణ. పడేళ్ళకుముందు కూడ యిల్లాగే నిట్టూర్చి కాలు బయట పెట్టింది. కాని యిప్పుడు అంతకంటే భారమైన హృదయంతో నిలిగిపోతే పోతోంది.

ఎదురుగా వస్తున్న టాక్సీని ఆపి ఎక్కికూర్చుంది. వద్దనుకున్నా కృష్ణమోహన్ కనిపించిన మాటలే గుర్తుకు రాసాగాయి.

‘నిజంగా అన్నయ్య మరీ యింతగా మారిపోయాడా?’ నమ్మకశ్యం కానట్లు తనతోతనే గొణుక్కుంది.

సరిగా పడేళ్ళకు ముందు...

* * *

‘వదివా! ఒక్కసారి యిలా వస్తావా! మధ్యహాల్లో కూర్చో నిక్కణంముందు కాళ్ళకు పెట్టుకున్న పట్టిగజ్జెల అందాన్ని అవి తన వచ్చని పాదాలకు అదనంగా యిస్తున్న అందాన్ని తనివితీరా చూసుకుంటూ ఓ కేకవేసింది సువర్ణ.

రోపరివైపు ఓసారి చూపులు పారించి మరీ పాదాలవైపు చూసుకుంది. వల్లిటి తెల్లటిపాదాలు సన్నటి పాదవైనవేళు. గులాబీ రంగులోవున్న గోళ్ళకి ఏరటి క్యూటెక్సు వెయ్యడంవల్ల మరింత అందంగావున్నాయి. పట్టిగజ్జెల అందంతో యింకా అందంగా వున్నాయి పాదాలు.

తనపాదాల్ని గజ్జెల్ని చూసుకొని తనే మురిసిపోసాగింది. చట్టుపరికిణీ కుచ్చెళ్ళని మడమలమీదికి అలా ఎత్తిపాదాల్ని చూసు

కుంది. అలా లేచి అటునుండి యిటు; యిటు నుండి అటు ఒయ్యారంగా నాలుగు అడుగులు వేసింది. అయబద్ధంగా అయిన గజెల్ల శబ్దానికి తనే నవ్వుకుంది.

అంత సంతోషాన్ని తను ఒక్కతే భరించలేక మరి యింకోకసారి కేకవేసింది 'వదినా?' అని.

వద్ద నువ్వక్కంటే ఓ రెండు మూడేళ్ళే పెద్దదయినా సువర్ణకు తనలో మాత్రమూర్తిని చూపించింది. పండెండేళ్ళ వయసులో వున్నప్పుడే తల్లిపోయినా, యిరవై ఏళ్ళ కృష్ణమోహన్ తన ప్రేమతో తండ్రీనీ, తల్లినికూడ మరిపించాడు.

సువర్ణ ఒక్కక్షణం అలిగితే కృష్ణ మోహన్ కు ప్రపంచమే అగిపోయినట్లు తోచేది.

సువర్ణ ఏదో పిక్చరుచూసి అందులో హీరోయిన్ వేసుకున్న గజెల్లి చూసి, 'అది బావున్నాయి కదన్నయ్యా!' అన్నందుకు మరుసటిరోజు సాయంత్రం నికంతా తెల్లలి పాదాల్ని గజెల్లతో అలంకరించేశాడు.

'చ! ఎంతసేపు పిలిచినా ఏం చేస్తున్నావు వదినా?' అందంగా విసుక్కుంటూ తలెత్తిన సువర్ణకు గుమ్మంలో నిల్చున్న వ్యక్తి కనిపించాడు.

మడమల మీదకువున్న పరికిణీ కుచ్చెళ్ళను చుట్టుకున్న పాదాలమీదకు తోసేసి లేచి నిల్చుంది సువర్ణ.

ఎదురుగా నిల్చున్న వ్యక్తి ఎంతసేపటి నుండి గమనిస్తున్నాడో చిన్నగా వచ్చుతున్నాడు.

సువర్ణ మొహం చిట్టించుకుంది. కట్టిగానే అడిగింది.

'ఎవరు కావాలంటి మీకు?' అని.

'అటువైపు వ్యక్తి చిరునవ్వు నవ్వుడం మూసలేదు.

'కృష్ణమోహన్ వున్నాడా?'

ఆశ్చర్యంగా చూసింది సువర్ణ.

యింతకుముందు కృష్ణమోహన్ కోసం నరు వచ్చినా 'డాక్టరుగారు వున్నారా?'

అనో, 'బాబుగారు వున్నారామ్మా?' అనో

అడిగేవాళ్ళేగాని మరి యింత యిదిగా,

అందులో ఏకదశ ప్రయోగంతో పిలిచే

గాళ్ళు ఎవ్వరూ లేరు. మరి...

నష్టజాతకుడు

మెల్లగా అంది. 'లేరు. హాస్పిటల్ తెల్లాడు' అని.

'ఓహో!' వాచి చూసుకున్నాడు అతను.

'మరీ ఎప్పుడు వస్తాడు?'

'అరుగంటల తర్వాత.....'

'అయితే తర్వాతే వస్తాను చెప్పండి.'

అంటూనే మరింకోమాట అడిగేందుకు

వ్యవధి అయినా యివ్వకుండా గబగబా

అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడతను.

వెళ్తున్న అతన్నే చూస్తూ నిలబడి

పోయింది సువర్ణ.

రాత్రి కృష్ణమోహన్ రాగానే చెప్పింది.

'ఎవరమ్మా అతను?' నవ్వాడు కృష్ణ

మోహన్.

'నాకేం తెలుసు?' 'చెప్పండి' అన్నాడు.

చెప్పాను. భలే గమ్మత్తయిన మనిషిలా

వున్నాడతే. మొహం చిరునవ్వుని మాత్రం

చూసిపోనివ్వలేదు.'

'పేరడిగావా?'

'ఉహూ... అడగలేదు... అనలు ఆయన

చెప్పందే.'

'బాగుంది. సువ్వు అడగిందే నాపేరు

'యిదీ' అని ఎవరైనా చెప్పుకుంటూ

రామ్మా.'

'ఎందుకు చెప్పుకోరు? నీదగ్గరికివచ్చే

పేషంట్లుందరూ 'నాపేరు యిదీ. యిలా

వేసు. వచ్చిపోయానని బాబుగారికి చెప్పం

డమ్మా.' అని చెప్పారా?'

'బహుశా యితను పేషంటు కాదేమో.'

వకవకా నవ్వింది సువర్ణ.

'యింకా మేలు. పేషంటేమిటి ఖర్చు

చెప్ప వస్తాడలా వున్నాళ్ళే.'

బయట స్కూటర్ ఆగినవప్పుడుకు

యద్దరూ తలెత్తిపారు.

'అర! మనిషి స్కూటర్ మీదొచ్చాడే?'

కళ్ళు విచిత్రంగా తిప్పింది సువర్ణ.

సువర్ణ మాటల్ని కృష్ణమోహన్

విన్నాడో లేదో గాని జవాబేం చెప్పకుండా

బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

'కమాన్! కమాన్ భాయ్! మవ్వేనన్న

మాట వచ్చింది. మా చెల్లాయి వర్ణించి

వర్ణించి చెప్తూ వుందిలే నీ ఆకార

విశేషాల్ని...' అంటూనే రోపలికి తీసు

కోచ్చాడు.

లేచి నిల్చుంది సువర్ణ.

చిన్నగా నవ్వాడు హరిప్రసాద్.

కృష్ణమోహన్ సువర్ణను; వద్దన కూడ పరిచయం చేశాడు.

చిన్ననాటి ముచ్చట్లన్నీ అయిపోయిం తర్వాత వెళ్ళడానికి లేచి నిల్చున్నాడు హరిప్రసాద్.

'అప్పుడే వెళతావేమిట్రా! కూర్చో. భోంచేసి వెళ్ళువుగానిలే' అన్నాడు కృష్ణమోహన్.

'అవునండీ. భోజనాల నమయంలో

పూర్వే వెళ్ళిపోవడం ఎందుకు? భోంచేసి

వెళ్ళండి' అంది వద్దావతిమాడ.

యిబ్బందిగా చూశాడు హరిప్రసాద్.

'వద్దు మోహన్! నాకు అలవాటు

లేదు. స్లీక్! మరేం అనుకోకు.

వెళ్తాను.'

కొద్దిగా ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కృష్ణ

మోహన్.

'అర. సువ్వింకా మారలేదేమిట్రా.

సువ్వు శూలేచి. మా యింట్లో అలాంటి

ఆచారాలేం లేవు. వద వద...వద్దా! వడ్డించు త్వరగా' అని రోపలికి కేకేశాడు.

యిక మరి బావుండదని భోజనాని

క్యూర్చొన్నాడన్న మాటెగాని ప్రేగా

తినలేకపోయాడు హరిప్రసాద్.

హరిప్రసాద్ వెళ్ళిపోయాక చిలిపిగా

అంది సువర్ణ.

'అదేమిటన్నయ్యా! నీ ప్రెండు మరి

మొహమాటమూడిలా వున్నాడే. 'ఎంత

మొహమాటమైనా మరి యింత అన్నం

వేస్తే చేసిపోతాడా?' అంది.

'వ్వ! వాడో నష్టజాతకుడులే!

కొద్దిగా నిట్టూర్చాడు కృష్ణమోహన్,

ఆశ్చర్య పోయింది సువర్ణ,

తెల్లగా, పొడుగ్గా, బలంగా ఆరో

గ్గంగా వుండి, లక్షణంగా యింజనీరు

పుద్యోగం చేసుకుంటున్న ఆ వ్యక్తి నష్ట

జాతకుడా?' అని.

ఎంత ఆలోచించినా అర్రం కాలేదు

సువర్ణకు.

'ఒకవేళ ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంటే

భార్య చనిపోయిందేమో!' అన ఆలో

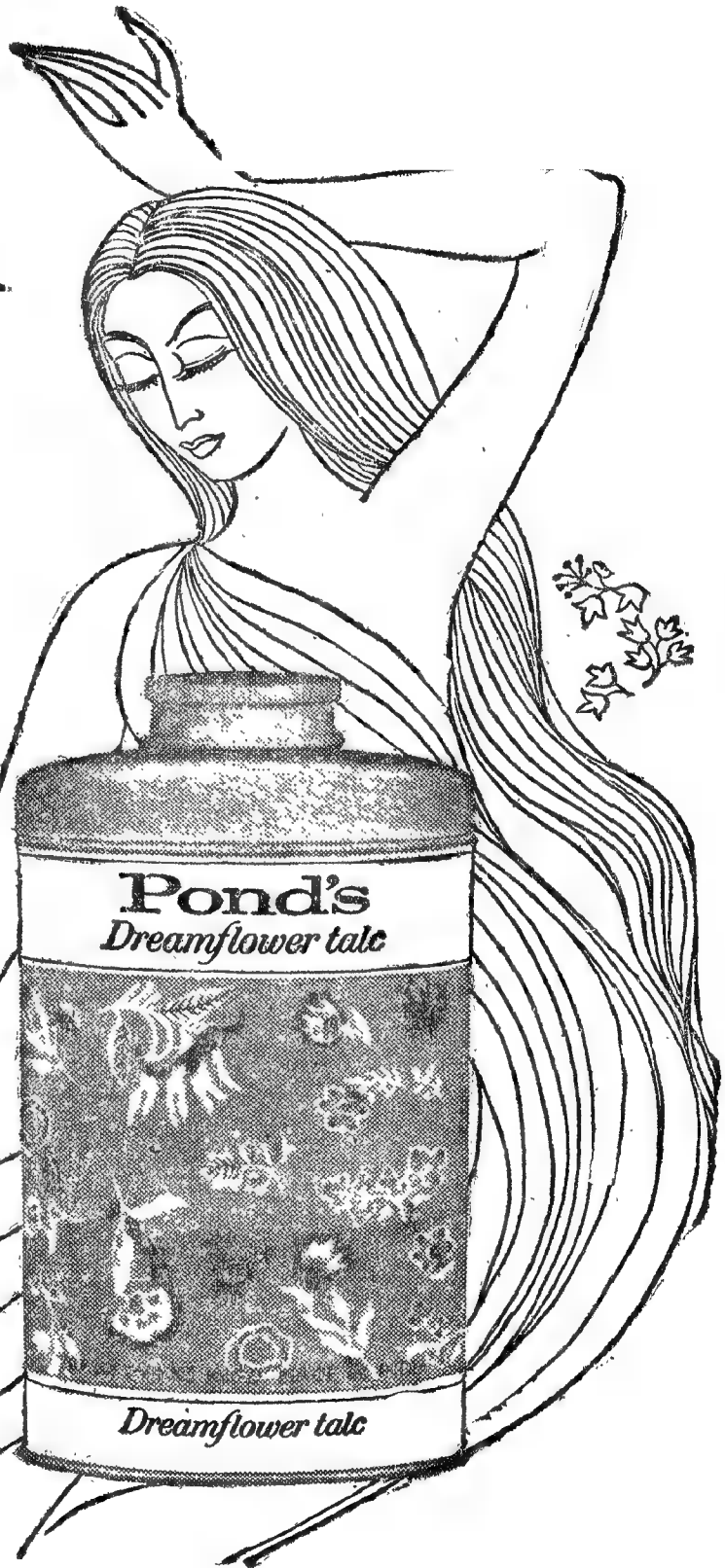
చనకు నవ్వుకుంది సువర్ణ.

మరీ అంత అందమైన మనిషి నష్ట

జాతకుడంటే కాస్త జాలికూడ వేసింది,

ఉదయమందలి
తాజాదనము
గంటల కొలది
వుండేలా చేసుకోండి....

దానికి కావలసినది పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్
టాల్క్! ఉదయం స్నానానంతరం
పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ ను
చొక్కంతా బల్లకొంటే తాజాదనము,
హాయిని గంటల కొలది వుంచుతుంది,
పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ యొక్క
శ్రేష్టత వరిమళము వంటి మీద
రోజంతా నిలిచి వుంటుంది. చెమటను
త్వరగా పీల్చే గుణము గల పాండ్స్
డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ మందే ఎండలలో,
ఉక్కతోనే వాతావరణములో మిమ్మరిని
నెడ దేర్చి, తాదాగా, హాయిగా,
వరిమళంతో వుంచుతుంది. నవత్వర
మంతా అన్ని వాతావరణములలోను
మీరు వాడగలసినది పాండ్స్
డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్!

పాండ్స్

డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ —

ఎంతో మెత్తటి మేలు రకం టాల్క్!

రీవ్ ట్రా. పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(పరిమిత ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

శామరామ హరిప్రసాద్ రాకపోకలు ఎక్కువయ్యాయి. అరని జ్యోతిలాగ ఎప్పుడూ చిరునవ్వు నవ్వుతూ వుండే హరిప్రసాద్ మొహంలో పెరికి చూద్దామన్నా ఓ మలినదేఖ కూడ కన్పించేదికాదు. ఒక్కొక్కణం కూడ అతనిమొహం బాధగా వుండేదికాదు. 'యితనికేం బాధలులేవే! మరి అన్నయ్య నష్టజాతకు డన్నాడేం?' అనికూడ అనుకుంది చాలాసార్లు.

ఓ రోజు సాయంత్రం ఆవరణలో కుర్చీలు వేసుకొని చర్లగిలిలో కూర్చున్నాడు అందరూ.

మాటలమధ్యలో వున్నట్టుండి అడిగిడు కృష్ణమోహన్.

'యింకా ఎన్నాళ్లురా యీ బ్రష్టు దారి జీవితం? హాయిగా పెళ్లి చేసుకోకదా?' అంటూ.

చిన్నగానవ్వు పూర్కుండి సోయాడు హరిప్రసాద్.

సువర్ణ మాత్రం ఆశ్చర్యపోయింది.

'యిండుమించు అన్నయ్య వయసులో వున్న యియన యింకా పెళ్లి చేసుకోలేదా?' సోని.

ఆ రోజురాత్రి నద్దానతి అడిగింది.

'మీ ప్రండుకు అమ్మాయి లేనరూ దొరకలేదా? లేక తన అందానికి సరైన అమ్మాయి యింకా కన్పించలేదా?' అని.

కృష్ణమోహన్ నిట్టూర్చాడు.

'లోకం ఒక్క అందాన్ని, గుణాన్ని,

నష్టజాతకుడు

చదువునేకాదు, దమ్మిడి విలువలేని కుల గోత్రాల్ని కూడ చూస్తుంది. అందుకోసమే వాడికింకా పెళ్లికాలేదు.'

'అంటే!' అరం కానట్లు చూసింది వర్ణం.

'అంటే, ఏంలేదు. వాడికి అమ్మ నాన్న ఎవ్వరాలేరు. అసాధాశ్రమంలోనే పెరిగాడు; తెలివైనకుర్రాడు కాబట్టి అనాధాశ్రమం వాళ్లే యస్. యస్. యల్. సి. వరకు చదివించారు. మెరిట్ స్కాలర్షిప్లతో కాలేజీలో చేరాడు. అక్కడ నాకు వాడితో పరిచయం అయ్యింది. మారుమూలలోవుండేవాడు మంచి యింటలిజెంట్ ఫెలో. మంచి సంస్కారవంతుడు కూడ. తన పూర్వయంతో అగాధాలున్నా ఎప్పుడూ పైకి నవ్వుతూ వుండేవాడి సునస్తత్వం నాకు మరి నచ్చింది. యిద్దరం మంచి ప్రంక్షుగా మారిపోయాం. తర్వాత వాడు బి. ఇ. లో చేరాడు. నేను యం. బి. లో చేరాను. వాడి హాస్టలు, నా హాస్టలు వేరయినా ఆదివారాలు టవున్లో కలుసుకునేవాళ్లం. వాడికి మెరిట్ స్కాలర్షిప్లన్నా అప్పుడప్పుడు డబ్బు అవసరమయ్యేది. వాడికి నేను సర్వేవాణ్ణి. యిప్పుడు వాడు యింజనీరైనా వాడికి పిల్లనిచ్చేందుకు భయం.' మెరిట్లా చెప్పాడు కృష్ణమోహన్.

కృష్ణమోహన్ విషిదగాధతో నాలావరణం కాస్త గంభీరంగా మారిపోయింది. 'ఏమిటో నమ్మలేకుండా వున్నాను.' బాధగా అంది వర్ణం.

సువర్ణ అసలే నమ్మలేక పోయింది.

వడుకున్నా కృష్ణమోహన్ చెప్పిన విషయాలే జ్ఞానకం వస్తున్నాయి.

'అయితే హరిప్రసాద్ అనాధా?' వదే వదే అనుకుంది. కాని నమ్మలేకపోతూ వుంది. తెల్లటి పాలరాతి విగ్రహంలా, హుందాగా వున్న అతను ఓ అనాధ యువకుడా?...పాపం హరిప్రసాద్ పైకి నవ్వుతూవున్నా మనసులో ఎంత బాధ అనుభవిస్తున్నాడో.'

ఆ క్షణంలోనే హరిప్రసాద్ అంటే ఓ విధమైన భావం నాలుకుపోయింది.

ఆ మరుసటిరోజు హరిప్రసాద్ వచ్చాడు.

■ మరుసటిరోజు కూడ వచ్చాడు.

ఆ తర్వాత చాలాసార్లు వచ్చాడు. ప్రతి నిమిషం అతన్ని పరీక్షగా చూసేది సువర్ణ. అతనితో ఏలాంటి అవలక్షణం కన్పించకపోగా అదోవిధమైన అప్యాయత కూడా కలగసాగింది.

ఆ రోజు సాయంత్రం కృష్ణమోహన్ యింట్లో తేనెండుకు హరిప్రసాద్ కూడ రాలేదు...రాత్రి కృష్ణమోహన్ యింటికి వస్తూనే ఓ వార్తను అందజేశాడు.

వినరాంన్ని చెప్తావుంటే దిగ్భ్రాంతురాలై వినసాగింది సువర్ణ.

'వాళ్లు ఎంత లృప్తాధికారులైతేనేం. వాళ్లబ్బాయి మనమ్మిడ్డైతేనేం? వాళ్ల సువర్ణలాంటి అమ్మాయి వాళ్లకి దొరకవద్దా ఏమిటి? కళ్లకడ్చుకొని మరి చేసుకుంటారు. విజం. మర్చిపోయాను. వాళ్లు వచ్చే సోమవారం మనింటికి వస్తారట. ఆ తర్వాతే జరగవలసిన మాటలు.' సువర్ణను చూసి చిన్నగా నవ్వాడు కృష్ణమోహన్.

ఏం చెప్పాలో తోచలేదు సువర్ణకు.

త్వరగా తినేసి తన గదిలోకి వెళ్లివడుకుంది. తెలియనిబాధ ఏదో గుండెం నావలించుకుంది. తను పెళ్లి చేసుకోలేదు. ఆ పెళ్లే కాదు మరింకేపెళ్లి చేసుకోలేదు.

అస్పష్టంగా తన మనసులో కదులాడే హరిప్రసాద్ మూర్చిని తప్ప మరెంతెవర్నీ

పెళ్లాడలేదు. కాని అన్నయ్యతో ఎలా చెప్పడం? చెప్పే కొద్దంటాడా? అయినా ఖోరి ప్రసాదేశం తక్కువ? లక్షాధి కారి కాక పోవచ్చు కాని తనను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకునే తాపాతు వుంది. యింకా ఏం కావాలి?... అన్నయ్య పారి ప్రసాద్ కులాన్ని చూస్తాడా?..... డాక్టరు చదువు చదివి కులాలు, మతాలు పుస్త నాన్నెన్స్ అని మాట్లాడే అన్నయ్య కూడ కులం చూస్తాడా?...వుహ. అన్నయ్య నామాట వింటాడు. పారి ప్రసాద్ తో నా వివాహానికి అడ్డు పెట్టాడు' రాత్రింతా ఏమేమో ఆలోచించి తెల్లారే సమయంలో కళ్ళు మూసుకుంది సువర్ణ. లేచేసరికి కృష్ణ మోహన్ హాస్పిటల్ కెళ్ళిపోయాడు.

సామంతం అలివాలు ప్రకారం పారి ప్రసాద్ యింటికివచ్చాడు. పారి ప్రసాద్ ను యింకా పరీక్షగా చూసింది సువర్ణ. ఆ సన్నటి కన్నుల్లో నిర్మలత్వమే వుందిగాని ఎక్కడా మలినాలు లేవు. కాస్త మోటు దేలిన పెదవులమీద పనితీరు చిరుదర హాసమే వుందిగాని విషపుచాయలు లేవు. గుండె దిటవుచేసుకుంది సువర్ణ.

రాత్రి భోజనాలుచేసి సమయంలో మరీ చెప్పాడు. కృష్ణ మోహన్ పెళ్ళి చూపుల గురించి. యిదే సమయమనుకుంది సువర్ణ.

మెల్లిగా అంది. 'నాకు ఆ పెళ్ళి యిష్టం లేదన్నయ్యా'. అని.

'దేమిటమ్మా. చూడనైనా లేదే?' ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు.

తలవంచుకుంది సువర్ణ.

'చెప్పమ్మా!' మృదువుగా అడిగడు కృష్ణ మోహన్.

'పారి ప్రసాద్...'

కృష్ణ మోహన్ చేతిలోని ముద్ద జారి పోయింది. ఒక్కొక్కటిగా వ్రాసాడు వుండి అడిగడు మెల్లిగా.

'వాణ్ణి చేసుకుంటావా?' చెప్పడంలో ఏదో అసౌఖ్య గోచరించింది సువర్ణకు

యింతదూరం వచ్చాక యిక దాచి ఏం ప్రయోజనం.

'అవునన్నయ్యా!' అంది.

'వాడికి యిన్నాళ్లవరకు పెళ్లెందుకు కోలేదో తెలుసా'

'తెలుసు.'

'తెలిసికూడ...'

తల్లినుండి పిల్లకు పారంపర్యపు షుడ్ వార్స్ వార్త వాడుకగా వస్తోంది

మీ శిశువును షుడ్ వార్స్

గ్రెస్ వాటర్ తో

అరోగ్యంగాను, ఆనందంగాను వుంచండి

శరీరరాలనుంచి తెరిచిన శబ్దాలు శమ శిశువులకు షుడ్ వార్స్ గ్రెస్ వాటర్ ను వాడేయిస్తారు. షుడ్ వార్స్ కడుపులో కుట్ట నొప్పి, చైత్రం, వాయువు మరియు పళ్ల వచ్చినప్పుడు 'జబ్బులు, ఈ వాడల నుండి శుభం విముక్తి కలిగిస్తుంది.

సురక్షితంగా వుండండి. విప్లవంగా వుండండి. సర్వదా ఒక పీసాను దగ్గరుంచుకోండి.

షుడ్ వార్స్ గ్రెస్ వాటర్ తెరిచిన శబ్దాలు వంద ఏళ్లకు మించి వాడుచున్నారు.

AT. 30 TL

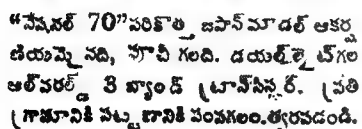
ఉత్తరాల కిర్మి కకి రాసేవారు ఈ కేందీ నియమాలు పాటించాలని మనవి:
1. ఉత్తరాలు వీలయినంత చిన్నవిగా ఉండాలి 2. రాసేవారి పూర్తి పేరు, చిరునామా ఇవ్వాలి 3. ఇంగ్లీషు లిపితో అక్షరాలు రాయరాదు 4. కాగితానికి ఒకవయపునవే రాయాలి.
5. సిరాతోవే రాయాలి. —సం॥

జపాన్ ఆర్థ్ర చీరలు, టెలివిన్ నూటం గులు, రెడీమేడ్ ఉడుపులు, క్యాంపూ, వై లాస్ సాక్సు, వగైరాలకు ఆర్థర్స్ సాంఘికకై నెంకు రూ. 650 జీతముపై లేక మంచి కవిషన్ వడల్తిమిద సేల్సుమెన్ కావలెను. శాంపిల్స్కు ప్రాయండి.

ఉచితం: ఉచితం!! ఉచితం!!!

వి రకం తెల్లవచ్చులైనా సరే వావి రంగు మరీయి యోజ్రునుచ్చలరంగు, మా ప్రభృత జాషణం “డాగ్ వివాక్” వాడిన యెడల మూడుదినమలలో మారును. అటు పైన మామూలు వర్షంవలె నుండివున్న ప్రచారం కొత్తకు 1 నీటిపంపు ఉదితంగా పంపెదమ. వెంటనే వాయండి.

నాయదా చెలింపు పఠతిన నెంకు
దు. 10 కట్టి ప్రానోనీనక బొందండి.

తాలోకా సువర్ణ అలా వచ్చేసరికి అశ్వ
దంకావుంది హరిప్రసాద్ కు.

హరిప్రసాద్ ను తప్పించుకువచ్చి కుప్పలో
కూర్చుంది సువర్ణ.

‘నేను మీ యింటికి వచ్చేశాను.’ అంది.

‘యిది చాల బావుందండీ. మీరు చెప్పక
పోయినా అది తెలుస్తూనేవుందిగా’ నవ్వుతూ
అన్నాడు హరిప్రసాద్.

‘అలాకాదు. మీ యింటాళ్ళ శాశ్వతంగా
వుండటానికి వచ్చేశాను.’

అయోమయంగా చూశాడు హరిప్రసాద్.

‘మీరేం చెప్పన్నాం? నాకు అర్థం
కావడంలేదు. యింటాళ్ళ అలిగివచ్చారా?’

‘లేదు.’ అంటూనే తలవంచుకొని అంతా
చెప్పింది చెప్పింది సువర్ణ.

చిన్నగా నిట్టూర్చాడు హరిప్రసాద్.

‘నిజం. కృష్ణ చెప్పింది చాల నిజం
మనదా! కృష్ణనే శేకపోయివుంటే నేను
ఈనాడు యాస్థితిలో వుండేవాణ్ణి కాను.
నేను మిత్రద్రోహిని, కృతఘ్నుణ్ణి కాతేను’
బాధగా అన్నాడు హరిప్రసాద్.

‘అంటే?...ఓస్త్రీ మిమ్మల్ని కోరి
వస్తే మిత్రద్రోహిని అవుతాననే భయంతో
చెల్లించామని నిర్దాక్షిణ్యంగా చెప్పగలరా?’
సూటిగా చూస్తూ మెల్లిగా అంది
సువర్ణ. స్వరంలో ఎక్కడలేని బాధంతా
వుంది.

‘నిజమే. సువర్ణలాంటి కన్య తనకు
తానై ప్రేమించాననిస్తే, అందులో
స్త్రీ ప్రేమ అనేది ఎరుగని తన దగ్గరికి
వస్తే ఎలా వద్దనగలదు? పైగా అంత
కంటే అదృష్టం ఏముంటుంది తనలాంటి
వాడికి.

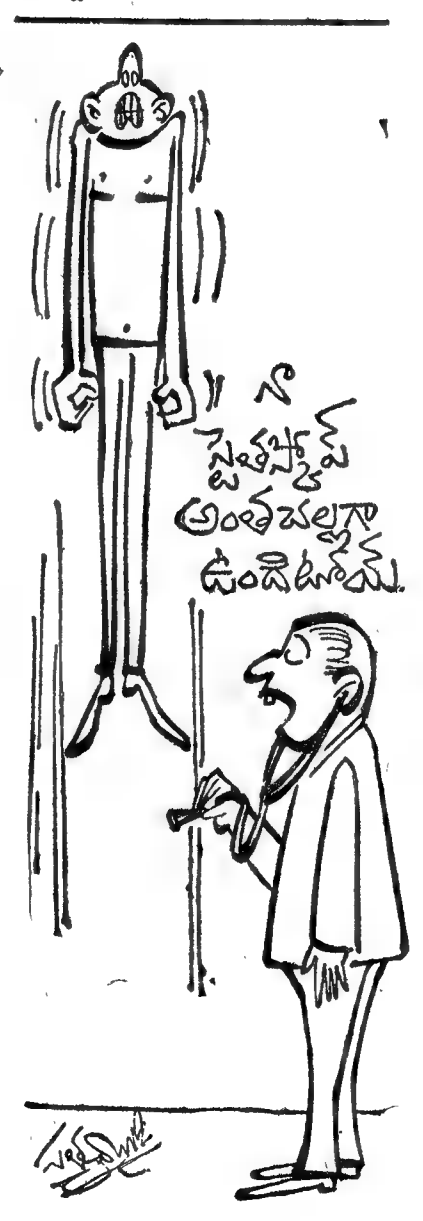
మొట్టమొదటిసారి సువర్ణ సున్నిత
మైన చేతిని తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు
హరిప్రసాద్.

‘ఈక్షణంనుంచి మువ్వ...నా దానలు
మనల్లా!’ ప్రేమగా అన్నాడు.

స్త్రీకి ఎవరో ఒకరు తనని ప్రేమించే
వాళ్ళ కావాలి’ అలా లేకుండా ఓక్షణం
కూడ జీవించలేదు. తల్లిదండ్రుల్లా ప్రేమించి
న అన్నా వదినల్లు విడిచిపెట్టిన సువర్ణ
హరిప్రసాద్ మనసు తెలుసుకునేంతవరకు
నడిసంద్రాన నావలా వణికిపోయింది. హరి
ప్రసాద్ ప్రేమతో ‘నువ్వు నా దా న వు
మనల్లా!’ అనగానే అతని ఒళ్ళో వాలి

వెళ్ళి వెళ్ళి విడ్రేసింది’
అంతా రాత్రే ఆహారాని విడిచిపెట్టు
శారు. బొంబాయిలో పిరిపడిపోయారు
హరిప్రసాద్, సువర్ణలు.

* * *
మరుసటిరోజు వార్డ్ డాక్టర్ చెప్పిన
మాటలు విని ఆశ్చర్యపోయింది సువర్ణ.
‘అన్నయ్య...నేను ఈ కేసు తీసుకోను అని
అంత ఖచ్చితంగా చెప్పిన అన్నయ్య...వారికి
అవరేషన్ చేస్తాడా?’ అనుకొని.
ఎంతో సంతోషపడిపోయిన సువర్ణ
మనసుతో అవయత్నంగానే అనుమానం
బయల్పడింది.

‘ఆయనమీది కోసంతో విడ్రేకిపోయాడు’
స్త్రీనో.’ వణికిపోయింది.
తెల్లటి బెడ్మీదపడుకున్న హరిప్రసాద్
మోహంవైపు చూసింది.

మోహంలో మునుపటి కళాకాంక్షలు
శేకపోయినా పెదపురిమీద తరగని ఆ చిరు
నవ్వు నిర్మలంగా అల్లాగే వుంది.

* * *
కృష్ణమోహన్ హరిప్రసాద్ ను, సువ
ర్ణను మరీ కలుసుకోలేదు. అవరేషను
ధియేటరులో డాక్టరు గా ఓ సారి
హరిప్రసాద్ ను పరిశీలించాడేగాని మరింకేమీ
మాట్లాడలేదు.

మరుసటిరోజే హరిప్రసాద్ కు కృష్ణ
మోహన్ చేసే మేజర్ అవరేషను.

* * *
హరిప్రసాద్ ను అవరేషను ధియేటరు
లోకి తీసికెళ్ళుతూవుంటే ఒళ్ళంతా కళ్ళు
చేసుకొని చూసింది సువర్ణ.

కళ్ళతోనే చిన్నగా నవ్వాడు హరి
ప్రసాద్.

మంగళసూత్రాల్ని భక్తిగా కళ్ళ కడు
కుంది సువర్ణ.

ఓ ఆయన నిముషాల్లో తెల్లటి పాద
వైన కోటుతో గంభీరంగా అవరేషను
ధియేటరు ముందుకువచ్చి నిలబడ్డాడు
కృష్ణమోహన్.

ఓక్షణకాలం అలా నిలబడిన కృష్ణ
మోహన్ను చూడగానే మనసులో ఎన్నెన్నో
అశలురేగాయి. పరిగెత్తికెళ్లి ఏమేమో
చెప్పాలనుకుంది. అంతలోనే నిర్లక్ష్యంగా
తోపలికి అడుగుపెట్టాడు కృష్ణమోహన్.

పాలిపోగుమీద నీళ్ళు చల్లినట్లు
య్యింది సువర్ణ కు.

ఎంతో యిదిగా అణగద్రొక్కుకుం
టున్న అనురూపాలన్నీ విషసర్పాల్లాగ
చుట్టుకున్నాయి మరీ.

అక్కడున్న వారంతా తనవైపు జాలిగా
చూస్తున్నట్లు నిపించింది.

తన మధుట అప్పటికప్పుడే కుంకుమ
తుడుచుకుపోతుండేమో నర్సుభావం మరీ
పిచ్చిగా చేసేసింది.

క్షణక్షణానికి వాచీ చూసుకుంటున్నా
గడియారంలోని ముల్లు కదలనట్లు కవి
స్తూంది. ఇంతలో ప్రక్కనార్డులోనుండి
వివరో స్త్రీకెప్పున విడిచిన శబ్దం.

**పురికిచెడి మఠిగళూట్రాల్ని తడుము
కుంది సువర్ణ.**

* * *
అవరేషను ధియేటరులోనుండి బయటకు వచ్చిన కృష్ణమోహన్ చిన్నగా నిట్టూర్చి సుదుటపట్టిన చెమటను కర్పిపుతో తుడుచుకుంటూ విలపిస్తాడు. దరిదాపులో సువర్ణ విక్కడా కన్పించలేదు. చిన్నగా గొణుక్కున్నాడు 'చెల్లాయ్!' అని—
ముంతలో నర్సువచ్చి ఓ కాగితం

నవ్వుజాతకుడు

అందించింది.
'లోపలన్న పేషంట్లు మిసెస్ మీకి మున్నారు సార్' అని.
అత్రుతగా విప్పాడు కృష్ణమోహన్.
'అన్నయ్యకు,
రెండేళ్ల క్రితం ఆయనకు కాన్సర్ అని తెలిసిన క్షణంనుంచే డాక్టర్లందరూ ఆయనమీద ఆశ వదిలేశారు. డాక్టర్లందరూ ఆశ వదిలినా ప్రాణమున్నంత వరకు

నా ఆశని చంపుకోలేను కదా. కన్పించిన ప్రతి డాక్టరుకూ మాపించాము. చివరికి బొంబాయిలోని డాక్టరు జగన్మోహన్ 'కాన్సర్ స్పెషలిస్టు ఒకరున్నారు. కన్సల్టేషన్ చేయమని' నీపేరు చెప్పాడు. నీ దగ్గరికి వచ్చేదాకా నాకు ఆ డాక్టరు నువ్వనని తెలియదు. ముందే తెలిసివుంటే వచ్చేదాన్ని కానేమో? ఏమైతేనేం వచ్చాను. నువ్వు ఈ కేస్ తీసుకోసని చెప్పి, మళ్ళీ నువ్వే తీసుకునేసరికి నా మనసు వద్దనుకున్నా కీడును శంకిస్తోంది. పైగా నువ్వన్న మాటలు యింకా బాగా జ్ఞాపకం వున్నాయి. నిజమే అన్నయ్యా! ఆయన పున్నవాడికి ఏం చెయ్యకపోయినా బ్రతుకుతాడు. లేనివాడికి ఏం చేసినా బ్రతకడు. అలాగని డాక్టరుకు మాపించకుండా వుంటామా? మానవ నైజం తాని విచిత్రమైంది. వేదాంతం మాట్లాడుతూనే పంపిర తావత్రయం కోసం గింజాకుంటాడు. నా వంతున్న కోసం, ఆయన బ్రతుకుతారనే ఆశకొద్దీ నువ్వు ఆశ రేషన్ చేస్తానంటే తానంతోషమైంది. కాని ఏదన్నా అయితే... నాకు నీమీద కలిగిన అనుమానాన్ని మర్చిపోలే నన్నయ్యా. జీవితాంతం మర్చిపోలేను. నా దురదృష్టానికి నువ్వే కారకుడవు అన్న విషయం మరువలేను. పైగా ఆయన లేకుండా జీవించనూ లేను. నా సుదుట తుంకును లేకుండా బ్రతకనూలేను. ఇది చన్నయ్యా!
మా యిద్దరికీ నువ్వు పెళ్ళి చెయ్యకపోయినా కనీసం యిప్పటికైనా నీచెల్లాయి వూదజూన్న అతం చేసుకున్నా ననుకుంటాను.
నీ,
'సువర్ణ'
కాగితం మడిచి, కృష్ణమోహన్ బయట పుగా నిట్టూర్చాడు.
లోపలికెళ్ళి హరి ప్రసాద్ నైపు చూశాడు. మత్తుమందులోనిర్మలంగా నిద్రపోతున్నాడు హరి ప్రసాద్. యింకొద్దీ సేపట్లో లేవచ్చు 'లేచి నా సువర్ణ ఏదని అడిగితే?'
విరక్తిగా నవ్వుకున్నాడు కృష్ణమోహన్.
'కాన్సర్ కోరల్లోనుండి బ్రతికి బయట పడ్డ నీ హరి అదృష్టవంతుడే చెల్లాయ్! ...కాని...కాని వాడు పన్నజాతకుడే.'
తను కొలకుల్లోనుండి రాలబోతున్న నీటిని కానగోటితో తుడిచేసి, ధియేటరు బయటికి వచ్చేవాడు కృష్ణమోహన్.

ప్రొ॥ అల్లాడి రామకృష్ణన్

మద్రాసులో గణితశాస్త్ర పరిశోధనా సంస్థ డైరెక్టర్ ప్రొ. అల్లాడి రామకృష్ణన్ గారు గణితశాస్త్రంలో అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి కలవారు. వీరి ప్రచురణలు వందపైస వున్నాయి. వీటిలో అధికభాగం విదేశ పత్రికల్లో ప్రచురితమయ్యాయి. వారి పరిశోధనలు ఖగోళ భౌతికశాస్త్రం, కాస్మిక్ కిరణాలు క్షేత్ర పీఠాంతం, మూలకణాల (ఎలిమెంటల్ పార్టికల్స్) మొదలైన రంగాల్లో సాగాయి. జూరిచ్ యూనివర్సిటీకి చెందిన ప్రొ. డబ్ల్యు. హైట్లర్ అవ్వసంమిద ప్రొ. రామకృష్ణన్ కాస్మిక్ కిరణాలగురించి గ్రంథం ఒకటి రాసారు. ఇది 1962లో పెర్లమన్ (పెన్ అండ్స్) వారిచే ప్రచురితమయింది. 1968లో ఈ గ్రంథాన్ని రష్యన్ భాషలోకి అనువదించారు. వీరి గ్రంథం ఇంకొకటి అకడమిక్ (పెన్ అమెరికా) వారిచే ప్రచురించబడుతోంది. ప్రొ. రామకృష్ణన్ గారివద్ద అనేక మంది విద్యార్థులు శిక్షణ పొంది, డాక్టరేటు బిరుదులు సంపాదించారు. నిజానికి మన దేశంలో కేవలం గణితశాస్త్ర పరిశోధనలకోసం ఉద్దేశించబడిన సంస్థ మద్రాసు సంస్థ ఒక్కటే అని చెప్పవచ్చు.

ప్రొ. రామకృష్ణన్ వయస్సు సుమారు 50 సంవత్సరాలు. విద్యాభ్యాసం మద్రాసు యూనివర్సిటీలో జరిగింది. తర్వాత మాన్ చెస్టర్

యూనివర్సిటీ (ఇంగ్లండ్)లో పి. హెచ్. డి. డిగ్రీ తీసుకున్నారు. కొంతకాలం మద్రాసు యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్ గా పనిచేశారు.

ప్రొ. రామకృష్ణన్ మొత్తం 15 దేశాల్లో 67 విశ్వవిద్యాలయాల్లోనూ, ఇతర పరిశోధనా సంస్థల్లోనూ విజిటింగ్ ప్రొఫెసర్ గా పని చేశారు. వచ్చేందు దేశాల్లో జరిగిన 20 అంతర్జాతీయ సమావేశాల్లోనూ, పదమూల్లోనూ పాల్గొన్నారు. వీరు యువ శాస్త్రజ్ఞుల్ని తరిగేరు చెయ్యడంలో, వారిలో వృజనాత్మక శక్తిని, స్వతంత్రంగా ఆలోచించే శక్తిని పెంపొందించడానికి మాత్రమే పద్ధతుల్ని అనుసరిస్తున్నారు.

—డా॥ ఆర్. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి.

జరిగిన కథ

మొదట, సుందరం, ప్రకాశం, శకుంతల, శక్తి సుభద్రమ్మగారి సంతానం. పొలంమీద పెచ్చె అదాయమూ, ముకుందం తెచ్చే కొద్ది పాటి జీతమూ వాళ్ళకి జీవనాధారం. విశ్వనాథంగారు ఆ కుటుంబానికి ఆవుడు. సుందరం తెలివైన వాడు. ఆటనికీ, మద్రాసు వెళ్లి 'బియ్యం' చదవాని వుంటుంది. మొదట కొంత వెనకాడినా ముకుందం అతని అభిలాషని తోసిపుచ్చలేక పోయాడు. సుందరాన్ని అందరూకలిసి మద్రాసు పంపిస్తారు. చదువుమీద శ్రద్ధచూపని శకుంతల మనస్తత్వం గ్రహించి ఒక మంచి సంబంధంచూసి వెళ్లి చేసిస్తారు. సుందరం చదువు పూర్తి చేసుకుని వస్తాడు. ముకుందానికి పెళ్లి అవుతుంది. విశ్వనాథంగారు చనిపోవడంతో ఆయన కొడుకులు అప్పు తీర్చమని తొందరపెడతారు. సుందరానికి గొప్పంటి సంబంధం కలిసినప్పుంది. అతనికి రమణితో అట్టహాసంగా పెళ్లివుతుంది.

7

అలా మరో నాలుగురోజులు గడిచాయి—
ఆదివారం మధ్యాహ్నం అందరి భోజనాలూ అయి ఇంచుమించు వసులన్నీ అయి పోయాయి; వీధిలో జట్కా ఆగిన చప్పుడుంది.

'బండగనట్లుంది— మన గుమ్మంలోనే ఏమో చూడండ్రా' అంటున్న సుభద్రమ్మగారి మాటలు పూర్తికాకుండానే.

'అన్నయ్యా వాళ్ళూ వచ్చారమ్మా' అంటూ ఒక్క గొంతులో లోపలికివచ్చి ఆముక్క కాస్త చెప్పేసి మళ్ళీ అంత హడావిడిగనూ వీధి గుమ్మంవేపు వెళ్లి పోయింది శక్తి.

నియించినంత మట్టుకే రెండు మెతుకులు తిని బద్ద కంకా నడుంవాల్చిన యశోద పేసరు చదువు కుంటున్న ముకుందం గదిలోంచి ఇవతలికి వచ్చారు—

వాళ్ళు బండిదిగి లోపలికి వచ్చారు. సామానుతెచ్చి లోపంపెట్టి డబ్బు తీసుకు వెళ్లిపోయాడు జట్కా అబ్బాయి—

పెళ్ళిలో చూసినప్పటికంటే కాస్త బొద్దుగా మరి వచ్చగా కొద్దిగా అలిసి పోయినట్లు కనిపిస్తున్న కోడలిని చూడగానే సుభద్రమ్మగారికి చటుక్కున ఏదో తోచింది. 'సరే— అడగటానికి టైమే రాదా ఏమిటి, ఇప్పుడే ఏమంత మంచి పోయింది!' అనుకుంటూ మరేవో కుశల ప్రశ్నలువేస్తూ కూర్చుంది—

గదిలోంచి వస్తున్న శంకుతలచి చూస్తూ 'సారీ చెల్లాయి, నీ కూతురి బాలాసారె చేల్వికి రాలేకపోయాం— అలా అని బహుమతి ఎగగొట్టంటే' అన్నాడు సుందరం—

కాస్తేపు పలకరింపుకోటాలూ అవీ అయ్యాక 'ఉండండి— చన్నీళ్ళు పోసుకోవద్దు— నీళ్ళపొయ్యి క్రింద కాస్త మంట వేస్తాను' అంది సుభద్రమ్మగారు స్నానానికి లేవబోతున్న కొడుకూ కోడల్ని పుద్దేశించి. ఆ తరువాత, 'శక్తి, కాస్త పొయ్యి అంటించి రామ్మా.' అంటూ చిన్నకూతురికి పురమా యించింది ఓమూల పెన ఎండ మండి పోతున్నా.

అప్పటికే యశోద కుంపటి అంటించి పాలు వెప్పబెడతేంది ఉదయం తీసి వుంచిన డికావన్ తో కాఫీతీపి ఇవ్వటానికి— వాళ్ళు కాఫీలుతాగి స్నానాలు పూర్తి

చేసుకువచ్చేసరికి సుభద్రమ్మగారు మళ్ళీ ఎలాగో వంట పూర్తిచేసింది కోడలి పాయంతో—

భోజనాలు అయితరువాత తీరుబడిగా పెట్టి తెరచి అత్తగారికి అడబిడ్డరికి తోటికోడలికి మద్రాసునుంచి తీసుకు వచ్చిన చీరలూ రవికలగుడ్డలూ పెక్కితీసి చావమీద వరుస్తూ 'ఇండ్లో ఎవరికి నచ్చినవి వాళ్ళు తీసుకోండి.' అంది రమణి— శకుంతల కొడుక్కి కూతురికి ఖరీదైన దుస్తులు ఇచ్చింది— ఆ తరువాత ఖరీదైన పెన్నుతీసి ప్రకాశానికి ఇస్తూ, 'అప్పు డెప్పుడో అనుకున్నారట మీ అన్నయ్య; నీకో కొత్త పెన్ను కొని యివ్వాలని— అది ఇన్నాళ్ళకి పండింది— తీసుకో.' అంది అవన్నీ చూస్తున్న సుభద్రమ్మగారికి ఆశ్చర్యంతో క్షణం నోట మాటరాలేదు— ఖర్చు పెట్టటానికి కూడ అలవాటు వుండాలి— భాగ్యవంతుల ఇంట పుట్టి పెరిగిన రమణికి అన్ని సరవాలూ మర్యాదలూ తెలుసు. అనుకుని పొంగి పోయింది— అభిమానంగా కోడలి ముఖంవంక చూస్తున్న ఆవిడికి ఇంతకుమునుపు అడగా అమకున్న విషయం గుర్తువచ్చింది— ఎలా అడగాలా అని ఆవిడ ఆలోచిస్తూండగా సుందరమే అన్నాడు చిన్నగా నవ్వుతూ, 'పెట్టిలోంచి ఇవన్నీ తీసిన దానిని మరి మీ అమ్మగారు మా అమ్మకి స్పెషల్ గా వ్రాసిఇచ్చిన పుత్రరంకూడ తీసిఇయ్య' అని—

రమణి చెక్కిళ్ళు ఎర్రబడిపోయాయి— మొగ్గలా ముడుచుకుపోతూ, 'ఛ ఏమిటింత

మందిలో అలా అన్నారు. అన్నట్లు చిరు
కోపం తెచ్చుకుంటూ భర్తవంక చూడ
బోయింది.

‘ఇంకా పుక్తరం ఎంకా—నేను
గ్రహించుకున్నానులే’ అంది సుభద్రమ్మ
గరు ఆస్వయంగా కోడలి తల నిమరుతూ.

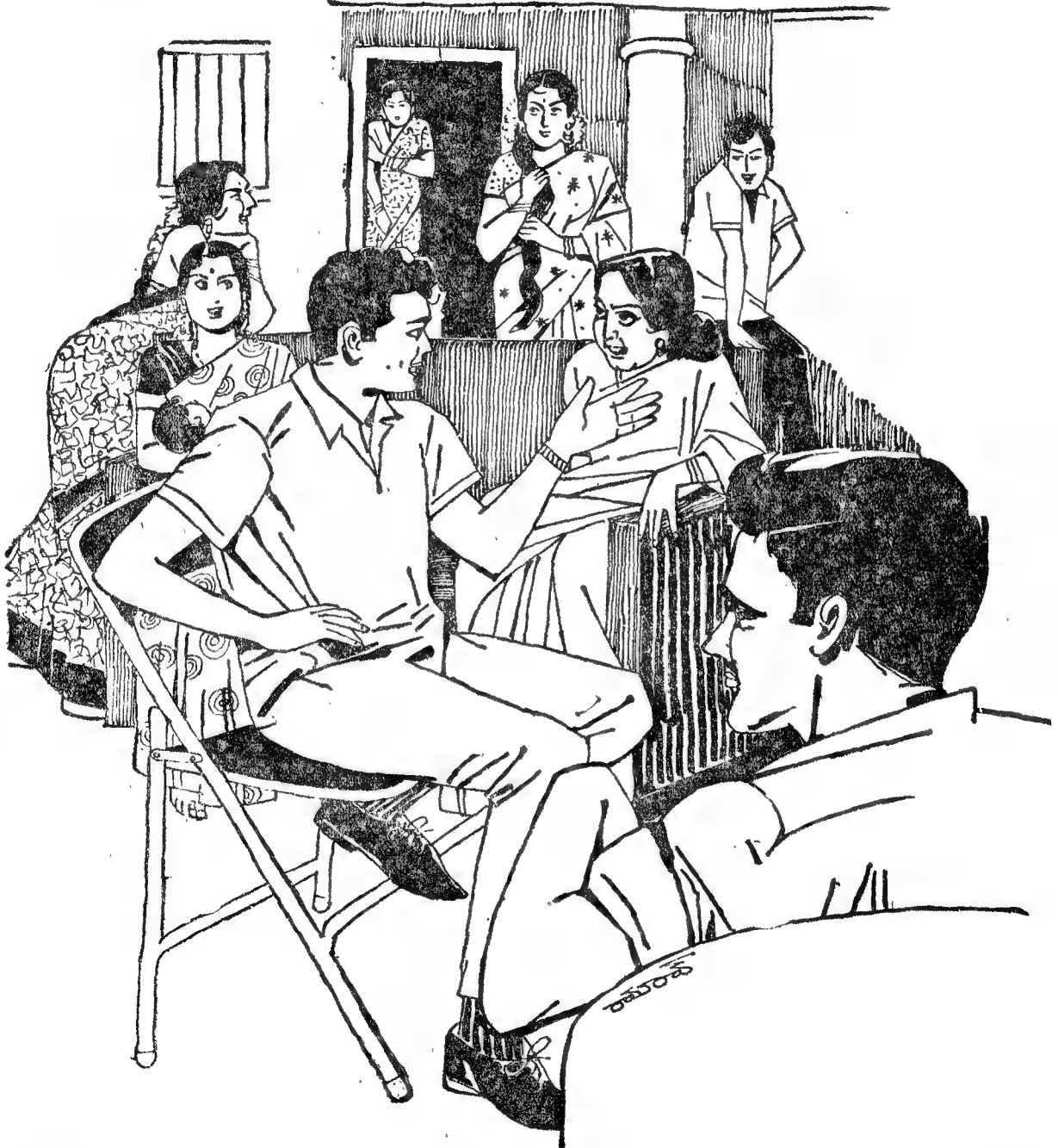
ఆ హడావిడిలో మెల్లిగాలేచి అవ్వలికి
జారకోబోయిన యశోద చెయ్యి పట్టుకుని
దగ్గర కూర్చోపెట్టుకుంటూ శకుంతల
రమణిని పుద్దేశించి.

‘ఇదుగో, మీ అక్కయ్య నంగతి
ఈపాటికి కనిపెట్టేసే పుంటాపు—ఇవాళ
మీరు వచ్చారని లేని ఓపిక తెచ్చుకుని
సరదాగా ఈమాత్రం తిరుగుతోంది కాని
అనలు ఈ వేదికతో చిక్కి నగమయి
పోయింది పాపం...’

యశోదకి వచ్చేసిగు ముంచుకువచ్చింది.
‘ఛ—ఏమిటిబాబూ ఈవిడకాస్తయినాసిగ్గు,
సంకోపం లేకుండా ఇలా మాట్లాడేస్తుంది
—వయస్సు చూస్తే నాకంటే కాస్త

బూటాగా వుంటుందేమో—అంటే—
ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టేసరికి పెద్ద
ఆరిందలా అన్నగర్ల ఎదురుగా కూడ
జంకూ గొంకూ లేకుండా అన్నిఖబుర్నా
చెప్పేస్తుంది.’ అనుకుంటూ, ఎవరి
మొహం నంకా చూడలేక తల వ్రక్కుకీ
లిప్పేసుకుని, ‘మధ్యాహ్నం కాఫీకి కాసిని
నీళ్లు కుంపటిమీద పడేసి వస్తాను.’
అంటూ లేవబోయింది.

‘కాఫీకి ఇప్పుట్టుంచీ తొందరేమిట—

వరసాలేదు. కాస్తేపు కూర్చో - మీ అడ
బడుచు హాస్యాలు నీకు కొత్తకాదుకదా.
అంది సుభద్రమ్మగారు.

'ఇదుగో, రోజూ అమ్మా నేను
దొట్టాడుకుంటున్నాం - మననడు కావా
అంటుంది అమ్మ - కాదు కోడలు కావా
అంటాను నేను - ఇప్పుడు ఒకరికిద్ద
రయ్యారు కనుక ఒక్కరైనా వాకోరిక
తీర్చాలి మరి - ఇప్పుడే చెప్పేస్తున్నా.'
అని శకుంతల అంటూంటే.

'ఇద్దరూ కోడళ్లే అయితే ఏం చెప్పావు.'
అన్నాడు ముకుందం.

'ఏ మక్కా - కొంపతీసి ఇద్దర్నీ
చేసుకుంటానంటాడా మీ అబ్బాయి.'
అంది శశి.

'అబ్బే అంత అవ్యయంగా మాట్లా
డను - ఇద్దరిలో పెద్దదాన్ని చేసుకుంటాను.'
అంది శకుంతల.

సుభద్రమ్మ ముసిముసిగా నవ్వుకుంది
లోళ్లనూటలు వింటూ. 'బాగ నేవున్నాయి
హాస్యాలు, వాగ్దానాలాను - అక్కడికి
అంతా నీ పెత్తనమే అయినట్లు... -
తల్లిమాటలు వింటూ తగ్గాకి పిద్దరడ
దోయింది శకుంతల. 'అది సరేకాని,
ఇండాక మీ వదిన్ని ఓ సంగతి అడిగవు.
గుర్తుందా - అంటేవి తను ఎంత బాగా
గ్రహించుకోగలదో ఒక్క సంఘటన చెప్తే
తెలుస్తుంది మీకు.' అన్నాడు సుందరం

ఆశలూ - అనుభవాలూ

వెళ్ళిరింతగా భార్యవంక చూస్తూ.

'అహ - చెప్పిద్దు.' అన్నట్లు కళ్ళ
తోనే వారింది రమణి.

'ఏం ? ఫరవాలేదు చెప్పనీ.' అని,
'మద్రాసులో రమణికి ఓ స్నేహితురాలు
దొరికింది - శ్యామల అనిపిపేరు - ఆ మధ్య
ఎప్పుడో అవిడ మాయంటికి వచ్చి తను
మర్నాడు పూరికి వెళ్తున్నానని చెప్పిం
దిట - ఇప్పుడెందుకూ, వండగలూ అవీ
ఏం లేవుగా, లేకపోతే శలవుపెట్టి సరదాగా
మీరిద్దరూ వెళ్ళివస్తున్నారా - మళ్ళీ
ఎప్పుడు రావటం అని అడిగింది రమణి
- వెళ్ళటం భద్దరం కలిసే వెళ్తాం -
నన్ను అక్కడ దించేసి ఆయన వెంటనే
వచ్చేస్తారు - మా అమ్మకి పురిటిర్జాలు
అందుకు నేను రావటం కాస్త అలశ్యం
అవుతుంది అందిట ఆ అమ్మాయి -

సరే ఆ తరువాత రెండు మూడునెలలు
పోయాక ఆ శ్యామల మొగుడు కృష్ణ
మూర్తి మాయంటికి వచ్చి,

'ఏమండోయ్ మీ శ్యామలకి కొడుకు
పుట్టాడు.' అన్నాడు సంబరంగా - 'ఓ -
కంగ్రాచ్యులేషన్సు.' అని నేను అనే
లోపునే ఈవిడ ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు
విప్పార్చుకుని, 'అదేమిటి, - వాళ్ళమ్మ
పురిటికి వెళ్తున్నానని చెప్పింది - అంది'
అని సుందరం చెప్తూంటే అక్కడ

కూర్చున్నవారంతా ఒక్కసారే కిసుక్కున
నవ్వేశారు.

'ఆ - మరి - ఆ మృద త నే మ న్నా
డవ్వయ్యా.' అంది శకుంతల ఆ దృశ్యాన్ని
పూహించుకుని పడీపడి నవ్వుతూ - రమణి
కూడ వాళ్ళతోపాటు సరదాగా నవ్వేసింది.

'ఏమంటాడు - మా అత్తగారికి కూతురు
పుట్టిందిరేడి - అయినా మీ స్నేహితురాలి
సంగతి మీకు తెలియలేదా అన్నాడు అంత
కన్నా రెట్టించు ఆశ్చర్యంతో నోరు
తెరుస్తూ...

'ఆ - ఆ అమ్మాయి బాగా ఒడ్డూ
పొడుగ్గా వుంటుంది - మరి కాస్త ఒట్టూ
పట్టిందేమో అనుకున్నానే కాని నాకేం
తెలియలేదు.' అంది రమణి అమ్మాయి
కంగా.

'బాగుంది.' అంది సుభద్రమ్మగారు
తలుచుకు తలుచుకు నవ్వుకుంటూ.

'నీ శలవ ఎప్పటిదాకా వుంది.' కాస్తే
పటి తరువాత అన్నాడు ముకుందం
సంభాషణ మరోపేపుకి మళ్ళిస్తూ.

'ఎన్నాలో ఎక్కడ, రేపు ఫన్సుకి
అగ్గినులో చేరింది...

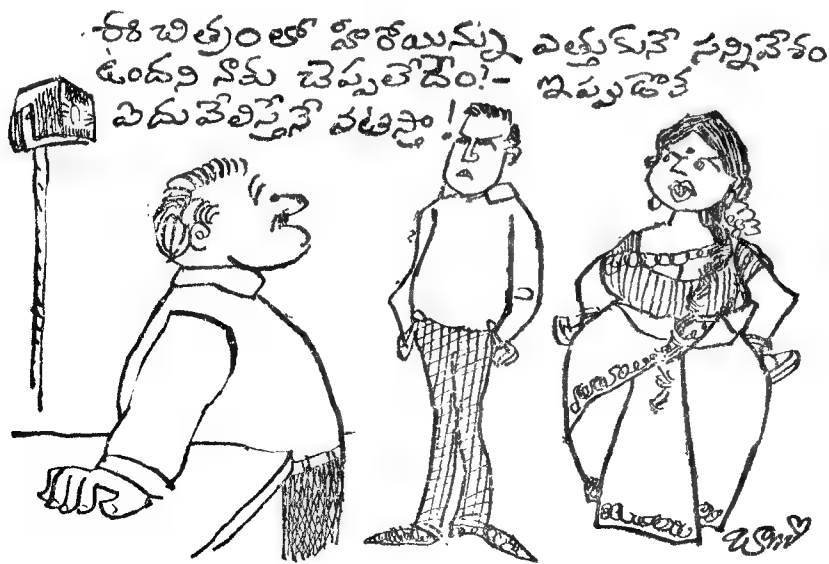
'అదేమిటి - వట్టుమని పదిర్జాలయినా
వుండకుండా వెళ్ళిపోతా - చీనీ శలవ
పొడిగించరా.' అశగా చిన్నకోడుకు
మొహంతోకి చూసింది సుభద్రమ్మగారు.

'ఇప్పుడు వీలుకదర్నూ - ఓ ఫారిన్
స్కాలర్షిప్ కి ప్రయత్నం చేస్తున్నాను -
మద్రాసు వెళ్లి ఆ ప్రవహారాలేవో చూసు
కోవాలి...

'ఫారిన్ వెళ్తున్నావా -' ఇంచుమించు
అంతా ఒక్కసారే సంతోషంగా అడిగారు.

'ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాను - ఇంకా
నిశ్చయంగా తెలలేదు.' అన్నాడు సుందరం
ససిగేస్తున్నట్లు.

'మీకు అన్నింటికీ అనుకూలమే - చూ
అన్నయ్య సంగతి మీకింకా బాగా తెలి
యదు - తను తలుచుకున్నాడంటే ఆ పని
పూర్తయిందా మరి నిద్రకూడ పొడు -
ఒకపేళ ఆ రమేష్ ద్వారా పని సామకూలం
కాకపోతే మరి మహేష్ నెవరినైనా
పట్టుకుంటాడు కాని ఆ ప్రయత్నాన్ని
అలా మధ్యలోనే విరమించుకోడు - ఓ
కొద్దిరోజులు అటూ ఇటూ అవుతుందేమో
కాని, మీరు వెళ్ళటం మాత్రం భాయం.'

అంది రమణి వుల్లానంగా కళ్ళు తిప్పుతూ.

‘ఆ రమేష్ విశ్వప్రయస్ సేహతుడు— చిన్నప్పుడు నీల్లింటోనేవుంకి చదువుకుని పైకి వచ్చాడు— అభిమానం అతనికి బాగా వుంది — అసలు ఈ స్కాలర్షిప్ విషయం అది సజెస్టు చేసింది అతనే — అనుకోకుండా అనకాశం వస్తూంటే నాకూ వదులుకోబుద్ధికావటం లేదు— ఉద్యోగం గురించి ఏమీ ఆలోచించకు— ఇప్పుడిది రిజైన్ చేసేయి— తిరిగి వచ్చాక ఇంతకన్న పెద్ద స్కేలుమీద జాబ్ ఇప్పించే పూచీ నాది అంటున్నారు విశ్వ బాబాయి.’ ఎవ్వరూ అడగకపోయినా తనకై తనే అన్ని విషయాలూ చెప్పాడు సుందరం ఏమిటో ఇబ్బందిగా ఎటో చూస్తూ.

‘మీరా జాబ్ విషయం మాత్రం మరిచి పోయేలా లేదు — ఫారిన్ డిగ్రీతో వచ్చిన మీకు ఈ కంపెనీ అన్న మాటేమిటి ఎవ్వరైనా సరే కళ్ళకద్దుకుని మరి ఇస్తారు పుద్యోగం’ అంది రమణి, దర్పంగా కళ్ళూ తలా తిప్పుతూ.

పెళ్లయి ఏడేనిమిది నెలలు అయి దేమో — అంటే — ప్రక్కని అత్తగారు

బావగారు అంతా పున్నారనే మొహాహూటం అయినా లేకుండా రమణి అలా మొగు డితో మాట్లాడేస్తూంటే సుభద్రమ్మ గారి కేమిటో కాస్త ఎబ్బెట్టుగా అని పించింది— ఆ అసంతుష్టి అవిడి కళ్ళూ మొహం కాస్త చిట్టెంపుకోటంతో వ్యక్తం చేసేసుకుంది కాని అది ఎవరికంటా మాత్రం వడలేదు.

‘చేతిలో పున్న పుద్యోగంకూడ వదులు కొని వెడతాడన్న మాట— సరే— ఆ మంచి చెడ్డల్నినీ వాడికి తెలియవా... అయినా భార్య బావ మరిది వాళ్ళంతా ప్రోత్సహించి పంపిస్తూంటే అర్థంలేని అనుమానాలు నేను వెలిబుచ్చటం ఏమిటి’ అనుకొని, వోటి చివరిదాకా వచ్చిన మాటకూడ అడగటం మానేశాడు. ముకుందం.

‘ఇంతకీ అసలు ఎప్పుడు బయలు దేహలేమిటి’ అంది సుభద్రమ్మగారు పూరుకోలేక.

‘తెలియదమ్మా — అన్నీ విశ్వయం అయ్యాక వ్రాస్తాను’ అన్నాడు సుందరం.

కాసేపు వాతావరణం నిశ్శబ్దంగా మారిపోయింది. ఎవరి మట్టుకి వారే

మాట్లాడటానికి మరేమీ లేదన్నట్లు ఎటో చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

‘ఫారిన్ వెళ్లి చదువుకోటం అంటే మాటలుకాదు— ఈ పూరి మొత్తానికి ఏ ఒక్కదగ్గరో పున్నారేమో అలాంటి చదువు చదివి వచ్చినవాళ్ళు— తమ ఇంట్లో వ్యక్తికి అలాంటి అవకాశం, అదృష్టం రాబోతోంది అంటే అందరికీ ఎంతో సంతోషంగానూ వుంది— ఇదీ అని చెప్ప లేని మరో భావంకూడ అందరి మనస్సు లనీ కొద్ది క్షణాలు కప్పకుపోయింది— అందుకే ఆ మానం.

ఆ తరువాత ఆ సంతోషణ మరేమో విషయాలమీద జరిగింది కాసేపు.

వాలుగురోజులు గడిచిపోయాయి— మర్నాడే సుందరం భార్య మద్రాసు వెళ్లి పోయేది.

సుందరానికి ఇష్టం అని పెసరవప్పు పూర్ణ బబ్బట్టు చెయ్యాలని తల పెట్టింది సుభద్రమ్మగారు అవాళ— వంట పిండివంటా రెండూ చూసు కంటోన్న అవిడ దగ్గరికి ‘అమ్మా’ అంటూ గాలివానలా హడావిడిగవచ్చి వడ్లాడు ప్రకాశం చేతిలో పేపరుతో.

శింగార్ శింగార్ శింగార్

శింగార్

అందమైన బొట్టు

శింగార్ కుంకుమతో మీ అందమునకు మెరుగులు దిద్దుకోండి ఆరోగ్య రక్షకముగా శయ్యించుకొనిన శింగార్ మీ దుస్తులు అద్భుతమైన శగిరినట్లు ఉండేలా వివిధ అకర్షణీయమైన, తళతళలాడే రంగులతో లభిస్తోంది.

శింగార్ కుమ్-కుమ్

పారమౌంట్ ప్రొడక్ట్స్, బాంబాయి-31 డి.డి.

16-9-69

ఆంధ్రసాహిత్యము

45

పండితద్వీగపాలాదామ్యలపారి

అరుణ

ప్రీతి
అర్చ్య సాభాగ్యానికి
1898 నుండి ప్రసిద్ధిగాంచినది

ఆయుర్వేదాశ్రమం

(బ్రౌవేట్) లిమిటెడ్
100, బి.సి.రోడ్ మదరాసు-7.

వాయిదాలచెల్లింపు పైట్రాన్సిస్టర్

రు. 285/- వెలగల
వనం చ ప్రఖ్యాత
'నేషనల్ డిలక్స్'
3 బ్యాండ్ ఆర్వరల్ట్
పోర్టబుల్ గ్రాఫీస్టర్ ను వెలకు రు. 10
పంతున చెల్లించి పొందండి. ప్రతి గ్రామము
నకు, పట్టణమునకు పంపవచ్చు. నేడే వ్రాయండి

IMPEX INDIA (WAP)
P. B. 1045, DELHI-6.

కాలివేళ్ళ
మధ్య
ఒరుపుడు
పుక్కయ్య?

మడమ
పగుళ్ళు?

లిచెన్ సా

వాడండి

DZ1613AT6

ఆశా- అనుభవాలూ

'వస్తు క్లాసులో ప్యానయినట్లు వుంది నీ మొహం చూస్తుంటే' అంది అవిడ చేస్తున్న పని ఆపి తం ఎత్తి ఆపేక్షగా చూస్తూ.

'జానమ్మ పెద్దన్నయ్యకి కూడ చెప్పేసి వస్తాను' - అంటూంటే అటుగా వచ్చిన యశోద అంది, 'ఏమిటి ప్రకాశం - మీ పరీక్షలు తెలిశాయా...'

'జానాదినా - హడావిడిలో నీకు చెప్పటం మరిచిపోయాను - చిన్న వదినకి అక్కయ్యకి కూడ చెప్పేసి వెళ్తాను.'

'నువ్వుప్పుడు కాల్గిడ్చుకుంటూ మీ అన్నయ్య దగ్గరికి వెళ్లకపోతేనేం - ఓ అరగంటలో తను భోజనానికి వస్తానన్నాడు.'

'భలేదానివే - అరగంటదాకా యిలా కూర్చోకుంటావా - అయిదు నిమిషాలలో ఈ శుభవార్త అన్నయ్య చెప్పి వేయక పోతే నాకెలా వుంటుందో నీకు తెలియదు.'

'పోనీ వెళ్లరా -' అంది సుభద్రమ్మ గారు.

అతను నాలుగడుగులు వెయ్యకుండానే వీధి వరండాలో ఇద్దరు అన్నగార్లు మాటలూ విసిపించాయి - 'స్నేహితుని కలుసుకు వస్తానని బయటదేరిన సుందరం అటునుంచి ముకుందం అసీకుకి వెళ్లాడు. ఇద్దరూ కలిసి ఇంటికి వస్తూంటే దార్లోనే ప్రకాశం స్నేహితుడొకడు కనిపించి ఆ శుభవార్త వాళ్లకి చెప్పేశాడు.

తన సంతోషాన్ని మాటలతో వ్యక్తం చెయ్యటం చేతకాని వాడిలా అభిమానంగా తమ్ముడి భుజాలమట్టా చ్చెయ్యివేసి అక్కన జేర్చుకున్నాడు ముకుందం ఇంటికి వస్తూనే.

'కంఠాచ్యుతేషమ్మ - మరి నీకేం ప్రేమెంటేషను కా వాలి రా' అన్నాడు సుందరం.

'నువ్వు రాగానే పెమ్మ ఇచ్చేశావుగా - మరింతమీ అక్కర్లేదు.'

'అది వేరు - ఇప్పుడు పరీక్ష ప్యానయిన ప్రేమెంటేషను వేరు.' అంది అప్పుడే స్నానం అది ముగించుకు వచ్చిన రమణి.

'అడగరా' అంది శకుంతల -

ప్రకాశం మాట్లాడలేదు - సుందరం జేబులోంచి పది రూపాయల నోటుతీసి తమ్ముడిచేతిలో పెట్టతూ 'మీ ప్రెండ్స్ ను తీసుకొని ఏ సినిమాకో హోటల్ కో వెళ్ళవచ్చు' అన్నాడు.

'స్నేహితులతో అక్కర్లేదు కాని, సినీ మాకి మనందరం కలిసివెళ్దాం - నీదగ్గరే వుంచు' అన్నాడు ప్రకాశం.

'వాడు సంతోషంగా జూంటే వద్దంటావేమిటి - అది పెట్ట నువ్వే అందర్నీ తీసుకెళ్ళు వుగాని -' అన్నాడు ముకుందం - యశోద నవ్వుతూ అంది.

'మీ తమ్ముడి గడ్డుసుదనం నా కర్ణమయింది తెండి - మనల్వందర్నీ తీసుకెడితే అది చాలదేమో. తన చేతిది వేసుకోటం ఎందుకు, అదేదో అన్నగారిచేతిదే వదల్చాలని.'

'వాడేం వుద్యోగం చేస్తున్నాడేమిటి' దగ్గర డబ్బు వుండటానికి - తీరా హోటల్ దగ్గరికి వెళ్లి డబ్బు చాలరేవు అనేకంటే ముందే జాగ్రత్తపడ్డాడు - తప్పేమిటి.' అంది శశి అన్నగారిని వెనకేసుకు వస్తూ.

కాస్సేపు సదదాగా ఇబ్బురల్తోటి కాలక్షేపంచేసి భోజనాలకి లేచారు - మళ్ళీ ఒకసారి పుష్పివెళ్లి త్వరగా వచ్చేశాడు ముకుందం - అందరి బలవంతంపైద సుభద్రమ్మగారుకూడ. ప్రయాణం అయింది సినీమాకి - రాత్రిపది కాస్సేపు నడుం వాల్చిందో లేదో మళ్ళీ చీకటితో లేచి స్నానం అడిచేసి వంటపనిలో జొరబడి పోయింది వాడనికా -

భోజనాలుచేసి రైలుకి వెళ్లిపోయారు సుందరం, రమణి.

ఆ సాయంకాలం - ప్రకాశం ఎక్కడికో వెళ్లాడు. శశి అవతలిగదిలో ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటోంది - యశోద వంటగదిలో వుంది - శకుంతల మరేదో పనిలో వుంది - ఆరుబయట మంచం వాలుకుని ఒంట రిగా కూర్చున్న తల్లిదగ్గరికి వెళ్లాడు ముకుందం.

'ఇవార కాస్త త్వరగా రావటానికి వీలయిందేమిటి? కాఫీ తాగావా?'

'ఇవార పని ఎక్కువయ్యే - చెప్పి వచ్చేశాను... కాఫీ కలుపుతోంది -' అంటూ మరో మంచం వాలుకున్నాడు.

యశోద గ్లాసులో కాఫీ తెచ్చి భర్తకి

అందించి వెళ్ళిపోయింది—

ఏదో మాట్లాడుకోవాలసి అందుకు ఇదే అనువైన సమయం అని ఆ తల్లి కొడుకుల కిద్దరికీ అనిపిస్తోంది—కాని ఎలా మొదలు పెట్టాలా అన్నట్లు ఎవరికివారే పూరు కున్నారు—గొన్ను భాళిచేసి క్రిందపెట్టేసి తనమంచం మరి కాస్త దగ్గరగా జరుపు కుని కూర్చుంటూ, 'అయితే ప్రకాశాన్ని ఏం చదివించటం' అన్నాడు ముకుందం చివరికి.

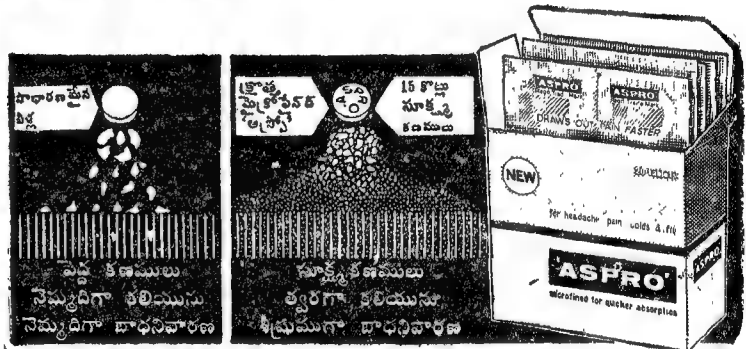
'ఈ పూర్ణా పున్నదేదో చదువుకుం టాడు—మరేం చేస్తాం— అయినా అసలు ఏదో అనుకున్నామే కాని వాడు సన్నువిడిచి రెండురోజులుకూడ వుండలేడు — అంత దూరంలో అన్నేళ్ళువుండి ఏం' చదువు తాడు.' అంది సుభద్రమ్మగారు తన మనసులో నిరాశ పెక్కి వ్యక్తం కానివ్వ కుండా.

ముకుందం ఏం మాట్లాడలేదు 'ప్రకా శాన్ని డాక్టరు చదివద్దాం— అయినా ఆ భారం మనమీదేమీ వుండదులే. సుందరం దగ్గరపెట్టుకు చదివిస్తాడు. అనాడు కష్టమో నిష్కారమో భరించి నువ్వు వాడికి పెద్దచదువు చెప్పించావు. అది ఈ నాడు ఇలా అక్కరకు వస్తుంది.' అంటూ దిన్నాళ్ళనుండో మురిసిపోతున్న తల్లి ఇవార ఇలా అంటూంటే జాలిగా అవిడ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ ఒక్క నిట్టూర్పు విడవటం తప్ప మరేం చేయాలో తోచలే దతనికి.

ఒక్కనిముషం తరువాత అవిడే మళ్ళీ అంది— 'వాడేం వసినాడు కాదు. మన యింటి వ్యవహారాలేమీ తెలియనివాడు అంతకన్నా కాదు—అన్నీ తెలిసికూడ ఇంకా నేను చదువుకుంటాను ఇంగ్లండు వెడ తాను అమెరికా వెడతాను అని ఎగిరు తూంటే, ఒరే నీ చదువునంగతి తరువాత చూద్దాం ముందు తమ్ముడిని దగ్గర పెట్టుకు చదివించు అని ఎలాచెప్పటం....'

'అమ్మాట నిజమేలే, చినా ఇప్పుడి అవకాశం వదులుకుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ అలాంటి ఛాన్సు వస్తుందో రాదో చెప్పలేం— వాడికి చదువుతో అఖండమైన తెలివితేట లున్నాయి. అంతలేని తృప్తి వుంది—దానికి తగినట్లుగానే భార్యా బావమరిది ఏంతో ప్రోత్సహిస్తూ ఆ ఏర్పాట్లన్నీ చేస్తున్నారు—మనంతట మనం వంపించి

నొప్పిని అతిశీఘ్రంగా తొలగించడానికి 'ఆస్ప్రో' మాత్రమే మైక్రోఫైన్ డ్ చేయబడినది

వీటికోసం క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ 'అస్ప్రో'ను వాడండి: నొప్పి • తల నొప్పి • ఒళ్ళు నొప్పి • ప్లూ • జ్వర • ముక్కు జూడిన జలుబు • కీళ్ళ నొప్పి • గొంతుక నొప్పి • వంటి బొటా. మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు టిక్కులు, అనరకుమతే మళ్ళీ పేసుకోవండి, పిల్లలకు: ఒక టిక్కు, లేక డాక్టర్ వలనా ప్రకారము పేసుకోవలెను. క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ 'అస్ప్రో' నొప్పిని నివారించుటకు, ఇప్పుడతి మికు అరించే వాటిలో అతి అదునికమైన సాధనము.

క్రొత్త మైక్రోఫైన్ డ్ 'ఆస్ప్రో' అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును

వికాస్ ప్రొ. కంపెనీ

అ తదుపి చెప్పించటం ఈ జన్మలో
బాధ్యుండు—మరి అలాంటప్పుడు అమ్మ
పెట్టు పెట్టు—అని శాస్త్రం చెప్పి
వట్లు ఆ ప్రయత్నానికికూడ అడ్డు తగల
టం బాగుండదు కదా...

‘అది వాడికితోచాలి అంతే—అమ్మలు
కొస్తే నీ కుమార్త్రం తెలివితేటలు లేవు,
చదువుకోవాలనే సరదా లేదు—అయినెవరో
వూరికే చెప్పాను అన్నాడుకూడ, నేనూ
చెప్పాను చదువుకోమని అయినా నువ్వు...’

‘అప్పటి పరిస్థితులు వేరులే—అయినా
నా ఆలోచనలు వావరకేకాని అందర్నీ అలా
చెప్పుటకుకూడా బాధ్యుండు—’ అంటూ మధ్య
లోనే తల్లిమ్మలుంటే త్రుంచేశాడు ముకుం
దం. ‘తమ్ముడు పారినవెళ్లి పెద్దచదువు
తదువుకు వచ్చాడంటే మన కుటుంబాని
ఇంతకీ గర్వకారణమే కదమ్మా—రెండు
మూడేళ్లు ఎంతలో తిరిగివస్తాయి—అటు
మంచి వచ్చాక ఇంకా పెద్ద పుద్యోగం
వస్తుంది వాడికి...’

‘ఏంతోస్తే మాత్రం ఏం లాభంలే—
మద్రాసులో పెద్ద పుద్యోగం వచ్చిందని
పోగిపోయాం— ఓ ఏడాదిమిది నెలలపాటు
ఇంటికేదోపంపించాడు—ఆ తరువాత వెళ్లి,
కొత్తకాపురం, బోలెడు ఖర్చులు అంటూ—’

‘అనటం ఏమిటిలే—అసలు పరిస్థితే
అలా వుండేమో— ఇంతజీతం వస్తోంది
అనుకోటమే కాని అలాంటి మహా పట్నా
లలో దానికి తగిన ఖర్చులూ వుంటాయి.’
తమ్ముడి పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోటానికి
ప్రయత్నించాడు ముకుందం.

‘అందులోనూ ఆ అన్యాయానికి కాస్త
బాధువుగా సంసారం చేసుకోటం అదీ ఏం
తెలిసినట్లుకూడ లేదు—అయినదానికి కాని
దానికి పూడుబారా చెయ్యడమే కాకుండా
ఆడంబరాలకీ దర్బాజీకీ డబ్బు పాడు
చేస్తుందను కుంటాను—’ అంది; చిన్న
కొడలిది బారీచెయ్యి—దర్బాజా ఖర్చుపెట్ట
టానిక్కూడ అలవాటువుండాలి అనుకుంటూ
ఒక్క వారంరోజుల క్రిందటే తెగ మురిసి
పోయిన సంగతి ఆవిడకి కాస్తకూడ గుర్తు
లేదు.

‘కాస్త కలిగిన కుటుంబంలో మంచి

ఆశలూ అనుభవాల్నూ

వచ్చింది—చేతనిందా ఖర్చు పెట్టుకునే
అలవాటు వుంటుంది—ఇవాల నా సంపాదన
గీసిగీసి ఖర్చుపెట్టి మిగిలింది మావాళ్లకి
పంపిందాం అని చెప్పటానికి వాడూ
మొహమ్మాట వడుతున్నాడేమో...

‘వాడు చెప్పలేదు, ఆపిల్ల అర్థం
చేసుకోడు—ఇంక ఆ సంసారం అలా జర
గల్గిందే— ఇంకా పెద్దచదువు చదివి
మరింత జీతం తెచ్చుకుంటేమాత్రం
ఇంతకన్న మనల్ని పోషిస్తాడని నాకేం
నమ్మకం కలగటంలేదు...’

‘పోనీదూ—వాళ్లు నుఖంగా వుండటం
కన్న మనకి కావలసిందేమిటి—మరోవిషయం.
ఏదో వాడు ఎక్కడికో వెళ్లిపోతున్నాడని
విషూరం వేస్తున్నామేకాని ఇక్కడ వుంటే
మాత్రం ప్రకాశాన్ని చదివించగలడనే
నమ్మకం ఏమిటి—అసలే డబ్బు చాలటం
లేదు అనుకుంటున్న వాడికి బాధ్యతలూ
ఖర్చులూకూడ పెరుగుతున్నాయి...’

‘నిజమేలే—’

‘నా కిస్తున్న ఒక్కటే బాధగా వుంది—
ఇన్నాళ్లూ మనం గలిమేదలు కట్టుకుని
ప్రకాశానికి కూడ లేని రోజు ఆ కలు
కల్పించాం—ఈ నిరాశకి వాడు ఎలా
తట్టుకుంటాడో అనిపిస్తోంది—పోనీ,
అయితే అవుతుందని మనమే హాస్టలోన
వుంచి చదివిస్తే...?’

‘ముకుందం—నీకు మతేమయినా
పోయిందా?’ విన్నయంగా, మందలింపుగా
కొడుకునక చూసింది.

...అందరం ఇలాంటి ఇబ్బంది బ్రతు
కులు బ్రతికేబదులుకొంతమందైనా పెక్కి
వస్తే బాగుంటుంది కదమ్మా—’

‘నాకేం వచ్చలేదు నువ్వు చెప్పింది.’
విష్కర్షగా చెప్పేసింది ఆవిడ.

ఇంతలో ప్రకాశం లోపలికి వస్తూ
కనిపించాడు.

‘ఇలా!’ అంటూ అతన్ని దగ్గరికి
పిలిచాడు ముకుందం.

‘నీ చదువుమాట ఏం చేద్దామని వుంది,’
అంది తల్లి.

‘నను అనుకుంటున్నాను...’ అంటూ
మొదలుపెట్టి తన మనస్సులో మాట
బైటపెట్టాడు ముకుందం.

‘ఏదో ఆలోచిస్తున్న వాడిలా తల
వంచుకుని కొద్దిక్షణాలు మౌనంగా వుండి
పోయాడు ప్రకాశం. తరువాత మెల్లిగా
అన్నాడు ‘నేను బియ్యస్సీలో చేరతాను—
నిజంగానే నాకేం బాధగా లేదు—అన్నీ
మనం అనుకున్నట్లు జరగవు కదా—
అదృష్టం బాగుంటే అతరువాత ఏమిస్సీకి
వెళ్తాను.’

సుభద్రమ్మగారు ముకుందం మొహా
లూనుకుని ఒక్కసారి దీర్ఘంగా నిట్టూ
ర్చారు.

చివరికి అతని చదువు విషయం ఒక
నిర్ణయం జరిగిపోయింది—

కాస్తేపటి తరువాత కొడుకులిద్దరూ
భోజనానికి వెళ్లారు—అవిడ మంచంమీద
వడుకుని ఆలోచిస్తూంటే ఏమిటో అనేక
మైన భయాలు రేగుతున్నాయి మన
స్సులో—‘ప్రకాశాన్ని దగ్గర పెట్టుకు
చదివిస్తాడు అన్న ఆశ నిరాశకావటం సరే—
ఏడు ■ సారిన్ ఏదో వెళ్లి తిన్నగా
వస్తాడో—ఆ రాజమ్మగారి మరిది ఇలాగే
వెళ్లాడు— రెండేళ్లకి వస్తానన్నవాడు
అయిదేళ్లకి తిరిగి వచ్చాడు. అదయినా
పిళ్ల పుత్రరాలమీద పుత్రరాలు గుప్పించి
బ్రతిమాలుకుంటే వచ్చాడు—ఈలోగా
వేతకివేలు డబ్బు ఖర్చయింది—ఇంతా చేసి
వచ్చినవాడు ఆ డిగ్రీ మాట దేవుడెరుగును
కాని ఓ దొరపాన్ని వెంటపెట్టుకుని మరి
వచ్చాడు—అప్పటికే ఇక్కడ భార్య
ఓ పిల్లవాడు పున్నాడు—నానా రభస
అయింది—ఇక్కడ కట్టుకున్న పెళ్లాన్ని
వదిలేస్తాననే కూర్చున్నాడు కొన్నాళ్లు—
చివరికి ఇద్దరినీ పెట్టుకుని బొంబాయి
లోనో ఎక్కడో వుంటున్నాడనుకుంటూ—
ఏడు ఏం చేస్తాడో—నా బిడ్డపై దేశాలు
వెళ్లి పెద్దచదువులు చదివాడని చెప్పు
కోటం బాగానే వుంటుంది—మరి వాడు
ఎలాంటి అప్రతిష్టననీ చెయ్యకుండా
రావాలికదా— ఏమిటో అంతా అయ్యో
మయంగా వుంది.’ అనుకుంది.

(ఇంకావుంది)

గెలవండి
రూ. 2000

విజయ సాహితీ - 8.

(భారత సుప్రీంకోర్టు తీర్పు సమసరించి, నిర్వహించబడుచున్న ప్రథమ తెలుగు సాహిత్య పోటీ)

అఖరు తేది
10-10-69

12. ఆధారములు

1. అడవి ఆడదాన్ని/మగవాణ్ణి అర్థం చేసుకున్నట్టు మగ వాడు స్త్రీని ఎప్పటికీ అర్థం చేసుకోలేడు.
2. ఎదురుదూరే ఆరాలుంటే, ఆ ఆరలను తీర్చుకోవాలనేజిరాటం/పట్టుదల వుంటే బ్రతుకు తియ్యగా వుంటుంది
3. మానవుడికి విచారం గాని, ఆనందం గాని పెల్లబికినప్పుడు ఏకాంతం/తోడు అనేసిస్తాడు.
4. స్త్రీ ఎప్పుడెప్పుడు, ఎందుకెందుకు, ఎలా ఎలా ఏడుస్తుందో/నవ్వుతుందో ఎవరూ చెప్పగలరు!
5. ఆత్మలేనమును వికసించజేయుటకు ఓర్పు/శరీరం ఒక సాధనం అంటాడు ఆదర్శపాథన నిమగ్నుడు.
6. భగవంతుని మీద ఉన్న ప్రేమ నిజమైనది. మానవులపై వుండే ప్రేమ కలుష/సహజ మైనది.
7. కళ/జీవితం లో యదార్థాన్ని తెలుసుకోటమే నిజమైన కళా స్వరూపం.
8. కళ/ప్రేమ అంటే యేమిటో కళంకంలేని మనసు గలవానికే బోధపడుతుంది.
9. ప్రాణికి ప్రాణి సన్నిహితం కావటం రక్షణ/సేవ లోనే కాబోలు!
10. పెళ్ళికాని విచారం కంటే, పెళ్ళి కాదేమో నన్న భయం/విచారం ఆడపిల్లల్ని ఎక్కువ కాలాన్నుంది.
11. జీవితంలో పెళ్ళి ముఖ్యమైనదే కావచ్చు. దానికి తోడుగా/మించిన మరికొన్ని బాధ్యతలు కూడా వుంటాయి.
12. స్త్రీకి జీవితంలో వివాహం అనేది పెద్ద మలుపు/సమస్య.

	1	2	3	4
1	ఆడదాన్ని	మగవాణ్ణి	ఆడదాన్ని	మగవాణ్ణి
2	ఆరాలుంటే	పట్టుదల	ఆరాలుంటే	పట్టుదల
3	ఏకాంతం	తోడు	ఏకాంతం	తోడు
4	ఏడుస్తుందో	నవ్వుతుందో	ఏడుస్తుందో	నవ్వుతుందో
5	ఓర్పు	శరీరం	ఓర్పు	శరీరం
6	కలుష	సహజ	కలుష	సహజ
7	కళ	జీవితం	కళ	జీవితం
8	కళ	ప్రేమ	కళ	ప్రేమ
9	కష్టం	సేవ	కష్టం	సేవ
10	భయం	విచారం	భయం	విచారం
11	తోడుగా	మించిన	తోడుగా	మించిన
12	మలుపు	సమస్య	మలుపు	సమస్య

(వతి రెండు కూపనులకు 1 లఘు సాహితీ ఉచితం.

1 లఘు సాహితీ 2

1	ఆడదాన్ని	మగవాణ్ణి		
2	ఆరాలుంటే	పట్టుదల		
3	ఏకాంతం	తోడు		
4	ఏడుస్తుందో	నవ్వుతుందో		
5	ఓర్పు	శరీరం		

విబంధనలకు బదులుగా నా ఎంట్రిలకుగాను రూ.
ఎం. ఓ./బి.సి.డి. ద్వారా పంపి రసీదు జతపరచుచున్నాను.
M.O./I.P.O. నెం.

మేరు
ఆద్రును:

గమనికలు :- 1. ఆధారముల సహాయంతో మీరు తప్ప అనుకూలే పదం కొట్టివేయండి. (2) ఎంట్రి 1కి 1 రూ॥ వ్యాసన M.O./I.P.O. (క్రాసువేయని) ద్వారా చెల్లించి రసీదు జతపరచి పరచాలి. (3) ఒకరు ఎన్ని ఎంట్రిలైనా పంపవచ్చు. ఆలో కరెక్టు మొదలు రెండు తప్పులు వరకు గల ప్రతి కూపనుకు బహుమతి లభిస్తుంది. (4) ఆలో కరెక్టుకు : 1000 రూ., 1, 2 తప్పులకు, లఘు సాహితీకి వరుసగా 400, 300, 300 రూ॥ (5) ఎంట్రిలు తెల్ల కాగితములపై ప్రాస పంపవచ్చు. విజేతల లిస్టు - జనబలు 15-10-69 "విజయ జ్యోతి"లో. ఎయువారు 30 పై॥ పంపండి. M.O. లు, ఎంట్రిలు పంపవలసిన ఆద్రును :-

Manager

VIJAYASAHITHI

ET h-andrapadu P. O., Kurnool (A. P.)

మేనేజరు, విజయ సాహితీ

ఈ. తాండ్రపాడు (పోస్టు), కర్నూలు జిల్లా (ఆంధ్ర)

ప్రశ్నలలో శీర్షిక ప్రశ్నలను
సంపాదకుల కవరుమీద స్పష్టంగా
'ప్రశ్నలలో' అంధ్ర సచిత్ర వార
పత్రిక, మద్రాసు-1. అవి
ప్రాయశ్చిత్తున్నాయి. — సం॥

అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో మహిళలు

అరోగ్య సౌభాగ్యములకు ఆధారమైనది

లోడ్

ఆరోగ్యపరిరక్షణకు

కేసరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
బాంబే, మద్రాసు-14

సీతారామ అవరల్ డ్రగ్స్ (పబ్లిష్) లిమిటెడ్, సికింద్రాబాద్, మద్రాస్, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణ

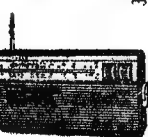

హాయిదాల చెల్లింపుపై ట్రాన్స్ సిస్టమ్స్

వీనస్ (గ్యారంటీ)

నెలకు రూ. 5/- వంతున చెల్లింది, 3 బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా పోస్ట్ బుక్ ట్రాన్స్ సిస్టమ్స్ పొందండి. ప్రతి గ్రామమునకు ఏర్పాటుచేసిన పంపగలము. వివరములకు:

VENUS AGENCIES (7)
Roop Nagar, Delhi-7.

వారఫలం

26-9-1969 శుక్రవారం మొదలు
2-10-1969 గురువారం వరకు

మేషం : కొన్ని వ్యవహారాల్లో మీరు ప్రయోజనం లేని శ్రమకు గురి కాగలరు. అధికవ్యయం జరుగుతుంది. వారం మధ్యలో వృత్తిలో అదాయం పెరుగుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిణయాలు యేర్పడతాయి. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో మిక్కిలి రణిస్తుంది.

స్త్రీలకు:—వివాహ కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు. కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. వ్యవధం : వృత్తిలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. వారంమధ్యలో ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం ఆఖరులో తిరిగి అనుకూల పరిస్థితులు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు:—అరోగ్యం బాగా ఉండదు. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

మిథునం : వ్యాపారంలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కలుసుకొంటారు. ఉద్యోగంలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. రవలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. వృత్తిలో అదాయం బాగా ఉంటుంది. వారం ఆఖరులో మీ ఆలూకు వస్తువులు దొరుకును. అధిక వ్యయం జరుగుతుంది.

స్త్రీలకు:—బంధువులకు సహాయం చేస్తారు సంతానానికి సౌఖ్యం సంపాదించి లభిస్తాయి.

కర్కాటకం : వృత్తిలో అనుకూల వార్తలను వింటారు. ప్రయాణం ద్వారా కార్యసాధన చేయగలరు. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. సాటివారి గౌరవం లభిస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు వారం ఆఖరులో లాభిస్తాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు:—అరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. కుటుంబ వ్యవహారాల విషయంలో అభిప్రాయం సాధించగలరు.

సింహం : లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. వృత్తిలో శ్రమ కలుగుతుంది. వారం మధ్యలో సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. రవలసిన డబ్బు సమయానికి అందగలదు. అధికారవలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరతాయి.

స్త్రీలకు:—కుటుంబవ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది. బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు.

కన్య : ప్రయత్నించిన ప్రతిపది సులువుగా నెరవేరుతుంది. ప్రయోజనం గల పరిణయాలు యేర్పడతాయి. వారం మధ్యలో అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ చికాకులు యేర్పడి తరువాతి వర్షం కొంటాయి. ప్రయాణాల్లో శ్రమ కలుగుతుంది.

వ్యాపారంలో అనుకూల వార్తలను వింటారు.

స్త్రీలకు:—అరోగ్యం బాగా ఉండదు. వివాహ కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

తుల : వ్యాపారంలో సాటివారిలో పోటీ పెరుగుతుంది. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. ప్రయాణాల్లో చలనం చేస్తారు. రవలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. వారం ఆఖరులో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నష్టం వస్తుంది. అందోళన కలుగుతుంది.

స్త్రీలకు:—కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. ఆశంబరం కోసం వ్యయం చేస్తారు.

వృశ్చికం : వృత్తిలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. సాహిత్య కళారంగాల్లో మిక్కిలి రణిస్తుంది. సాటివారిలో మాట పెట్టింపులు తగవు. నూతన వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు:—అరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. దైన కార్యాల నెరవేరతాయి.

ధనుస్సు : సామాన్యమైన పనులకు కూడా విశేషమైన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది. సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతిష్ఠాని సంపాదనం పెరుగుతుంది.

స్త్రీలకు:—పుణ్యకార్యాల చేస్తారు. సాహిత్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

మకరం : వృత్తివ్యాపారాల్లో మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. విద్యావైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో మీ ప్రయత్నాలు ఫలిస్తాయి.

స్త్రీలకు:—అరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. వివాహ కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

కుంభం : భాగస్వాములతో కలిసి చేసే వ్యాపారాలు లాభిస్తాయి. నూతన విషయాలను తెలుసుకొంటారు. రాజకీయ వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. స్థిరాస్థి వ్యవహారాలు ప్రత్యాహుకరంగా ఉంటాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు.

స్త్రీలకు:—సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు. సాటివారిలో గౌరవం లభిస్తుంది.

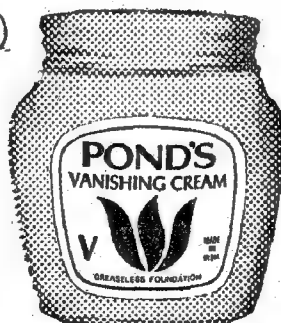
మీనం : వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. ప్రయాణాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. రవలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతుంది. అధికారం వలన జరుగవలసిన వ్యవహారాలు సులువుగా నెరవేరతాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు.

స్త్రీలకు:—అరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

—మహేష్

మీ తరుణ సౌందర్యాన్ని
పువ్వురేక మార్దవంగా
పుంచుకోండి

పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ పొడరకు విశిష్టమైన మనాది.

పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ తో

పాండ్స్ వానిషింగ్ క్రీమ్ తోగల ప్రత్యేక హ్యూమెక్రింగ్ తో
మీ చర్మమందలి స్వభావిక శ్రమను పుంచుకోండి. పాండ్స్
వానిషింగ్ క్రీమ్ మీ చర్మాన్ని సుకుమారంగా మార్చవంగా నిత్య
యోగనంగా పుంచి కాపాడుతుంది. దుమ్ము, వాతావరణముండికూడా
చర్మాన్ని రక్షిస్తుంది. అతి తేలికగా మంచులా పుండే వానిషింగ్
క్రీమ్ ఒక్కటే సమానంగా రాసుకోవచ్చు. తేలికపోతే
పొడరకు పువ్వుగా రాసుకోని పొడర అద్భుతంలే గంటలకొద్దీ
మీ పింగారము వెక్కు వెడరదు

బీస్ట్రో-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
గ్రహమితమైన లాడుకలతో యు.ఎస్.ఎల్.లో పైకితమ్ము

వ్రాయలేదు. ఆమె (పెండ్లు) అభిమాన హితకులు 'ఏ మి టీ మ ధ్య హతాత్ముగా మాయమయ్యావ్? నీ కలం బద్దకిస్తున్నట్టుందే?' అంటూ కుప్పలు కుప్పలుగా ఉత్తరాలు వ్రాయటం ప్రారంభించేరు తన అభిమానుల సంఖ్యను చూసుకుని ఆనందంగా గర్వంగా నవ్వుకుంటి మాధవి.

పాప పుట్టిన నాలుగు నెలల తరువాత విజయవాడలో తెలుగు రచయిత్రుల సమావేశం జరిగింది. ఆ సమావేశ కార్యక్రమంలో తను ఒక ముఖ్యమైన ఉపన్యాసం యివ్వవలసి వుండటంవల్ల మాధవికి విజయవాడ వెళ్లక తప్పలేదు. అయితే ఆమె ప్రయాణానికి పాప ఒక అవరోధం అయింది.

'నాలుగునెలల పిల్లను తీసుకువెళ్లే

రచయిత్రుభర్త

(14-వ పేజీ తరువాయి)

వాళ్లంతా ఏమనుకుంటారు? అదీకాక ఈ మండు వేసవిలో వసిపిల్లను అంత దూరం తీసుకుపోవటం మంచిదికాదు ఎలా? పోనీ నేను ప్రోగ్రామ్ని కాన్ఫిల్ చేసి కుంటాను' అన్నది దిగుజ్జగా మాధవి.

'ఇలాటి అవకాశాలు ఏ యేడాదికోసారో తప్ప రావు నాలుగురోజులు కళ్ళు మూసుకుంటే సరి. పాపని నా దగ్గర ఉంచేసి నువ్వెళ్ళు' అన్నాడు నేణు.

అనటమే కాక ప్రయాణానికి అన్ని యేర్పాట్లు చేసి, ఆమెను బలవంతంగా ఒప్పించి పంపించేడు.

మాధవి లేచి ఆ నాలుగు రోజుల్లోనూ

నానా అవస్థలు పడ్డాడు నేణు. రోజూ మూడుగంటల కొకసారి పాలు కలిపి పానకి పట్టుటం, అది పాడుచేసిన బట్టను తీసి అవతలి వడెయ్యటం, ఏడిచినప్పుడల్లా సముదాయించటం యివన్నీ అలవాటు లేనందున వెయ్యి టానికి కష్టంగా ఉండేది. దానికితోడు ఎంత ఏడుస్తున్నా మాధవి స్వర్ణ తగలగానే యిట్టే ఏడుపు మానేసి పాప అతను ఎంత సముదాయించినా ఏడుపు చూనదు సరికదా మరింత గుక్కెట్టి ఏడ్చేది. చివరకు అది ఏడుపు మానేసరికి యిద్దరి కీ కూడా నిరసం వచ్చేది. ఇతే యివన్నీ పెద్ద సమస్యలుగా తోచలేదు నేణుకి.

సహజంగానే అతనికి పిల్లలంటే యిష్టం. అందుకా తన రక్తాన్ని పంచుకుని మొదటిసారిగా పుట్టిన పాపతో అతనికి పంచప్రాణాలూను. అన్నీ మాధవి పోలికలే పుణికి పుచ్చుకుని పుట్టిన పాపను చూస్తూ నాలుగురోజులూ మాధవి లేచి లోటును కొంతవరకు మర్చిపోగలిగేడు నేణు.

కానీ, మాధవిని అలాపంపి తనుపిల్లను దగ్గర పెట్టుకుని నాలుగురోజులు సెలవు మీద యింటా ఉండటం యిరుగుపొరుగు వారికి, మిత్రులకు చాలా విడ్డూరంగా కనిపించింది.

వక్కింటి బామ్మగారు ఆ నాలుగు రోజుల్లోనూ కనీసం నలభై సార్లన్నా వచ్చి అతనికి సంభవించిన దుస్థితికి స్థానభూతి వలకబోస్తూండేది.

'ఇంతకీ అమ్మాయి ఎక్కడికి వెళ్లిందన్నావ్? పాపని ఎందుకు తీసుకు వెళ్లేదన్నావ్?' అన్న ప్రశ్నను మరి మరి అడిగి తెలుసుకున్నా ఆవిడకి తృప్తి కలగలేదు.

చివరికి మనసుండ బట్టలేక 'ఏనా యిదెక్కడి చోద్యం బాబూ, ఎంతమీటింగు రయితే మాత్రం నాలుగునెలల పసికందుని వదిలి అట్లా పోతుందా? నీకెన్నా ఎలా తోచలేదు? అడదానికి అలుసిస్తే నెత్తికెక్కి కూర్చుంటుంది. ఆనక నీయిష్టం' అంటూ అక్కడికి తను ఆడదీకానటు అతనికి నలహాయిచ్చి మరి వెళ్లింది.

అతను సెలవుపెట్టిన రెండవరోజున అసలు వాళ్ళిద్దరు వచ్చేరు అసలకొనం.

ఎంఫిసీమాకి వ్యాయామం

ఎంఫిసీమా అనే జబ్బు - పరిస్థితి ఉంది. అదీ ఉబ్బరం వంటిదే. అయితే, ఇది ఉబ్బరం లాగ ఏదయినా పడక వచ్చేది కాదు ఊపిరితిత్తులలో మార్పుల

3.

వల్ల వచ్చేది. మధ్య వయస్సు రాత ఇది చాలామందికి వస్తుంది.

ఆయాసంగా ఉంటుంది, ఊపిరి పడటం కష్టంగా ఉంటుంది. రాత్రిపూట శ్వాస

తీసేదారులలో కూడాకున్న కచ ఎదార్థాలు ఊపిరితిత్తులలోని అడ్డపెడ్డాయి

దీనికి గుణం ఇచ్చే వ్యాయామం - ఊపిరి తీసేప్పుడు చాట్టని బయటికి తోయ్యాలి; బయటికి వదిలేప్పుడు లోపలికి లాగాలి. (తొందరగా లోపూపిరి, నెమ్మదిగా బయటి ఊపిరి)

నుంచుని బల్లమీదికి కొద్దిగా వంగి చేస్తే తేలికగా ఉంటుంది. కూర్చున్నప్పుడూమందుకి వంగవచ్చు. ఎడుకున్నప్పుడు చాట్టమీద బరువు కొద్దిగా ఉండవచ్చు. దీనికోసం ప్రత్యేకంగా చేసి అమ్మే బెట్టలు ఉంటాయి, అవి వాడవచ్చు.

పాచ్. ఎల్. హార్వెన్సోన్
(కాపీరయిలు)

ఖర్చుకొద్దీ ఆరోజు వనిమనిషి రాక పోవటం వల్ల పాప బట్టలన్నీ ఖరాబ్బి పోయి వల్ల కొంచెం మంచిగా ఉన్నబట్టలు రెండు నిశ్చల్లముంచి ఆరేసేడు వేణా. సరీగా ఆదే సమయానికి వచ్చేరు అతని ఆఫీసువాళ్ళు.

‘అరెరే! అదేం పరోయ్!’ అంటూ గాపు కేకపెట్టే డొకతను.

‘నువ్వు బాగానే ఉన్నావా? నాలుగు రోజులు సెలవుపెట్టే ఆ రోగ్యం బాగా లేదేమో ననుకున్నాం’ అన్నాడు యింకొక తను.

‘ఇంతకీ మీ శ్రమలేది? ఆ బట్టలు నువ్వు ఆరవేస్తున్నా వెండుకు?’

‘రేపటినుండి విజయవాడలో రచయిత్రుల సమావేశం జరుగుతోందికదా? అందువల్ల మొన్నరాత్రే బయల్దేరివెళ్ళింది మాధవి’ అన్నాడు వేణా.

‘వసిల్లి అను వదిలి వెళ్ళవలసినంత ఖర్చు పట్టిందంట? ఆ సమావేశాలు అంత గొప్పవేమిటి? అవిడకు యిట్లా సంసారం కన్నా సభలూ, సమావేశాలే ముఖ్యమా?’

‘ఆమెను నేనే బలవంతపెట్టి పంపించే నండీ! ఇలాంటి అవకాశాలు అందరికీ ఉన్నీ రోజుల్లోనూ రమ్మంటే రావుకదా. నాలుగు రోజులపాటు కళ్ళు మూసుకుంటే సరి-ఐనా నాపిల్లననులు నేను చేసుకుంటే అందులో తప్పేముంది? అదేమంత అవమానకరమైన విషయం కాదనుకుంటాను.’ అన్నాడు సీరియస్గా వేణా.

దాంతో ఆ మిత్రులిద్దరూ అతన్నో పిచ్చివాణ్ణి చూసినట్లు చూసేరు.

చివరకు ‘ఆమె గొప్ప రచయిత్రే కావచ్చు. కాని అవిడ నీ భార్య అన్న విషయం మరిచిపోకు బ్రదర్! రచయిత్రుగా ఆమెను నువ్వు గౌరవించినా, భార్యగా అణచి ఉంచవలసిన భాధ్యత నీకుంది. తరువాత ఎంత విచారించి లాభం లేదు’ అని వెళ్ళిపోయేరు.

వాళ్ళన్న వాళ్ళూ ఒక్కొక్కటే వచ్చి అతని గుండెకు ములుకుల్లా తాకినయ్యే. వాళ్ళన్న దాంట్లో విజయం లేకపోలేదేమో అనిపించింది కాసేపు. ఐనా యిప్పుడు మాధవిని కాన్ఫరెన్సుకి పంపించినంత మాత్రాన అందులో అతిస్వేచ్ఛ వివ్వట ముందు అనుకున్నాడు కాసేపు.

‘రా పిల్లలకోసం నేను శ్రమపడుతుంటే మీరు విళ్ళ కెందుకుంట బాధ?’ అన్న

సపాట్

హార్ షింగ్

తామర, గజ్జి, చిగుములుకు సమృద్ధిమైన మరియు పేరుగాంచిన మందు.

SAPAT & CO. BOMBAY 2

విజయవాడ, డి. ట్రేడ్ ప్రమోషన్ కార్యకర్తల వన
బ్రికింగ్ వోరేట, విజయవాడ-2.

బందన రాణి

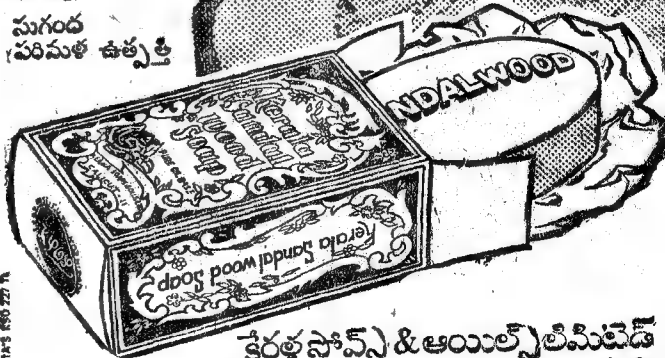
సోఫ్ అన్నిటికీ
రాణి

కేరళ సాండల్

అందమయిన నవీన
సుగంధమయమైన
స్వచ్ఛలోకానికి
అహ్వనిస్తున్నది.

కేరళ
సాండల్ వుడ్
సోపు

సుగంధ
పరిమళ ఉత్పత్తి

కేరళ సోప్స్ & అయిల్స్ లిమిటెడ్
సోప్ డివిజన్, కాలికట్-11 (కేరళ ప్రభుత్వ సంస్థ)

అరచనలో కాసేపు వద్దాడు వెణు:

అఖరుకి భార్యభర్తల అన్యోన్యతను వాళ్లకు పిల్లలమీదగల అవ్యాజాను రాగాలను చూసి సహించగలిగే శక్తి మాటికి తొందరైతొమ్మిది మంది మనుషులలో ఉండదన్న నిర్ధారణకి వచ్చేడు వెణు. దానికి కారణం అంత ఉన్నతంగా, మన మూర్తిగా అందరూ తమవారిని ప్రేమించ లేక పోవటమే అనిపించిందటనికే.

ఏది యేమైనా అతని మనసులో దిలాటి దురుద్దేశాలు లేకపోయినా వాళ్లూ పిళ్లూ అన్నమాటలు అతనిని మన శ్వాంతికి దూరం చేసినయ్యే. ఊరికే పని మనిషిమీద, అఖరికి పసిదానిమీద కూడా చిరాకపడటం మొదలై పేట్టెడు. అంతలోకే వచ్చాల్సిన కలిగి పాప శరీరమంతా ముద్దులతో నింపేడు.

ఆ వాలుగురోజుల నరకం గడచేక మాధవి తిరిగి వచ్చింది. ఇంటికి రాగానే కాన్సరెన్సు విశేషాలను భర్తతో వివరంగా చెప్పాలని ఉత్సాహంతో వచ్చిన మాధవి భర్త ముఖం లోని నిర్లక్ష్యతను చూసి ఆశ్చర్యపోయింది.

ఎంతో బ్రతిమాలి అడగగా తన అనుభవాన్ని భార్యకు పూసగుచ్చినట్లు చెప్పేడు వెణు.

అంతా విని పక్కన నవ్వింది మాధవి. 'ఇంత చిన్న విషయానికే అంత బెంబేలు పడితే ఎలాగంటి! లోకులు కాకులని ఊరికే అన్నారా? ఎంతసేపూ ఎవరికిపారు ఎదుటి వారి సంసారాన్నిగూర్చి ఆక్షేపించేవారే తప్ప తమ సంసారాల్లోని తాత్పర్యం గురించి ఎవరూ ఆలోచించుకోరు. మీ ప్రేండ్లందరికీ మనల్నిచూస్తే జెలసీ! తమలోని అసంతృప్తిని వాళ్లీరకంగా పూడ్చుకుంటారు' అంటూ అతని నుదిటి మీద చిన్నగా ముద్దు పెట్టుకుంది. ఆమె స్వర్ణం, ఆమె మాటలు అంతవరకు భగ భగ మండుతున్న అతని గుండెకు చల్లదాన్ని, హాయిని చేకూర్చినయ్యే.

ఐతే బయటికి వెళ్లినప్పుడల్లా అతను వినేమాటలు, ఎదుర్కొనే అనుభవాలు మరల మరల అతని గుండెని వేండ్లతూనే ఉన్నాయి.

చాలామంది సన్నిహితులు అతనిని పేరు పెట్టి పిలవటం చూసి 'రచయిత్ర మొగుడుగదా!' అనటం మొదలై పేట్టెడు.

రచయిత్ర భర్త

'ఐతే తనకిచ్చిన ఆ బిరుదులో గౌరవమే ఉన్నదో, హేళన ఉందో అరం కాలే దతనికే.

■ చిరాకును అడపాదడపా మాధవిమీద చూపటం, దానికి సమానమైన ప్రతిఫలాన్ని ఆమెనుండి తిరిగి పొందటం కూడా జరుగుతుండేది.

అగ్గిమీద ఆశ్వం పోసినట్లు వెణులోని అశాంతిని రెచ్చగొట్టే మరో సంఘటన జరిగింది.

ఓరోజు సాయంత్రం మాధవి ముందు గదిలో కూర్చుని దీక్షగా వ్రాసుకుంటుంది. పక్కనే మంచంమీద పడుకుని పాపలో అడుకుంటున్నాడు వెణు.

ఇంతలో కిరికిలమున్న నవ్వులు వినిపించి యిద్దరూ బయటకు వచ్చేరు.

ఎవరో నలుగురమ్మాయిలు చూట్టానికి కాలేజీ విద్యార్థులలా వున్నారు. 'మాధవి గారిల్లు యిదేనాంటి?' అనడిగేరు.

'ఔను. రండి' అంది మాధవి చిరు నవ్వుతో.

'ఇది వెణుగోపాలరావు ఇల్లు కాదీప్పుడు. మాధవిగారి యిల్లు' అనుకున్నాడు కసిగా వెణు మనసులో. అతను వెంటనే లోపలికి వెళ్లిపోయేడు— 'ఈయన మా భర్తగారు' అంటూ ఆ కాలేజీ అమ్మాయిలకు పరిచయం చెయ్యబడటం యిష్టంలేక.

ఆ అమ్మాయిలు నలుగురూ లోపలికి వచ్చి కుర్చీల్లో కూర్చుని మాధవిని సఖ శిఖ వర్యంతం... సలీలిక మానవజాతికి చెందిన స్త్రీయేనా కాదా అన్నట్లు పరిశీలనగా చూడసాగేరు.

అవిడకూడా తమలాంటి స్త్రీయే అన్న నిర్ధారణకి వచ్చిన తరువాత ఆమె అందంగా ఉన్నదా లేదా, ఎలాటి చీర కట్టుకుందీ, ఏ రకంగా కట్టుకుందీ, మెడలో వున్న తాడు, చేతికి మట్టిగాజులు ఉన్నవా లేవా మొదలైన అంశాలను శుద్ధంగా చదివి తెలుసుకున్నారు.

ఆ పది నిమిషాల పైమొలను, టీ కాచి తీసుకు వచ్చింది మాధవి.

టీ తాగేక చురుకుగా ఆమెను ప్రశ్నలు వెయ్యటం మొదలై పేట్టెడు. 'మీ రెంతవరకు చదువుకున్నారు?' 'మీ వయస్సెంత?'

'మీవారి ఉద్యోగం ఏమిటి?' 'ఎంతమంది పిల్లలు?' 'ఏయే సమయాల్లో మీరు వ్రాస్తుంటారు?' 'మీకు మూడే రావా లంటే ఏం చేస్తారు?' 'ముందుకథంతా మనసుతో అనుకుని వ్రాస్తారా, లేక అప్పటి కప్పుడు కలం ఎలా సాగితే అలా వ్రాస్తారా?' అన్నవి వాళ్లడిగిన ముఖ్యమైన ప్రశ్నలతో కొన్ని.

అన్నిటికీ ఓపికగా మాధవి సమాధానం లిస్తుంటే ఆ అడవాళ్ల ప్రశ్నోత్తరాలవలన వక్కగదిలో కూర్చుని ఉత్సాహంగా వింటున్న వెణు, 'మీరేమీ అనుకోకుండా ఉంటే నా కందరికీ ఓ ప్రశ్న అడగలనుంది... మీ దావత్య జీవితాన్నిగూర్చి మీరెలా పీలవు తున్నారు? - యింకా సింపుల్ గా అడగా లంటే - మీ ఆయన మిమ్మల్ని బాగా చూస్తారా?' అన్న ప్రశ్న విని గతుక్కు మన్నాడు,

మాధవికూడా తత్తరపడింది. 'ఎదే మిటి? ఎందుకలా అడుగుతున్నారు?' అనడిగింది హీనస్వరంతో.

'మీ రచనల్లో ఎప్పుడూ మీరు పురుషులను దుయ్యబడుతుంటారు. భర్తవల్ల కష్టాలు పడుతున్న స్త్రీలమీద సానుభూతి చూపిస్తుంటారు. అందుకే మాకీ సందేహం కలిగింది. ఎంతకథలైనా స్వానుభవాలు కొన్ని రచయితలు తమ రచనల్లో చూపక మానరు.'

రెండు క్షణాల నిశ్శబ్దం తరువాత మాధవి అంది 'మీ రడిగిన ఈ ప్రశ్న నా రచనలనుగురించి ఓ సారి వేనే ఆలోచించు కునేట్లు చేస్తోంది. ఐనా మీరు సూటిగా అడిగేరు కనుక నేను కూడా సూటిగానే సమాధానం చెప్తున్నాను. ఆయన మీ భాషలో నన్ను బాగానే చూస్తారు. మరొక్క సంగతేమంటే నేనా రకమైన రచనలు చెయ్యటానికి మావారి ప్రోత్సాహము. మనఃపూర్వకమైన అంగీకారము ఎల్లవేళలా నాకు లభిస్తున్నాయ్.'

ఆ తరువాత అరగంటసేపూ వాళ్లం మాట్లాడుకుంది వినపడలేదు వెణుకి. ఐతే ఒక్కటి ప్రాతం అనుకున్నాడు. 'వీళ్లంతా ఈ రచయిత్రులను అడగవలసింది 'మీ వారు మిమ్మల్ని బాగా చూస్తారా?' అని కాదు. 'మీరు మీవారిని బాగాచూస్తారా?' అని అడగాలి' అని.

ఆ సంఘటన తరువాత మాధవి తన రచనలో మగవాళ్ళను - ముఖ్యంగా భర్తలను దుయ్యబట్టటం తగ్గించుకుంది.

కాని వేణులో మాత్రం నానాటికీ విరక్తిలాటి భావమేదో గడ్డకట్టుకో సాగింది. రచయిత్రుగా మాధవి పేర్కొనబడిన యిసుమడిస్తున్న కొలది అతను భార్యకు మానసికంగా దూరం కాసాగేడు.

ఆ రోజు ఆఫీసునుండి చాలా చిరాగ్గా వచ్చేడు వేణు. దానికి కారణం ఆఫీసులో అతని మిత్రులు అడిగిన కొన్ని ప్రశ్నలే!

ఏదో మాటల సందర్భంలో వేణు నానాటికీ పెరిగిపోతున్న భరలు, ఎదుగుబాడెగూలేని సామాన్య ఉద్యోగస్తుల జీతాలను గురించి మాట్లాడుతుంటే బ్రకతను అందుకుని 'నీకేమోయ్' రెండు చేతులా సంపాదిస్తున్నావ్.' అన్నాడు.

'అదేం? మీరంతా ఒక్కచేత్తోనే సంపాదిస్తున్నారేమిటి' అన్నాడు సవ్యతూ వేణు.

'అదికాదీయ్. నీ భార్య రచనలమీద కూడా డబ్బు వస్తుందిగా. అదంతా బాంకులో వేస్తూనే ఉండిపోతావ్' అన్నాడు ఇంకోకతను.

'ఇంతకీ ఒక్కో కథకి ఎంతపైకం ముట్టచెప్పారోయ్?' అని ఆత్రంగా అడిగేడు మరొకతను.

'వాళ్లెం వందలు వేలా యివ్వరు-బాంకులో దాచుకుంటానికి-' కోపాన్ని ధిగ్విమంగుకోబానికి శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తూ అన్నాడు వేణు.

'దాచుకునే డబ్బునుగురించి ఎవరు మాత్రం పైకి చెప్పుకుంటారే!' ఒకతను విసిరేడు.

మొత్తానికి ఆ సంభాషణ వేణు మనసుని తీవ్రంగా గాయపరచింది. వాళ్లందరూ తనని చూసి అమాయ పడటమేకాక పరోక్షంగా తనని అవమానిస్తున్నట్లు భావించుకుని కింపవడ్డాడు.

ఆ రకమైన మనస్థితిలో అతను యింటికీ చేరుకునేసరికి ఎదురుగా మాధవి కల్లరండ్రులిద్దరూ కనపడ్డారు.

చెప్పొచ్చుకుండా ఊహించిన అత్త బోసులను చూస్తే ఆ సమయంలో చెడ్డ చిరాకేసింది వేణుకి. పైగా దిగులుగా ముభావంగా ఉన్న వారి ముఖాలను చూసి

'ఏమైనా చావు కబురు తేలేదుకదా మహిను భావులు,' అనుకున్నాడు.

మర్యాదగా వాళ్లని వలకరించి తోవలికి వెళ్లేడు. స్నానం, టిఫిన్ అన్నీ అయి తిరిగగా అతను కూర్చున్నాక అత్త మామలిద్దరూ వచ్చి, మెల్లగా అతని వంచన చేరేరు.

కొన్ని నిమిషాలు గడచేసరికి ముక్కుచీదిన శబ్దం వివచనేసరికి వేణు ఉలికిపడి అత్తగారివంక చూసేడు.

ఓ చిన్నదగ్గుదగ్గి వేణు మామ మొదలెట్టేడు. 'మాడు అల్లుడూ. సంసారమన్న తరువాత భార్యభర్తలమధ్య ఏవో మామమామలా రావటం మామూలే. అంత మాత్రాన భార్యభర్తలు ఒకరిపై ఒకరు ద్వేషం పెంచుకోవటం, దెబ్బలాటలకు దిగటం మంచిదికాదు నామా! నువ్వు చదువుకున్నవాడివి. బుద్ధిమంతుడివి. మీ నాన్నా, నేనూ చిన్ననాటి స్నేహితులం. అందుకే ఎవరెన్నిమాటలు చెప్పినా వినకుండా పట్టుబట్టి అమ్మాయిని నీ

కిచ్చేం!' అంటూ అగి భార్యవంక చూసేడు.

ఈ ఉపద్రావమంతా దేనికోసమో అరంబం కాలేదు వేణుకి. అదే సంగతి పైకి అన్నాడు. 'మీరేమంటోంది నా కర్మకావటం లేదండీ!' అని

దొంకలిరుగుడుగా అదీ యిదీ అని అరగంట తరువాత అత్తమామ లిద్దరూ

వెలకు రు. 10 వంతున చెల్లించి ట్రాన్సిస్టర్ పొందండి!

వరల్డ్ వాయిస్ టెక్నాలజీ ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్ అద్భుతమైనది. ప్రపంచవ్యాప్త శక్తిచలితము, పూర్తి ఆకర్షణ, బాగా సరికొత్త బహుధ్వని. ధర రు. 165 డైల్ లైట్ ట్యూనింగ్ సౌకర్యం. ప్రతి గ్రాహనికీ వట్టబానికీ వందగలం. నేడే వాయండి.

ALL WORLD AGENCY (T)
Kalyanpura, Delhi-6

మీకు మునియు
ఇతరులకు

అప్రోధకరం... సువాసన

వెదిజల్లు తాజా పుష్పముల...

సువాసనలకు

ప్రియ

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ

అక్షయమౌనము

కావ్యమగ్రములు

* శశిర *

(గత సంచిక తరువాయి)

12. చలంపాటి వెంకటగుడి

రసిక హృదయపద్మ హేళి
సెక్కుముదిరి నన్యసింఛ
రమణాశ్రమ పాదధూళి.

V

13. శాస్త్రిపాద సుబ్రమణ్య

పదన రచన సాగరగణ్య
మనసుకరణ సాధ్యశృష్టి
నవరసాల కుంభ వృష్టి.

14. రంగస్థల నాయకమ్మ
తేనె తుట్టెవంటి కొమ్మ
విమర్శింప ముంగోపం
అడిసిల్లకద పాపం.

(ఇంకా ఉంది)

రచయిత్రభర్త

తేల్చిన విషయమేమంటే యిటీవల మాధవి వ్రాసిన ఒక నవలను వాళ్లు చదవటం జరిగింది. అందులో రచయిత్ర అయిన భార్యను ఎన్నోరకాలుగా హింసలు పెట్టే భర్తను చిత్రించింది. మాధవి తన సంసారంలో జరిగిన విషయాలనే యథాతథంగా చిత్రించిందని ఆ వృద్ధదంపతుల దృఢ విశ్వాసం. కాబట్టి అల్లుణ్ణి కాస్త మర్యాదగా మందలించిపోదామని పడుతూ లేస్తూ వచ్చేరు.

అంతా విన్నాక వేణుకి నవ్వాలో, ఏడవాలో అర్థం కాలేదు.

'అదేదో కథలో వ్రాస్తే మధ్యన మీరు నాకు నీతులు చెప్పటమొందుకండి?' అన్నాడు వేణు.

'ఇంతకీ అది వ్రాసిందంతా నిజమే కాదా?' నిలదీసి అడిగేడు మామగారు.

'ఆ సంగతి మీ అమ్మాయినే అడగరాదా?'

'ఇంట్లో నిజంగా ఏమీ జరగకపోతే అదెందుకలా వ్రాస్తుంది?' అంటూ సాగదీసింది అత్తగారు.

'అదేదో బుద్ధి గట్టి తిని అడ్డమైన చెత్తా వ్రాస్తే దానికి మీరు నన్ను యిలా క్రాస్ ఎగ్జామిన్ చెయ్యటం ఏమీ బాగా లేదు మామగారూ!' అంటూ విసుగ్గా కుర్చీలోనుండి లేచేడు వేణు.

'అదీకాదు అల్లుడా...' అంటూ అతనిని కూర్చోబెట్టి మళ్ళీ నితిబోధ మొదలెట్టేడు ముసలాయన.

చివరికి ఆ దంపతులకు మాధవిని తనమీ కష్టపెట్టటం లేదనీ, తమ సంసారంలో ఎలాటి కలతలూ లేవనీ అర్థమయ్యేట్లు చెప్పేసరికి అతని తలప్రాణం తోక వచ్చినంత పని జరిగింది.

భారతీయ కర్మ సిద్ధాంతంపైన, పునర్జన్మమీద అమితమైన విశ్వాసంగల వేణుగోపాల్ రాత్రి పడుకోబోయేముందు భగవంతుణ్ణి యిలా ప్రార్థించేడు. 'ఓ వ్రభూ! నాకు మళ్ళీ జన్మ అనేది ఉంటే (ఉండకేం చేస్తుందిలే) నన్ను కుక్కగా, నక్కగా, పిల్లిగా, పిట్టగా, నిలాగైనా పుట్టించుగానీ, రచయిత్ర భర్తగా మాత్రం పడ్డు.' ●

సినిమా

జులై 'కదానాయకుడు' 'విచిత్ర కుటుంబం' చిత్రాలకు సంభాషణలను వమకూర్చిన శ్రీ బమిడిపాటి రాధాకృష్ణ వద్ద శ్రీ పిక్చర్స్ వారి 'అల్లాడే మేనల్లుడు' చిత్రానికి కథ మాటలను వ్రాసారు. 'పేరుని బట్టి యిది వినోద ప్రధానమైన కథ అని నిర్ణయించుకోవచ్చు. 'వీరిత కొపురం' చిత్రాన్ని డైరెక్టు చేసిన శ్రీ అబ్బి (వి. వి. సుబ్బారావు) ఈ చిత్రానికి కూడా దర్శకుడు. సెప్టెంబరు 14 న ప్రారంభించబడే ఈ హాస్యరస ప్రధానమయిన చిత్రంలోని ముఖ్య భూమికలను శ్రీయుతులు కృష్ణ, వాగ భూషణం, తాజాబాబు, కృష్ణం రాజా, భూరిహరి. విజయనిర్మల, సూర్యరాంతం, రమాప్రభ ధరిస్తున్నారు ఈ చిత్రం యొక్క షూటింగు మద్రాసులో జరుగుతుంది; శ్రీ వి. వెంకటేశ్వర్లు నిర్మించే ఈ చిత్రాన్ని శ్రీ ఫిలింస్ విడుదల చేస్తారు.

* * * జగతి ఫిలింస్ సారది స్టూడియోలో నిర్మిస్తున్న 'అక్కాచెల్లెలు' షూటింగు శరవంగా సాగిపోతుంది. శ్రీ వి కృష్ణ ప్రసాద్ నిర్మించే ఈ చిత్రానికి శ్రీ అక్కినేని నంజీవి దర్శకుడు; శ్రీ ఆశ్రేయ మాటలను వ్రాసిన ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను అక్కినేని వాగేశ్వర రావు, కృష్ణ, గుమ్మడి 'పాపుకారు'జానకి, విజయనిర్మల, వద్దనాభం, విజయలలిత, రమాప్రభ మరియు శాంతకుమారి పోషిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీ వెంకట రత్నం ఛాయా, శ్రీ మహదేవన్ సంగీతాన్ని, శ్రీ జి. వి. -సుబ్బారావు కళను నిర్వహిస్తున్నారు దర్శకుడు శ్రీ నంజీవి కూర్చున్న, జైహింద్ సక్రం ప్రియను నిర్వహిస్తున్న ఈ చిత్రం అక్కిఫిలింస్ ద్వారా అతి త్వరలో విడుదలవుతుంది.

* * * విశ్వకాంతి పిక్చర్స్ 'పెత్తందార్లు' అనేది సముజ్వల సాంఘిక చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి శ్రీ సి. ఎన్ రావు దర్శకుడు; శ్రీ మహదేవన్ సంగీతము, శ్రీ జి.కె. రాము ఛాయాగ్రహకుడు;

తెరపై "ముద్దు"

కావాలా? వద్దా?

తెలుగు తెరపై "ముద్దు" వుండాలా? వద్దా? అనేది ప్రశ్నపై మన చలనచిత్ర సముఖులు వెల్లడించిన స్వక్తిగత అభిప్రాయాలను వారం వారం ఈ శీర్షిక క్రింద పొందు పరచడం జరుగుతుంది.

ముఖ్యాంశమా...

మనచేతుల్లో లేనిది...

శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు :

శ్రీ నాగభూషణం :

'మనం భారతీయులం. మనకు, మన సంస్కృతికి విదేశాలలో ప్రత్యేక గౌరవం. అభిమానం వుంది 'ముద్దు' మన ఆచార వ్యవహారం.

'మనం చాలా వరకు పాశ్చాత్య వాగరికతకు దగ్గర రాళ్లమై పోతున్నాం. కాలప్రవాహంలో ఎప్పుడు, ఏది ఎలా జరుగుతుందో మనం

రాంకు (బాబాబు వదర్శనకు) విరుద్ధం. మన పరిశ్రమలో ఎన్నో గడ్డు సమస్యలున్నాయి. ఇది చర్చించదగిన ముఖ్యాంశంగా నాకు కనిపించడం లేదు' అన్నారు.

చెప్పలేం. కానీ, 'ముద్దు' వుండడం, లేకపోవడం మన చేతుల్లో లేదు' అన్నారు.

అరోగ్య కరంకాదు ...

నిడివిలో పొదుపు ...

శ్రీమతి సావిత్రి :

శ్రీ విశలావార్య :

శ్రీ రామారావుగారి సమర్థిస్తున్న యిత్రా అన్నారు 'మన ఆలవాట్లకు, మన వాగరికతకు 'ముద్దు' అక్షేపణీయం శృంగారాన్ని

సినిమాలో చూపించడానికి 'ముద్దు' అవసరం. ఇది ప్రేక్షకులకు జాగుప్పను కల్గిస్తుంది. మన పరిశ్రమకు ఆరోగ్యకరం కాదని అభిప్రాయపడుతున్నాను' అన్నారు.

'ముద్దు' ప్రవేశం నాకు ఆనందదాయకమే. కానీ, సన్నివేశానుగుణ్యంగా ప్రవేశ పెట్టడంలో యెలాంటి అభ్యంతరం వుండదు. ఇప్పుడు మన సినిమాలలో శృంగార ఘట్టాన్ని చూపించాలంటే ఒక డ్యూయెట్, అపైన నాయికా నాయకుల పురోహితం చిత్రీకరించాలి. నిడివి 800 అడుగున వరకు అవుతుంది. 'ముద్దు' ప్రవేశ పెడితే 10, 15 అడుగుల్లో ఘట్టానికి పరిపూర్ణత చేకూరుతుంది' అన్నారు.

నేతరణ : శ్రీనివాస్.

'విచ్చరపిడుగు'లో కాంతారావు, జ్యోతిషి

అయిన విజయలలిత తన శృంగార కేళి విలాపాలతో కన్యించి రెడ్డిగారిని తన అటపాటలతో మెప్పించింది.

మైనేమ్ యాజ్ రోజీ

వామననే విరజాణి

(నతిమాపు ఒక కిరణం)

(నతిమాపు ఒక కెరటం, అంటూ పాడు అంటే, ప్రభాకరరెడ్డిలో అనేకం, ఆరాటం అదిగమించి ఆమెను అక్షాంశంగా మింగేస్తాడా అనిపించింది. ఈ రసవత్తర పయన పన్నివేళాన్ని శ్రీమతి సావిత్రి మాతృదేవత చిత్రానికీగాను, ప్రసిద్ధ టి.యోలో చిత్రీకరించారు శ్రీ అటూరి పూర్ణచంద్రరావు నిర్మించే యా చిత్రానికి

'మెరుపు పిడుగు'లో రాజశ్రీ.

శేఖర్ సింగ్ లు ఛాయను, కె. వి. మహాదేవన్ సంగీతాన్ని, బి. ఎస్. కృష్ణ కళను వీతాచరం మేకప్ ను నిర్వహిస్తున్నారు. పైపాటను నారాయణరెడ్డి వ్రాసారు. పూర్ణాపిక్చర్స్ విడుదలచేసే యా చిత్రం తొలి ప్రదాన ప్రాతలను ఎన్.టి. రామారావు, సావిత్రి, చంద్రకళ, వాగభూషణం, రేలంగి, శోభనబాబు, రాజబాబు ప్రభాకర రెడ్డి, హేమలత పోషిస్తున్నారు.

* * *

అందాల నలుకు శ్రీ ఎస్. టి. రాధారావును, అభినయ పర్యవ్యతి సరోజాదేవి గాథంగా ప్రేమించింది. ఆమెతండ్రి ధూళిపాత స్వర్గస్తులు కావడంతో, ఆమె

శ్రీ మహారథి మూలలను వ్రాసే ఈ చిత్రం తొలి ప్రదానప్రాతలను ఎన్.టి. రామారావు, సావిత్రి, వాగభూషణం, ప్రభాకరరెడ్డి, పత్మవారాయణ, రాజబాబు పోషిస్తున్నారు. ఈ చిత్రం జోతి పిక్చర్స్ ద్వారా విడుదలౌతుంది.

* * *

విశ్వశాంతి అధినేత శ్రీ యు. విశ్వేశ్వరరావు హిట్టులా రోడ్డులోని 'విశ్వశాంతి గార్డెన్'లోనికి గుహప్రవేశం చేసిరు; అసీసు ఉస్మాన్ రోడ్డులో వున్నది.

* * *

సినిమా

శ్రీ ఎ. వి. రావు రెండవ చిత్రాన్ని అక్టోబరులో ప్రారంభిస్తున్నారు. శ్రీ కె. వి. ఎస్. కుటుంబరావు ప్రసవదమంగా దర్శకత్వం వేరవనున్న యా చిత్రానికి 'దోపి' అని పేరుపెట్టారు. చిత్రంలోని ప్రధానప్రాతలను శ్రీయుక్తులు కృష్ణా విజయనిర్మల, పత్మవారాయణ, విజయ లలిత, రాజబాబు పోషిస్తారు.

జీవితాన్ని ముఖనంతోషితోను, విలాస పస్తువులతోను గడవడమే లక్ష్యంగా గొన్న శ్రీ ప్రభాకరరెడ్డిని ఎనెల వివనకర

సినిమా డైరీ

- వీనస్ పిక్చర్స్ మూటింగు శ్రీ వి. మధుసూదనరావు దర్శకత్వంలో పెన్షెంబరు 10 నుండి 13 వరకు విజయ న్యూడియోలో (వివర్, వర్మిని లిలేన్) జరిగింది. శ్రీయుక్తులు వాగేశ్వరరావు, కాంచన పాల్గొన్నారు.
- జ్యోతి సినీ సీడికేటు "పెత్తందాళ్లు" మూటింగు శ్రీ పి. ఎస్. రావు నిర్వహకత్వంలో పెన్షెంబరు 7 నుండి 14 వరక జరిగింది. రామారావు, ప్రభాకరరెడ్డి, సావిత్రి, పత్మవారాయణ, సంద్యారాణి, వాగయ్య, హేమలత, ముక్కామల, రావు గోపాలరావు పాల్గొన్నారు.
- సురేష్ మూవీస్ "ఏమియి చిన్నయ్య" అవుట్ డోర్ మూటింగు పెన్షెంబరు 7, 8 తేదీల్లో జరిగింది. శ్రీ శేషగిరిరావు దర్శకత్వంలో వాగేశ్వరరావు గారు పాల్గొన్నారు.
- మహాలక్ష్మి మూవీస్ "మూరాన్న విరోధి" మూటింగులో శ్రీయుక్తులు కృష్ణా, విజయనిర్మల, గుమ్మడి, వాగభూషణం, సూర్యకాంతం పాల్గొన్నారు. (శ్రీ వందనరావు డైరెక్టు చేశారు.
- విజయలలిత పిక్చర్స్ వారి జూబిలీ 500 మూటింగు శారదా న్యూడియోలో పెన్షెంబరు 6 నుండి 10 వరకు జరిగింది. శ్రీ కె. ఎస్. ఆర్. దాసు దర్శకత్వంలో పత్మవారాయణ, ధూళిపాత, రాజశ్రీ, రాజబాబు, ల్యాగరాజ మరియు రామకృష్ణ పాల్గొన్నారు.

వీటికి అయింది; ఆమెకు దిక్కులేవలేదు; నేరుగా రామారావుగారింటకి బయల్పడింది; వెళ్లి గుమ్మం దగ్గర ఒగింది; తోపరి పుగుసలు చెవిబడింది; రామారావుగారి తల్లి పామలతకు పాక్షి రంగారావు పరోజా దేవి సడతను తేలిగా మాట్లాడుతున్న మాటలు సమ్మెటపోట్లలో అనిపించాయి 'నాగేండ్లలో ప్రాణంపుండగా యిలాంటి పీచవు నంబంధానికి ఒప్పుకోను; నాకునూ దుగికి ఆమెకు పెళ్లాది అది కలలోమాట' అంటూ రుసరుసలాడింది. పరోజాదేవి గుండె గుల్లేలుమంది; కన్నీరు కాదున్నా వెనక్కు వెళ్లింది. ఈ పొదయి విదాంక

'ఉక్కుపిడుగు'లో మీనాకుమారి

మయిన సన్నివేశాన్ని శ్రీ కమలాకర కామేశ్వర రావు దవానీ ఫిరింగ్ 'గుణవంతులు' చిత్రా వికిగాను ప్రసాద్ స్తుతియాలోవి మరో ఫోర్ లో చిత్రీకరించారు శ్రీ బాసయ్య పంతులు నిర్మిస్తున్న యీ చిత్రానికి ఎల్లప్పు ఛాయను. బి. ఎన్. కృష్ణ కళను, అశ్వద్ధాను మ్యూజిక్ ను నిర్వహిస్తున్నారు చిత్రంలోని యితర మధ్యదూమికలను నాగభూషణం, శోభనబాబు, లక్ష్మి, రాజ బాబు, రత్నా వధే భూలిపాళ, హేమలత ధరిస్తున్నారు. ఈ చిత్రంక్షూడా పూర్ణా పీక్చర్స్ ద్వారా విడుదలౌతుంది

రామారావు సర్వంక్షణ సమన్వితము జాతి. వీరిద్దరూ విధిచే ఒక విచ్ఛేద అపాదారణ ప్రజ్ఞానంతుడు, కుమారి మయిన స్థలంలో కలుసుకుంటారు. రాజశ్రీ అందాలబరికె; సుకుమార శరీర; కబ్బా కబ్బా కలుపు కుంటూరు; రామారావుకు అప్పివదలా పరితూగగల వారిద్దరూ హుషారుగా పాడుతూ ప్రేమ

ఎంత ఎక్కువ దగ్గు ?

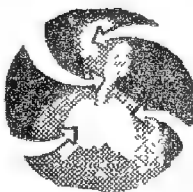
డైకోడిన్

ధర్మమా అని ఇప్పుడు పోయింది!

కొంచెము నేవు ముందు ఆమె ఎంతో ఎక్కువ దగ్గుతో బాధపడిందంటే మీరు నమ్ముతారా? ఇప్పుడు ఆమె డైకోడిన్ ను త్రాగింది. దానితో ఆమె దిద్దు త్వరగా తగ్గిపోయింది.

దగ్గును అదుపులో పెట్టుటకు డైకోడిన్ లా ఏమందూ పనిచేయదు!

అడువిక దైద్య శాస్త్రవేత్తా అంగికారము పొందిన డైకోడిన్ యొక్క ఫిట్టలా దగ్గును అన్ని వీధికై భాగములనుండి ఎలా పోగొట్టి మీకు ఉపశమనమును కలిగిస్తుందో చూడండి.
■ సుదదులో - దగ్గు రిఫైన్స్ ను అదుపులో పెట్టును.
■ గొంతుకలో - కఫమును విడదీసి, గొంతుక గరగం బాగుటకు ఉపశమనము కలిగించును.
■ గుండెలో - చిగురుకు పోయిన శరములను నడవించి ఊపిరి సరిపెలా చేయును.
■ ఊపిరి నిపుంలో - అధువడిన ద్రవములను, రీపి డివి నడవించి, దగ్గును ఆపును.

Altabic

డైకోడిన్

టెర్పెన వనాకా

దగ్గుకు సమ్మతమైన, అధికాధికముగా అమ్మకమవుతున్న యింటి మందు

everest/6692/ACW/H

ప్రపంచానికి వెళ్ళిపోయారు.

రామారావు కిలకిల బుల్లెమ్మో. కిలాడి
బుల్లెమ్మో నీ ఒంటిమీద చెయ్
ఎటువంటి ఉరికివడతావే

రాజశ్రీ బడయ్ మావయ్యా హడావుడేం
దయ్యా నీవు వట్టనగలు నమ్మ

నట్టుకొంటున్నా పరువు చోతదయ్యా
అని పాడతూ ఒకర్చొకరు పినమొకు
పోతారు ఈ మధురాతి మధురమయిక

సన్నివేశాన్ని పి ఎన్ ఆర్ పిక్చర్స్ గాను
శ్రీ వింలాచార్య వాహినీ చిత్రించారు శ్రీ
పింజలి సుబ్బారావు నిర్మిస్తున్న ఈ జానపద

చిత్రానికి నేను ఛాయాను. వాగేశ్వరరావు
కలను, కోడండపాణి పంగిరాన్ని నిర్వహిస్తు
వ్వారు ఈ చిత్రంలోని యితర ముఖ్య పాత్ర

లను వీటి రామారావు, కె ఆర్ విజయ,
రాజశ్రీ, సత్యనారాయణ, జాలయ్య, ప్రణా
కిరరెడ్డి, బాలకృష్ణం, దళశ్రీ, పేమలత

ధరిస్తారు ఈ చిత్రాన్ని రాయల సినింస్
టి వాగేశ్వరరావు విడుదల చేస్తారు

నటి మీనాకుమారిని రాజవాజు, మోదు
కూరి సత్యం ప్రేమిస్తారు, ఆమె ఇద్దరి
లనూ పడవుగా వుంటుంది, అనెను

యిద్దరూ తమ బుద్ధిచాతుర్యంతో మిప్పిం
చాలకుంటారు

అంతే మీనాకుమారి ఒంటరిగా నిలి
బడి వుంటుంది; మోదుకూరి ఎప్పుం

ని ని వూ

వచ్చి తన ప్రేమపురాణాన్ని విప్పి చెప్పటం
టాడు రాజవాజు ఆడనేషంలో నలుగురి
బిడ్డలను అక్కడికి తీసుకొస్తాడు వచ్చి
ఏం చెశాడో తెలుసా?

‘నువ్వు క్షుడన్నావా’ నీం నమ్మ మరచి
పోయావా’ అమ్మా, తల్లి (మీనాకుమా
రితో) ఎలాన నా భర్త చూడమ్మా ఈ

నలుగురు ఆయనకు పుట్టినబిడ్డలు నేనే
ఆయన భార్యను’ ఆ మాటలు విన్న మీనా
కుమారి అదిరిపడింది, సత్యాన్ని నాలుగు

గాది పంపించింది ఈ అమాషా ఘట్టం
సనభారత్ కంబైన్స్ వారి ‘ఉక్కసిడగు’లో
కనిపిస్తుంది శ్రీ ప్రవాళరావు మరియు

సుధాకరరెడ్డి నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రానికి
జీ విశ్వసాధం దర్శకుడు పూర్ణాపిక్చర్స్
ద్వారా విడుదలకానున్న ఈ చిత్రానికి

వదు ఛాయాను, కోడండపాణి పంగిరన్ని,
పూర్ణచంద్రారావు నిర్వహణను కొనసాగిం
చారు ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్రలను

కాంతరావు, రాజశ్రీ, రానాబ, సత్యనారా
యణ, విజయలలిత ప్రభాకరరెడ్డి, రాజ
బాబు, మీనా కుమారి, శ్రీరంజని

ధరించారు

‘ప్రతిదారి’లో పాత్రధారి. చంద్రకళ

హరనాథ్ ను కల్పకుంటుంది అతడువారును
వాడకుంటుంది తిరిగి వడే ఎప్పుడు హర
నాథ్ కు తనయింటో టేయి సత్క
రిస్తుంది వీ రామా క్షే వాల్మీద్దరూ
యరుగు పోరుగు వారేనని తెలింది, ఇద్దరి
యిండ్లకు మిగ్గ గోరొక్కటె అడ్డవై
నిల్చింది గోడకు ఆవలవైపున కె ఆర్.
విజయ ప్రవీణనం కూర్చుని పుక్తం చద
వడం, ఆ సమయానికి హరనాథ్ యింట్లో
వైపున నిద్రానాసి ఆమెకు పీటీ అందిం
చడం సరివేటయింది, అది మదిరి
ప్రేమగా మారింది, అప్రేమ పరిణా
యంలో ముగిసింది, ఈ పిండిలపాంథం
ఒక్క పరమాత్ముడికి తెలిసిన విషయం.
హరనాథ్ జపాన్ వెళ్ళడం సంభవించింది.
‘ఉక్కడ కె ఆర్ విజయ వేయికండ్లతో
తన భర్తరాకను యెదురు చూస్తూ
వుంది, హరనాథ్ వచ్చాడా, విజయను
యేం కున్నాడా? అనేది ప్రప్టంకు శ్రీ బి
ఎన్ నారాయణ దర్శకత్వంలో వెలువడ

సీనినా పిల్లయ్యవారి ప్రధాన చిత్రంలో గుమ్మడి, వాణిశ్రీ

పెళ్ళికానుక చిత్రం విరూపాక్షయ్య
పిన్ పిక్చర్స్ తమ పాఠశాల చిత్రంయొక్క
మొట్టమొదట పై పేరిట 10 వ
ప్రదర్శనలకు నవయుగా శ్రీ శ్రీనివాస
రావు స్టేజ్ ఆన్ చేసారు. ఈ చిత్రానికి
మధుసూదనరావు దర్శకత్వాన్ని, రామకృష్ణ
చాయాగ్రహణాన్ని, రాజేశ్వరరావు సంగీతాన్ని
అద్భుత రచనావిభాగాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు
చిత్రంలోని ప్రథమ ప్రాంతం నాగేశ్వరరావు,
వాణిశ్రీ, కాంచన, గీతాంజలి, పద్మ
నాభం కృష్ణారాజు పోషిస్తున్నారు ఈ

'అందంకోసం పందెం'లో
కాంతారావు, కాంచన

చిత్రానికి శాస్త్రి (వరిదా) నిర్మాణ నిర్వాహకుడు; నవయుగా ద్వారా విడుదలవుతుంది.

* * *

జాతి పని సిండికేటు భారీ నిత్తువ
నిర్మిస్తున్న 'పెత్తందార్లు' శ్రీ పి
విన్ రావు దర్శకత్వంలో తయారవుతు
న్నది శ్రీ మహారథి రచనను, కె వి
మహదేవన్ సంగీతాన్ని, జి కె రాము
చాయను, కృష్ణారావు కళా దర్శకత్వాన్ని
స్వహించే ఈ సమస్యత్మకమయిన పాం
చిక చిత్రంలోని ముఖ్యభూమికలను దానూ

రావు, పి.వి. తి, ప్రభాకరరెడ్డి, విజయ
నిర్మల, శోభనబాబు, సంద్యారాణి, రాజ
బాబు, రమాప్రభ, వాగయ్య, పామలత,
సత్యనారాయణ, ముక్కామల, భూతిపాళి,
అల్లు రామలింగయ్య, రావు గోపాలరావు,
వియాలలిత, బోలెలక్కి, టి జి కమల,
రూప్య మరయు రేలంగి అండ్ వాగభూ

విజయ ధీరమ్మస్వామి; ప్రొడక్షన్ కంట్రా
లర్ గా శ్రీ రాధాకృష్ణ, వారికి మహాయు
క్తడిగా ఎ కె వి ప్రసాద్, దుస్మిత
శాఖను వారాయణరావు, కూర్చున్న హను
మంతరావు, సహాయ దర్శకత్వాన్ని రంగ
స్వామి, దయాసాగర్ నిర్వహిస్తున్నారు
—శ్రీనివాస్

సువాసనలు వెదజల్లే మీకు సొగసు సమకూర్చే పామాలీన్ లవెండర్ టాల్క్

మీకు నచ్చే సువాసనలు మీ కోసం తిరిగి సృష్టించబడ్డాయి! ప్రపంచ సౌందర్య
తెండ్రుకలనుంచి గతంలో మరణంగా దిగుమతి అయ్యే సువాసనల గురించి మీరు ఇంక
కలలు గంటూ కూర్చున్నారేమో ఈ పామాలీన్ లవెండర్ టాల్క్ తో, దానితో
తలవీసే సువాసనలతో మిమ్మల్ని ముందేర్చుకో గలరు పామాలీన్ లవెండర్ ను వట్టి
తొంబా జలుకొని సొగసుగా వుండండి

పామాలీన్ లవెండర్ టాల్క్ తో ఎప్పుడూ
తాళాగా పరిమళ లావణ్యంగా వుండండి

తొత్త మోడలు
కాస్ట్యూమ్స్ వట్టి!

తొత్త
సొగసైన
తట్టి!

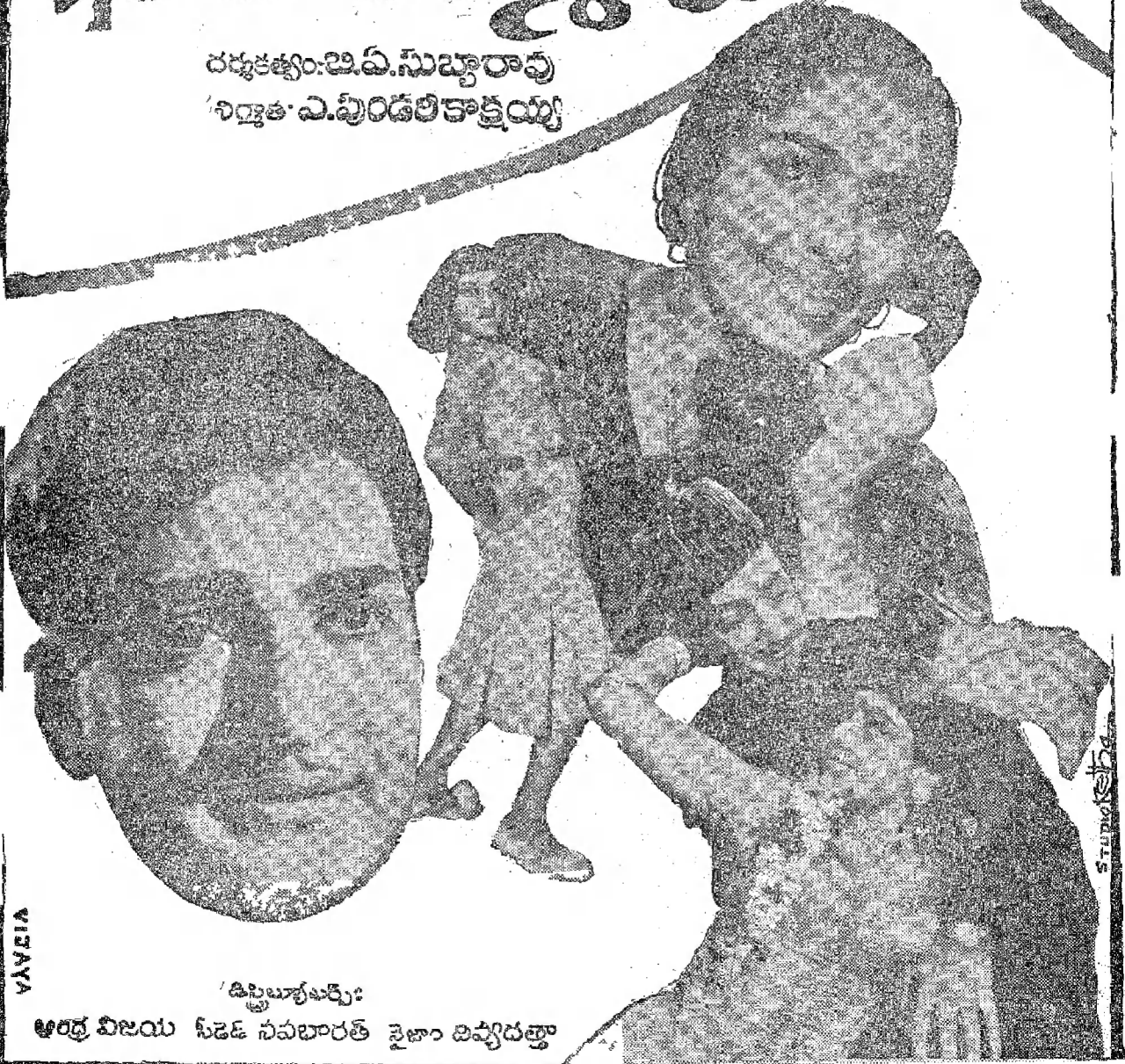
ఇంకా, పామాలీన్ టాల్క్ డీలర్స్ 17 మనోహరమైన కువానరలు కలిగి ఉన్నది
PT & M TELLS

మనిషిని కదలించే, మనసును కరిగించే
అనుబంధమే అన్నతమ్ముల రక్త సంబంధం

తారకరామ పిక్చర్స్ వారి

సతేతమ్ముడు

రచకత్వం: బి.వి. సుబ్బారావు
'నిర్మాత' ఎ.పుండరీకాక్షయ్య

VISAYA

STUDIO

ఉత్పాదకత్వం:
ఆంధ్ర విజయ సినిమా సేవలారత్ వైజా దివ్యదత్తా

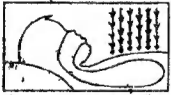
Edited, Printed and Published by S Radhakrishna at the Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu
Chetty Street, Madras-1. Chief Editor, S. Sambhu Prasad.

మి పాపని
జలుబుతో
బాధపడనిస్తార

అక్కరలేదు..!

విక్స్ వేపారబ్ జలుబు భారాన్నివెంటనే తొలగిస్తుంది. ముక్కుదిబ్బడ పోగొ
తేలిగ్గా ఊపిరి తీసుకోనిస్తుంది. పాపహాయిగా, చక్కగా నిద్రపోతుంది.

విక్స్ వేపారబ్ లో వున్న ఓ గొప్పగుణం: జలుబు బాధలు కలిగే ముక్కు, గొంతు, గుండె, పిపుల మీద రా
ముక్కుదిబ్బడ ఎంత తొందరగా పోయి... జలుబు బాధ తగ్గి పాప ఎంత హాయిగా వుంటుందో మీ అం
మాదగలరు. విక్స్ వేపారబ్ ప్రత్యేకత ఏమంటే జలుబు బాధలు తీర్చడానికి అది రెండు విధాల

జలుబు-చర్మం మీద తోపల-ఊపిరి ద్వారా

1. జలుబు-చర్మం మీద. విక్స్ వేపారబ్
వెచ్చదనం జలుబు వల్ల కలిగే వంటి నొప్పిని
తగ్గిస్తుంది. హాయినిస్తుంది.

2. తోపల-ఊపిరి ద్వారా. విక్స్ వేపారబ్
మృదులతగా మారుతుంది. ఊపిరి పిల్చిన
ప్పుడల్లా సో మెరుకుతనం వల్ల ప్రవేశించి
ముక్కుదిబ్బడను పోగొడుతుంది. గొంతు
నొప్పిని, గుండెల్లో జరుపుని తగ్గిస్తుంది. ఈ
విధంగా మీ జలుబు భారాన్ని మాయంచేస్తుంది.

ప్రత్యేక గమనిక

బాగా గుణం కనబడ్డానికి ముక్కు మీద, గొంతు
దగ్గర విక్స్ వేపారబ్, రాయండి. గుండెమీద,
పిపు మీద విక్స్ వేపారబ్ బాగా రుద్దండి.
జలుబు భారం పూర్తిగా తీరేవరకు విక్స్
వేపారబ్ వాడండి.

విక్స్ వేపారబ్-జలుబుబాధలకి అధునిక ఔషధం